

NOVI Dnevnik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Naše skupno iskanje novega romana, ki ga bomo izbrali, pričeli pa objavljati v pozni jeseni, je med bralci naletelo na širok odmev. Prvo pismo kot odgovor na naše vabilo danes objavljamo med Pismi. Kdaj pozneje bomo objavili izvirne besede iz drugih odgovorov. Zato v razpisnem roku še sodelujmo!

Tokrat v Novem tedniku objavljamo nekaj več početnih tem: o flosarskem balu na Ljubnem, več je reportažnih zapisov, če lahko rečem tako, več je branja in zanimivosti.

Naši novinarji se zdaj že vračajo z dopustov. Jure Krašovec se je spotepalja do Ohrida. Pravi, da si je nabral nekaj novih spoznanj in doživetij. Iz Združenih držav Amerike se je pravkar vrnil odgovorni urednik Radia Celje, Milan Seničar. Domenili smo se, da bi tudi bralcem posredovali to in ono iz krajev čez lužo, zlasti o življenju naših ljudi.

Bralci so ugodno sprejeli kroniko tedanjega šolskega upravitelja Ludvika Pečca, ki jo je novinar Drago Medved uredil za objavo. Zato Drago Medved stika za novo kroniko. Sled ga pelje v Stranice in, če bo po sreči, ne bo čisto zaman. Prvim seveda če...

STABILIZACIJA

PREDVSEM DOSLEDNO

Temeljna značilnost akcije za uresničevanje resolucijskih ciljev je nedvomno v tem, da so delovni ljudje v temeljnih organizacijah združenega dela in povsod drugod, pokazali velik interes, da se postavljene naloge resnično uresničijo. To je nedvomno pomembna prednost že ob samem startu, prednost, ki zagotavlja uspeh, prednost, ki je v nobenem primeru nikjer ne smejo zapraviti.

Druga značilnost je v tem, da so se koordinacijski odbori pri frontni socialistični zvezi kljub dopustniškemu času hitro in odgovorno lotili obsežnega dela. Podane so bile prve ocene gospodarskih stanj, po posameznih občinah, uočeni so bili osnovni problemi ter zastavljeni kongresni programi za izpeljavo posameznih nalog. Zelo pomembno pri tem je zlasti to, da so koordinacijski odbori k delu pritegnili tudi predstavnike posameznih ustanov izven družbenopolitičnih organizacij, na primer banke in SDK, ki lahko zelo konkretno pomagajo pri analiziranju posameznih konkretnih problemov in pri reševanju določenih vprašanj in problemov.

Nadalje je za sedanje delo koordinacijskih odborov in sploh na področju stabilizacije značilno in pomembno to, da so v vseh občinah kar največ pozornosti posvetili tistim dejavnostim in organizacijam združenega dela ali OZD, ki predstavljajo določene nosilce bodočega načrtovanega razvoja. To je še zlasti pomembno zaradi tega, ker v nobenem primeru na sedanjo akcijo ne smemo in ne moremo gledati zgolj z vidika kratkotrajnega urejevanja posameznih vprašanj. Rekel bi kdo, saj gre na koncu koncev le za uresničitev letošnjih resolucijskih ciljev! To je gotovo res, res pa je tudi to, da je akcija zastavljena dolgoročno, da je niz nalog, ki bodo morale teči tudi v prihodnje, saj se je v gospodarstvu nagrmadilo precej težav, ki jih ni mogoče uspešno premagati zgolj preko noči, temveč je treba gledati tudi dolgoročno. Da je bil povsod dan podatek tudi nosilec razvoja je nedvomno odraz dejstva, da smo v obdobju intenzivnih priprav za srednjeročne razvojne programe, to pa pomeni, da hkrati s tem, ko v sedanjih pogojih stabilizacijske bitke utrjujejo položaj nosilcev razvoja, zagotavljamo hkrati tudi dovolj trdne temeljne bodočega razvoja. To pa v nobenem primeru ni nepomembno, nasprotno, tam kjer so tudi sedanje napore postavili v smislu dolgoročnega urejevanja posameznih vprašanj, tam pričakovani rezultati ne morejo izostati. Seveda pa dolgoročno zastavljanje problematike nikakor ne pomeni odlašanja reševanja posameznih aktualnih problemov, to bi bila pot v slepo ulico, iz katere ni povratka, tudi nazaj ne!

Poleg vseh že omenjenih značilnosti sedanjega pristopa k uresničevanju nalog na področju gospodarstva pa je za celjsko območje značilno še eno dejstvo in to je nedvomno med najpomembnejšimi: povsod so se vsi odgovorni dejavniki kar najbolj zavzeli za to, da se vse postavljene naloge uresničijo dosledno. Izmišljanja in ostajanja na pol poti ni in ga ne more biti.

Zanimiv je primer iz Celja, ko so v določenem roku svoj stabilizacijski program posiale vse OZD, ni pa tega opravili v tistih delovnih organizacijah, ki so del TOZD, katerih sedež je izven Celja. Ker akcija terja dosledno angažiranje VSEH DELAVCEV je nujno, da zahtevane programe opravijo tudi v teh kolektivih. Kasneje jim jih prav gotovo ne bo težko uskladiti s programi svojih temeljnih organizacij. Cakanje na programe, ki bodo prišli od zunaj je samo neodgovorno odlašanje akcije, ki ima nujno lahko samo negativne posledice.

Povsod, v vseh delovnih sredinah, se morajo z največjo odgovornostjo lotiti uresničevanja postavljene naloge, saj bo na koncu koncev rezultat akcije pokazal, kako odgovorni dejavniki v posameznih delovnih organizacijah v praksi uresničujejo tisto kar se čestokrat zavzemajo, pa ne vedno tudi uresničijo. Če pa je že tako bilo v preteklosti, ne more biti posledaj, kajti delovni ljudje so pripravljani podpreti celotno akcijo, hočejo pa, da se postavljene naloge uresničijo dosledno, v vseh sredinah in na vseh ravneh, kajti k stabilizaciji je možno prispevati prav povsod, tudi na področjih izven gospodarstva.

BERNI STRMČNIK

Kje je voda, bi se lahko vprašali ob tolikšni gneči na celjskem kopališču. Res so dnevi, ko obišče v teh nekaj pasjih dneh celjski bazen dnevno tudi 3000 kopalcev, tako da se že nekateri pritožujejo, da nimajo prostora plavati v bazenu. In še res je. Posnetek je nastal minulo nedeljo popoldan, ko je množica osvežujoče kopeli željnih Celjanov krenila k bazenu. In če bi vsi naenkrat šli vanj... Še en poziv več: čimprej zgraditi v Celju še več podobnih objektov. Golovec, pohiti!

Foto: DRAGO MEDVED

ŠENTJUR

VISOKI GOSTJE NA OBISKU

V ponedeljek je obiskal šentjursko občino predsednik Rdečega križa Jugoslavije, dr. Nikola Georgijevski. Z njim so bili tudi članica CK ZKS Majda Gaspari, sekretar RK Slovenije Maks Klanšek, direktorica ljubljanskega In-

stitutata za načrtovanje družine dr. Lidija Andolšek in drugi. Z domačimi predstavniki so se pogovarjali o delu in problemih v šentjurski občini, še posebej pa jih je zanimalo področje zdravstvenega in socialnega varstva.

Nato so ugledni gostje odšli v Planino na Kozjanskem in tam obiskali otroški vrtec, ki ga vodi mlada brigadirke, ki delajo na mladinski delovni akciji Kozjansko 75. Po kosilu so obiskali še brigadirski tabor v Sentvidu pri

Planini, kjer so se pogovarjali s brigadirji o njihovem delu in sploh o življenju v brigadi. Mladi so jim pripravili tudi krajši kulturni program. Ugledni gostje so nameravali obiskati tudi brigadirsko delovnišče, a jim je slabo vreme to žal preprečilo.

SLOVENIJALES

NOVO!

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 – Telefon 23-771

SPALNICA L 4 –

lepo okolje
za lepo spanje!

INTERVJU S TONETOM ROŽMANOM

VSE POTI DO OBČANA

Čas se je zajedal tja v petdeseta leta, ko se je kot mladinec spoprijel s prvimi družbenopolitičnimi nalogami. Pozneje je bilo dela vse več in več, naloge pa so postajale vse bolj odgovorne. Bil je kvalificiran delavec, ko se je zaposlil v celjskem Etolu. In ko je po petnajstih letih odhajal iz tega kolektiva, je bil že eden vodilnih delavcev. Rad pove, da je njegovo aktivno družbenopolitično delo rastlo ravno iz tega podjetja, pa čeprav se je razvevalo tudi nazven do krajevne skupnosti.

Tone Rožman je danes sekretar občinske konference SZDL v Celju. Njegovo delo je neposredno vezano na uresničevanje sklepov in nalog izvršnega odbora predsedstva občinske konference. Le-teh pa seveda ni malo.

NT: Katere so osnovne programske naloge novoorganizirane Socialistične zveze?

Tone Rožman: »Programske naloge sedanje Socialistične zveze zajemajo širok spekter najrazličnejših aktivnosti, s katerimi se bo organizacija v bodoče spoprijemala. Govorimo o frontnosti te organizacije, kar pa ne pomeni le masko za stare oblike dela. Frontnost pomeni enotnost borbene strategije, v katero so vključeni vsi občani in vse organizacije. In v tej borbeni enotnosti imamo vsi iste cilje: zmagati v borbi za doseg boljšega standarda delavcev in občanov, za humanejšo medsebojno odnose, za višji razvojni nivo družbe, za urejene socialne razmere. Te cilje uresničujemo vsi v Socialistični zvezi, tako partija, kot sindikat, Zveza borcev, Zveza socialistične mladine in vsi ostali. Socialistična zveza zato nima svojega ožjega programa, ki bi bil opredeljen kot področje njenega dela.

Razumljivo pa je, da so naloge vendarle deljene tako, da bi bilo možno dosegati na najbolj racionalen način najboljše uspehe. Kot sem že dejal, zajemajo programske naloge najširše področje našega življenja in dela. Da pa bi lahko delovni ljudje in občani resnično razpravljali in samoupravno odločali o stvareh, ki so zanje življenjskega pomena, moramo poiskati oblike, skozi katere

bo občan dojel vlogo Socialistične zveze. Ugotavljamo namreč, da mnogi občani ne poznajo nove vloge Socialistične zveze. Zdi se, da je krivda v tem, ker je ostajala Socialistična zveza doslej na nivoju občinske organizacije in se je občanom približevala le preko svojih aktivistov. Ta vez pa je bila prešibka, zato jo je potrebno ojačati in jo spremeniti v stalno obliko sodelovanja med organizacijo in občani.

NT: Kako doseči takšno sodelovanje?

Tone Rožman: »Menim, da bomo takšno sodelovanje dosegli s kadrovske krepitvijo organizacije na terenu ter z družbenopolitičnim izobraževanjem občanov. Ljudi moramo opozoriti, da ne morejo živeti odmaknjeni od družbenih dogajanj. Spoznati morajo, da le sožitje v družbi ter skupno ustvarjalno delo oblikuje in dopolnjuje človekovo osebnost. Razširiti moramo krog aktivistov, ki bodo pomagali spreminjati staro miselnost ljudi in jih vključevali v aktivno družbenopolitično delo. Vsak občan mora postati tvorec politike, v okviru katere bo našel področje svojega dela in kjer bo uveljavljal svoje interese in želje.«

NT: Katere pa bodo nove organizacijske oblike Socialistične zveze na terenu?

Tone Rožman: »Osnovni in

teresi, potrebe in želje občanov izhajajo iz sredin, kjer živijo, zato mora tudi aktivnost Socialistične zveze izhajati iz hišnih svetov, stalnih območij in celo stopnišč.

Tone Rožman

Kajti v vseh osnovnih celicah se oblikujejo interesi ljudi in od tod prehajajo navzgor v občino, republiko in zvezo. Da bi omogočili občanom uresničitev primarnih interesov, bomo že v začetku septembra zastavili v naši občini široko akcijo oblikovanja poverjeniške mreže Socialistične zveze. V vsakem hišnem svetu, kjer je ta prevelik pa v vsakem stopnišču, bomo izbrali poverjenika Socialistične zveze, ki bo postal neposredna vez med organizacijo in občanom. Poverjeniki bodo aktivisti, ki bodo v neposrednih stikih z občani. Obveščali jih bodo o vseh pomembnih političnih nalogah in akcijah, navzgor v občinsko konferenco pa prenašali stališča in interese občanov. Socialistična zveza bo tako postala koordinator in v okviru možnosti tudi realizator želja in potreb občanov. Pred njenim okriljem se bo oblikoval koncept našega bodočega razvoja ter politike, ki izhaja iz življenja in dela občana ter se pri njem tudi zaključuje.

DAMJANA STAMEJČIĆ

NAKLADA JE OSTALA ENAKA

V času, ko nekateri časniki v Sloveniji zmanjšujejo naklado (običajno je tako v poletju, zdaj še zaradi podražitve), kar se sicer zdi bolj prehodnega značaja, Novi tednik tega ni zabeležil. Nasprotno. Celo rahlo povečanje.

Prejšnjo številko smo tiskali v 15.700 primerkih. Razposlali smo jo našim stalnim naročnikom: v inozemstvo — 180 primerkov, v občine širšega celjskega območja pa: Celje — 3.166, Laško — 870, Mozirje — 674, Slovenske Konjice — 550, Sentjur — 1.519, Smarje — 978, Velenje — 557 in Zalec — 2.148 primerkov. Naročnikom v druge občine in v kolportaži prodano vsega skupaj še nekaj čez 5.000 primerkov našega časnika.

Z razširjenostjo pa ne moremo biti zadovoljni. To nam pove podatek o razširjenosti Novega tednika med gospodinjstvi po občinah. V občini Celje, Laško in Mozirje je naročnik našega časnika vsako šesto gospodinjstvo, v občini Smarje vsako osmo, v Slovenskih Konjicah vsako deveto, v Velenju vsako štirinajsto. Najbolj je Novi tednik razširjen v občini Sentjur (vsako tretje gospodinjstvo) in v občini Zalec, kjer je vsako četrto gospodinjstvo naročnik. Stanje se s podatki kolportažne prodaje nekoliko spremeni na bolje, vendar ne bistveno.

Ta podoba pa sicer pove, da so še možnosti, v nekaterih občinah še posebej, da bi Novi tednik našel pot k več bralcem, v več družin. Ni pa to odvisno le od propagande, predvsem od dobrega in zanimivega poročanja. Tega se zavedamo, zato poskušamo v tej smeri delovati.

REDAKCIJA

PA SE SLIŠ ...

V Velenju z veliko zagnanostjo gradijo družinska stanovanja. Garsonjere, enosobna, dvosobna, trisobna in tudi štirisobna stanovanja. Vanje se selijo delavci, ki komaj čakajo na stanovanje. A zgodi se tudi to, da se je pred dnevi vselila starejša in uglednejša tričlanska družina v štirisobno stanovanje, kjer je dobil svojo sobico tudi njihov ljubljeneček PES ...

Kaj pa k temu poreko tisti, ki so upravičeni na štirisobno stanovanje?

V METKI HITRO UKREPALI

Na osnovi predhodnega poročila Zavoda za zdravstveno varstvo Celja, z dne 30. 7. 1975 je ugotovljeno, da v naši delovni organizaciji ni šlo za zastupitev s hrano, temveč za epidemijo griže. Izvor epidemije žal do danes še ni ugotovljen in je tudi malo verjetnost, da bi se ga dalo ugotoviti. Pri obolelih so bili

iz blata izolirani bacili griže (Shigella Sonne).

Takoj ko je bilo ugotovljeno oziroma podan sum, da gre za epidemijo so bili podzeti naslednji ukrepi:

Ponovno se je zdravstveno pregledalo kuhinjsko osebje, razkužilo se je vse kuhinjske prostore in okolico kuhinje ter vse sanita-

rije in garderobe celotne delovne organizacije. Ravno tako so morali vsi zaposleni vzeti ustrezno dozo zdravil za preprečitev klionoštva tako da se epidemija ne bi mogla širiti. Po tem ukrepu se je celotna delovna organizacija še enkrat razkužila in to na prost dan.

Smatramo, da je delovna

organizacija s tem stori vse, kar je bilo v njeni moči, da se epidemija ne širi v delovni organizaciji, kakor tudi izven nje, da pri proizvodnji ni prišlo do bistvenega izpada proizvodnje. Se nadalje izvajajo poostreni higijenski ukrepi v vseh obratnih prostorih, sanitarij ter garderobah.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

PO SLEDI DVEH PISEM

KUJEMO SOLIDARNOST

Izvršni svet SR Crne gore je obvestil celjsko občinsko skupščino, da je na svoji prejšnji seji sklenil iz sredstev stalne rezerve republiškega proračuna prispevati občinam Celje, Smarje in Sentjur vsaki po 150 tisoč din kot prispevek delovnih ljudi Crne Gore prizadetih po lanskem potresu.

Izvršni svet celjske občinske skupščine se je Izvršnemu svetu skupščine SR Crne gore še posebej toplo plo zahvalil za prispevek k odpravi posledic potresa. To dejanje, pravi izvršni svet celjske občinske skupščine, »nedvomno izpričuje veliko solidarnost delovnih ljudi Crne Gore ob nesreči, ki je doletela prebivalce sosednjih in celjske občine«. V pismu pa celjski izvršni svet hkrati predlaga Izvršnemu svetu skupščine SR Crne Gore, da naj prispevek namenjen celjski občini dodeli obema sosednjima, še bolj prizadetima občinama.

Tako je enkratna solidarnost delovnih ljudi Crne Gore potrjena še s solidarnostjo celjskih občanov do prizadetih prebivalcev na Kozjanskem.

V ŠMARJU GRADIJO DOM

V Smarju pri Jelšah gradijo nov dom počitka »Jelšingrad«. Usodni potres lani junija je razmatal stare zidline gradu Jelšingrad, kjer so prebivali ostareli občani. Gradbeno delo izvaja splošno gradbeno podjetje Rogaska Slatina, v zadnjem času pa jim je pri gradnji nagajalo slabo vreme, vendar se trudijo, da bi čim prej dom zgradili, saj v starem Jelšingradu stanovanjske razmere po potrebu niso rožnate.

Foto: D. MEDVED

KOMUNALO BLIŽE OBČANU

S prihodnjim letom preneha funkcija občinskih proračunov na področju potreb in zadovoljevanja komunalnih storitev ter proizvodov. V Celju so se te obveznosti zavedali že dovolj zgodaj. Oblikovali so iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne interesne komunalne skupnosti, ki je že aprila pripravil osnutek samoupravnega sporazuma za javno raspravo, ki pa žal ni zbudila prevelikega zanimanja. Zato tudi pripomb in predlogov njanj ni bilo veliko. Ker pa so zdaj tudi že znana izhodišča iz predloga zakona za ustanovitev skupnosti, na katerih iniciativni odbor snuje svoj najnovejši predlog, raste tudi interes občanov za bodočo samoupravno ureditev na tem področju.

V celjski občini bi po novem predlogu ustanovili šest komunalnih skupnosti: 1. za komunalne dejavnosti, ki jih opravljajo krajevne skupnosti same, 2. za vodovodne in kanalske dejavnosti (oskrba s pitno vodo in odprava odpadkov), 3. za cestno prometne dejavnosti, 4. za vzdrževalne komunalne dejavnosti (javna snaga, odvoz smeti itd.), 5. za uporabo in opremljanje

mestnega zemljišča in 6. za komunalno energetske oskrbe (toplotna energija, plin itd.). Vse te samoupravne interesne skupnosti bi povezovala občinska zveza skupnosti, ki bi bila pravna oseba.

Pri njej bi se oblikovala potrebna strokovna služba za vse skupnosti. Nekaj posebnosti bi imela le skupnost za komunalne dejavnosti, ki jih opravljajo krajevne skupnosti, predvsem zaradi tega, ker je taka skupnost že itak neposredno povezana z občani in ker se dejavnost že zdaj neposredno financira. V tej skupnosti bi zato delovni ljudje in občani odločali o vseh vprašanjih, ki zadevajo komunalne dejavnosti.

V ostalih skupnostih pa bi delovni ljudje in občani na delegatski osnovi oblikovali organe skupnosti, ki bi bili pristojni, da skupaj z delavci komunalnih organizacij odločajo o razvojnih programih, o investiranju v komunalne objekte in naprave, o splošnih pogojih poslovanja komunalnih organizacij, o cenah komunalnih storitev, določali bodo merila za redukcijo komunalnih storitev in odločali še o drugih pomembnej-

ših vprašanjih. Bolj zapletena pot je bila v iskanju načina financiranja komunalne dejavnosti. Razvoj nam bo tudi na tem področju ponudil nove oblike organiziranosti in sistema financiranja. Za zdaj bi financiranje bilo še vedno zelo blizu sistema prispevnih stopenj. Tako je predvideno, da se bodo v občinski zvezi samoupravnih interesnih komunalnih skupnosti združevala sredstva, ki jih bo občina izvirno namenila zvezi od nekaterih vrst davkov, na primer, občinski prometni davek, nadalje sredstva za uporabo mestnega zemljišča, mestne takse, prispevek dosejanega cestnega sklada, vsa sredstva iz dela programske cene za komunalne storitve, ki jih bodo odvajale komunalne delovne organizacije ob obračunu storitev kot so razširjena reprodukcija, skupna komunalna poraba, potem sredstva, ki bi jih na novo namensko predpisali, sredstva več vrednega komunalno opremljenega zemljišča, zemljiško rento, amortizacijo tistih komunalnih naprav, ki bodo v bodoče zgrajena iz sredstev skupnosti in seveda še druga namenska

sredstva kot so samoprispevki, dotacije, morebiti tudi del stanarin in podobno.

Predlagani način financiranja komunalne dejavnosti prinaša nekaj bistvenih novosti. Omenimo le dve pomembnejši. Komunalne delovne organizacije bi torej svoje enostavno reprodukcijo izvajale s programsko ceno, vračunan namenski del razširjene reprodukcije pa bi odvajale občinski zvezi. V drugem razmerju do komunalne problematike bi se znašli tudi bodoči investitorji posameznih objektov. Ti bi že pri začetku izgradnje objekta morali prispevati kot bodoči porabniki komunalnih dobrin primeren delež sredstev za dograditev komunalnih kapacitet, ki bodo zadovoljevale povečano porabo. S samoupravnim sporazumom bi določili prispevek investitorja objekta. Na primer, izgradnja nove tovarne terja več pitne vode, več plina, več energije, več urejenega prostora za odpadke, več cest, javne razsvetljave, stanovanj, skratka nove komunalne kapacitete.

Potem bomo lahko rekli, da gradimo načrtno, usklajeno in smotrno.

B. V.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

ŠMARSKI KOMUNALI

Ko se takole človek večkrat pelje skozi Šmarje pri Jelšah in še dije, tja mimo veterinarske postaje, mu na ovinku preko proge že od daleč prismo di dim, ki se dviguje nad velikim javnim smetiščem. To smetišče je ob cesti, ki vodi dalje do Mestinja, od tam pa v Obsotelje ali v Rogaško Slatino.

Razumljivo je, da kraj kot je Šmarje pri Jelšah potrebuje urejeno javno smetišče. Saj tudi z omejenim smetiščem ni nič narobe, le lokacija je ponesrečena, ker je ob glavni cesti in so vsi mimoidoči pešci in vozniški neprostovoljni opazovalci kraja, ki si ga nihče ne želi imeti v svoji neposredni bližini. Zanima me, ali obstajajo kakšne možnosti v Šmarju pri Jelšah, da bi omejeno javno smetišče pre-

stavili na kakšen drug kraj, kjer ne bi bilo smetišče tako na očeh. Saj navsezadnje ne gre za nečimernost — češ, da ja ne bodo tuji videli, da imamo smetišče. Kdo ga pa nima! Le razkazovati ga ni treba, ker malo pa lahko pokažemo izmajdijevosti, pa ne na koncu tudi estetskega čuta.

Morda se bo tudi ta predlog zdel komu zdaj v času stabilizacije negospodaren, vendar se moramo zavedati, da stabilizacija ni samo v vulgarnem smislu varčevanja danes, ampak tudi v »daljnji« viziji urejenosti. In zakaj ne bi to »daljnjo« prestavili v danes, kajti z nekega vidika tudi ni povsem gospodarno ob glavni cesti razkazovati in »razvonjavati« javno smetišče.

DRAGO MEDVED

ŠENTJUR

ZADNJE PRIPRAVE

Za letošnji občinski praznik, ki bo 17. avgusta, je že sestavljen program in z njim v zvezi so v teku obširne priprave.

V tednu pred praznikom bodo športna tekmovanja v košarki, rokometu, streljanju in šahu. Prav tako bo v tem tednu razstava slik domačih slikarjev in dokumentarna razstava 20 let razvoja občine, ki bo s slikami, teksti in grafikoni prikazala razvoj te družbenopolitične skupnosti. Na predvečer praznika v soboto, 16. avgusta bo pred lovskim domom kresovanje s kulturnim programom.

Osrednja proslava bo v nedeljo, 17. avgusta s slavnostno sejo vseh zborov občinske skupščine, govorom sekretarja CK ZKS tov. Franca Setinca, nastopom pevskih zborov v občini, godbo in folkloro. Ob tej priložnosti bodo tudi razdeljene občinske nagrade in priznanja. Razstavljal bo tudi slikar Goce Kalajžički. V okviru občinskega praznika bo tudi otvoritev nove šolske stavbe v Ponikvi, ki jo iz solidarnostnih sredstev gradi Ljubljana ter otvoritev obnovljene bolnice Zima v Sohti pod Dramljami.

E. R.

MANJ KRIMINALA

Na skupščini je bilo zelo zanimivo letno poročilo postaje milice, ki je zajelo zelo obširno problematiko splošne varnosti na območju občine. Razveseljiva je ugotovitev komandirja milice, da so kazniva dejanja v upadanju. Ta ugotovitev velja za področje kriminalitete, javnega reda in miru in tudi varnosti v cestnem prometu.

V kriminaliteti so obravnavali vsega 139 kaznivih dejanj, kar je za 7 odstotkov manj kot v letu 73. Med temi dejanji je največ navadnih tatvin 47, majhnih tatvin 13, lahkih telesnih poškodb 13. Poskus uboja je bil 1, težjih telesnih poškodb pa 7. Tudi kršilcev javnega reda in miru je bilo v primerjavi z letom 73 manj. Delavci milice so izvedli vrsto zelo uspešnih nočnih akcij, na katerih so odkrivali kršilce obratovalnega časa v gostinskih lokalih, kjer največkrat prihaja do raznih kršitev. V nočnih urah so se tudi srečavali z ilegalnimi prevozniki lesa, ki so navadno bili brez ustreznih dokumentacije o izvoru lesa in plačanih pristojbinah.

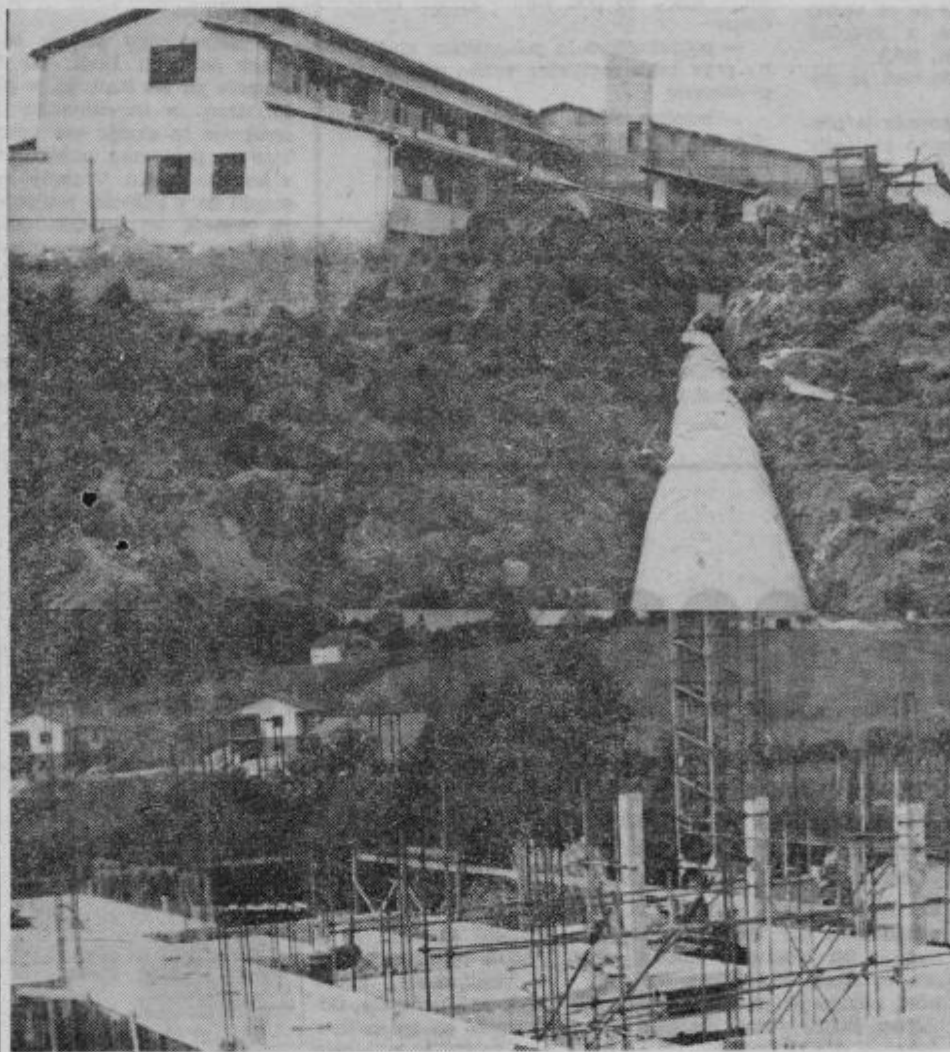
Ugotovitev, da je kljub povečanemu cestnemu prometu bilo manj prometnih nesreč kot v letu prej je res razveseljiva. V številkah izraženo: leta 1973 je bilo 267 nesreč, leta 1974 pa le 239, kar je za 11 odstotkov manj. Da je temu tako je nedvomno v veliki meri zamana. Da je temu tako je nedvomno v veliki meri zamana. Da je temu tako je nedvomno v veliki meri zamana.

Posledice prometnih nesreč na območju občine so bile naslednje:

	leto 1973	leto 1974
s smrtnim izidom	6	3
z lahkiimi telesnimi poškodbami	50	35
z hudimi telesnimi poškodbami	45	48
z materialno škodo	183	153

21 udeležencem v prometu je bila odvzeta kri za analizo, pri 138 je bil opravljen preizkus z alkotestom, 108 voznikom je bilo odvzeto voziško dovoljenje, od tega 96. zaradi vinjenosti. 268 voznikom je bila preprečena nadaljnja vožnja, 218 vozil je bilo izključenih iz prometa. 54 vozil je bilo poslanih na ponovni tehnični pregled. Poleg tega so delavci milice izrekli 823 opozoril in opravili 2650 operativno tehničnih pregledov motornih vozil.

E. REČNIK

ZADNJI DVE ŠOLI IZ SOLIDARNOSTI PO POTRESU

Na posnetku sta zadnji dve šoli, ki rasteta na osnovi solidarnosti po potresu na območju šmarske in šentjurske občine. Na zgornjem posnetku je osnovna šola v Ponikvi pri Šentjurju, ki jo gradi Ljubljansko podjetje Obnova. Zatrjujejo, da bo šola do predvidenega roka gotova, to pa je 24 avgust 1975. Na spodnjem posnetku pa je osnovna šola v Kristanvrhu, ki jo gradi gradbeno podjetje Pionir iz Novega mesta, denar pa so zbrale zasavske občine, predvsem Krško, Novo mesto in Brežice. Tudi tu gradnja lepo napreduje in prihodnje šolsko leto bodo učenci že sedeli v sodobno urejeni šoli.

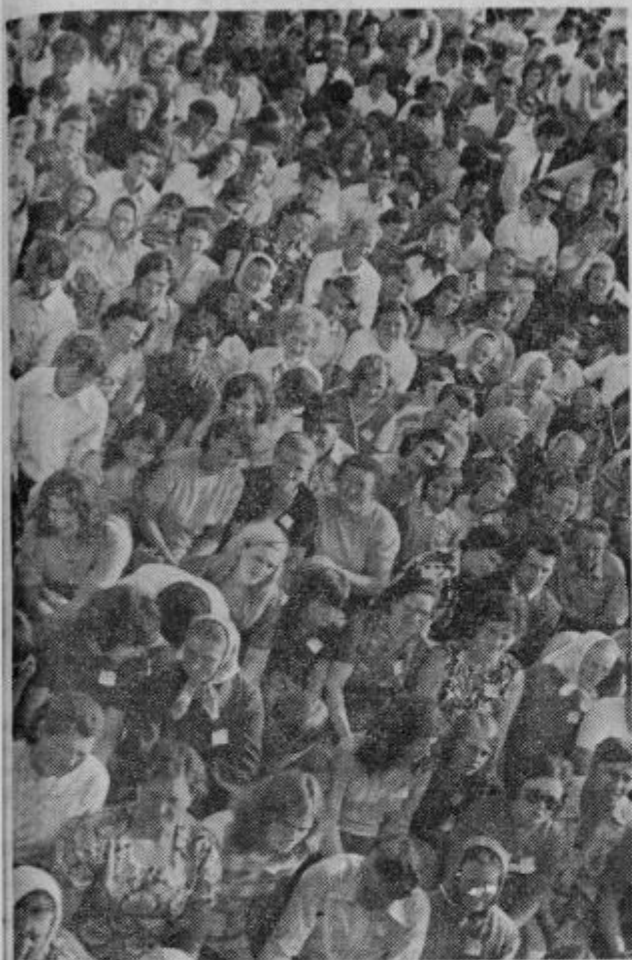
Foto: D. M.

BRIGADIRJI TUDI ZDRAVIJO

Mladinska delovna brigada na Kozjanskem ima v sklopu brigade rtlečega križa tudi zdravstvene delavce. Med njimi je zdravnik Bernarda Čas iz Saleka pri Velenju. Mlada zdravnica te dni opravlja sistematične zdravniške preglede predšolskih otrok po obstoječih vrtcih na Dobju, Planini, in v Kozjem. Naš objektiv jo je ujel med delom v vrtcu na Planini, kjer delata s petindvajsetimi malčki dve bodoči vzgojiteljici: Eda Perko iz Tolmina in Dragica Šturm iz Kreže pri Tolminu.

Foto: D. M.

TURIZEM

PRAZNIK HMELJARJEV

V Braslovčah tečejo te dni še zadnje priprave za trinajsto tradicionalno kmečko-turistično prireditve Dan Hmeljarjev, ki bo v nedeljo, 10. avgusta. Tudi letos je glavno organizacijsko breme nase prevzelo domače turistično društvo, pri delu pa so ga podprle tudi vse ostale organizacije in društva v kraju, tako da v pripravah za prireditve sodeluje s prostovoljnimi delom okrog 300 krajanov. »Tak odziv med ljudmi je na nas člane turističnega društva, deloval zelo vzpodbudno, tako da smo se z optimizmom lotili dela, čeprav so letos ostali brez pokrovitelja prireditve«, je povedal Danilo Vošnjak, predsednik braslovškega turističnega društva. »Žal pa na tako ugoden odziv nismo letos naleteli tudi pri gospodarskih organizacijah v žalski občini, kjer smo vse prepogosto naleteli na gluha ušesa.

la brezplačno potkušnja svoje kapljice. Zvečer se bodo lahko gostje zavrtili ob veselih vižah ansambla Borisa Terglava. Isti večer ob 20. uri bo v Zalcu svečana seja, na kateri bodo podelili priznanja najboljšim hmeljarjem ter izvolili novega hmeljarskega starešino za leto 1975.

Najbolj veselo in zanimivo pa bo v nedeljo, ko bo ob pol treh popoldne krenila skozi Baslovče na prireditveni prostor svečana povorka, v kateri bo sta med drugim tudi stari in novi hmeljarski starešina ter vse kandidatke za letošnjo hmeljsko princeso. V povorki bodo na vozovih prikazali star način pridelovanja hmelja, pa tudi drugih etnografsko zanimivih prizorov ne bo manjkalo. Ob 15. uri pa se bo pričel najbolj zanimiv del prireditve: stari hmeljski starešina bo predal starešinstvo svojemu letošnjemu nasledniku, nato pa bodo predstavili vseh enajst kandidatke za hmeljsko princeso in slovesno razglasili najlepšo med njimi.

S tem bo osrednja prireditve ob Dnevu hmeljarjev zaključena in pričelo se bo veselo ljudsko rajanje, ki se bo zavleklo še v pozne večerne ure.

Na podlagi izkušenj iz prejšnjih let organizatorji letošnjega hmeljarskega praznika predvidevajo, da se bo v nedeljo v braslovčah zbralo do 10.000 ljudi, ki si bodo imeli priložnost ogledati res etnografsko zanimivo prireditve, pa tudi drugačnega razvedrila ne bo manjkalo. Upajmo, da se bodo na povedi braslovških turističnih delavcev uresničile in da bodo tudi letošnji Dan hmeljarjev, ki je praznik vseh slovenskih pridelovalcev zelenega zlata, lepo uspel in dosegel svoj namen.

Ob lanskem imenovanju princese Cvetke Fonda iz Braslovč je starešina Franc Sketa iz Trnave novoizvoljeni prvi čestital in jo poljubil.

PREDICE V LUČAH

Za »flosarskim baloma« se nam v teh dneh v Zgornji Savinjski dolini obeta še ena zanimiva turistična manifestacija. V Lučah bo namreč v nedeljo, 10. avgusta, tradicionalno Turistično rajanje, ki ga prireja domače turistično društvo. Medtem ko je doslej vsako leto ta prireditve izzvenela v pretežni meri zgolj kot veselica, pa ji skušajo dati prireditelji letos globlji pomen: narediti jo želijo pestro, zanimivo in poučno hkrati. Tako bosta v nedeljo od 9. do 18. ure odprti lovski razstava in razstava ročnih del, ob treh popoldne pa se bo pričel kulturno zabavni program, v katerem bodo nastopili domači pevci ter duet in trio s citrami. Največja atrakcija pa bo nedvomno nastop predic, ki se bodo pomerile v spretnosti.

S svojo prireditvijo želijo turistični delavci iz Luč privleči iz pozabe star poklic predic, ki je bil nekoč med kmeti v hribovitih predelih zelo razširjen, saj skoraj ni bilo kmečkega dekleta ali žene, ki ne bi bila večša preje. Danes pa predic skoraj ne najdemo več in lahko o njih beremo le še v starih idiličnih povestih iz kmečkega življenja. Zato je poteza prirediteljev še toliko bolj pohvale in vspodbude vredna in prav bi bilo, da v svojih prizadevanjih ne bi ostali osamljeni.

MNOŽIČNO V DOBJU

Minulo nedeljo je bila na Dobju pri Planini tradicionalna prireditev Pokaži kaj znaš v organizaciji prosvetnega društva Dobje. Tokrat se je prijavilo 17 nastopajočih z različnih krajev, tudi iz Velenja. Najmlajši je bil osemletni Sandi Gubenšek iz Slivnice, najstarejše pa tri domačinke Ivanka Vučko, Ida Lipovšek in Fani Lončar. Zmagovalki sta bili Minka in Slavica Volasko — za svoj pevski nastop sta zbrali 10 točk. Vesele viže je igral znani ansambel Vikija Ašiča, za humor pa sta poskrbela humorista »Straufeliger« in Zani Uranič. Posnetek zgovorno priča, kako je ta že tradicionalna prireditev med ljudmi priljubljena, saj se je v nedeljo popoldne zbralo na Dobju okoli 800 razvedrila željnih občanov. Zato gre še enkrat vse priznanje prizadevnim organizatorjem, ki so si brez dvoma pridobili številno občinstvo.

Foto: DRAGO MEDVED

ŠENTJUR

PROTI POTRESU

Predsednik IS SO Šentjur je sklical predstavniške biroja za tehnično pomoč na potresnem področju in predstavniške ljubljanskih gradbenih podjetij: Slovenija ceste, Gradis, Megrad, Tehnika, Agroobnova, Obnova, Uni-Verzal, ŽGP in Bežigrad, ki vrše sanacijo stavb na tem področju ter z njimi razčistil vrsto vprašanj, ki se pojavljajo pri gradbenih delih za odpravo potresa.

Gradbena operativa Slovenija ceste končuje dela v Dramljah in se seli na Prevorje. Na Prevorju bo nadaljeval z deli tudi Gradis. Če ima oškodovanec sklep KS in podpisano naročilnico — pogodbo, naj se dela izvajajo, kljub pomanjkljivi dokumentaciji, ker so za te pogodbe lin. sredstva zagotovljena.

Lastniki poškodovanih stavb morajo gradbeni operativi pomagati — izjema so

le stari in bolni oškodovanici. Pri montažnih hišah se izdelajo samo podstavki, podkletenje napravijo lastniki sami na svoje stroške. Gradbeno podjetje Tehnika je v 2 mesečni zamudi, zato ni izgledov, da bi izvršila planske naloge, povrh pa je njena ekipa močno okrnjena. Dela Agroobnove v redu potekajo; ko bo Obnova končala dela na šolj v Ponikvi bo izvršila tudi vsa ostala dela, za katera se je obvezala.

Ker je za sanacijo zgradb III. kategorije odobren kredit 120.000 din se nobenemu oškodovancu ta vsota ne bo dvignila. Za leto 1975 je v planu sanacija 103 stavb III. kategorije in 58 stavb IV. kategorije. Do 15. julija je v III. kat. bilo končanih 24 v delu pa 7 stavb. V IV. kat. je končanih 8 v delu pa je 10 stavb.

E. REČNIK

JURIJ JAVORNIK

Ko sem mu po prvem stisku roke povedal, da bi se rad z njim malo pogovoril o njegovi življenjski poti, ki je silno pester mozaik z raznobarvnimi kamenčki lepih in grenkih doživetij, je samo zamahnil z roko, rekoč: »Eh,

saj ni vredno pisati o meni; nič posebnega nisem storil...« Nazadnje sva le sedla za mizo. Pred mene je v nekaj minutah postavil pisano paleto svojega življenja.

Luč sveta je zagledal pred 54 leti v bajtarski družini v majhni vasi Vinjarje. Ze takoj na začetku mu je življenje pokazalo najbolj robat obraz. Pozneje so kupili hišo z nekaj zemlje v Spodnjem Grušovju, kjer živi z ženo in tremi otroki še danes. Za mizarja se je izučil v Zagrebu. Tu je tudi dočkal vojno viхро.

Leta 1943 je moral pod silo obleči sovražnikovo uniformo, ki jo je nosil 13 mesecev. Potem je pobegnil. Prišel je v francosko ujetništvo v Afriki. Ti so ga pozneje predali angleški in ameriški vojski. Pokazal mi je poseben obrazec pisma v angleščini, ki ga je pisal domačim iz ujetništva v Alžiru. In končno se je leta 1944 kot prostovoljec priključil partizanom. V Italiji je opravil angleško padalsko šolo in se pridružil prvemu padalskemu bataljonu

NOV in POJ. Se prav dobro se spominja srečanja s komandantom tega bataljona Čedom Vraničem. Konec vojne je pričakal v Zemunu. Domov se je vrnil s številnimi odlikovanji. S ponosom omenja posebno odlikovanje za zasluge za narod. Takoj po vojni pa ga je še čakala dveletna odslužitev aktivnega vojaškega roka.

»S posebnim spoštovanjem gledam na našo revolucijo,« pravi, »saj je s korenitimi družbenopolitičnimi in ekonomskimi reformami v celoti obrgla nazadnjaško in borno zapuščeno stare Jugoslavije. Zakorakali smo na pot socialistične izgradnje, torej na pot, ki je lahko po mojem mnenju edina sprejemljiva oblika slehernega naprednega delavstva. Vesel sem, da nas ni posrkala zmeda politične strategije vzhoda ali zahoda in da smo zavzeli stabilna nevrščenosti in miroljubnega sožitja. Vse to ima svoje temelje v naši revoluciji in prav ponosen sem, da sem po svojih močeh pri tem sodeloval tudi jaz.«

OBRAZI

Po vojni se je zaposlil v LIP v Slov. Konjicah. Skrbeti je moral tudi za starše. Poročil se je sorazmerno pozno. Ze štiri leta je invalidsko upokožen. Je rezervni oficir in aktiven član organizacije Zveze borcev. Čudil sem se njegovemu izredno dobremu spominu in razgledanosti. Redno spremlja preko sredstev javnega obveščanja aktualna družbenopolitična dogajanja pri nas in v svetu.

V svojem življenju je precej pretrpel. Ima nekaj zemlje, ki jo obdeluje predvsem za rekreacijske kot pravi.

»Človek mora neprestano delati, se gibati in tako čim dlje ohraniti zdravje in elastičnost.«

Takšen je torej Javornik Jurij. Skromen in tih, sicer pa vedno obdan z nasmehom in dobro voljo.

TONE PETELINŠEK

KUPITE CIGANKO

OBVEŠČANJE — DOGOVARJANJE — SPORAZUMEVANJE — ODLOČANJE — OBVEŠČANJE — DOGOVARJANJE

KONJIŠKA SZDL

CELODNEVNA ŠOLA

Tako kot v ostalih občinah, se tudi v občini Slovenske Konjice organizirano pripravljajo na postopno uvajanje celodnevne šole. V ta namen so pri občinski konferenci Socialistične zveze imenovali poseben koordinacijski odbor, ki bo usklajeval in usmerjal aktivnost vseh temeljnih nosilcev akcije za celodnevno šolo, podobne odbore pa so imenovali tudi v štirih večjih krajevnih skupnostih.

Na zadnji seji predsedstva občinske konference SZDL je predsednik koordinacijskega odbora Filip Beškovič poročal članom o poteku priprav na uvajanje celodnevne šole v občini Slovenske Konjice. Dejal je, da bo

do letos uvedli na treh šolah celodnevni pouk in sicer na šoli v Stranica, na posebni osnovni šoli v Slovenskih Konjicah in na šoli v Resniku. Izdelani so tudi že okvirni programi dejavnosti celodnevne osnovne šole, o njih pa bodo razpravljale tudi družbenopolitične organizacije ter delovni ljudje v organizacijah združenega dela. Ob vsem tem pa se poraja bojazen, je dejal Filip Beškovič, da podrobni programi ne bodo pravočasno pripravljene in da se bo prehod na celodnevno šolo zaradi tega zavlekel tja v zimske mesece.

Člani predsedstva so razpravljali o poročilu Filipa Beškoviča. Zanimalo jih je, ali je v občini Slovenske Konjice

dovolj učiteljskega kadra za potrebe celodnevne šole, kako je s stanovanji za učitelje in podobno. Še posebej so se zavzeli za to, da morajo člani koordinacijskega odbora pregledati finančne programe, v katerih so zajeti predlogi za nakup dodatne opreme, ki je potrebna za celodnevni pouk. Šele potem pa naj šole ponudijo te programe delovnim ljudem v razpravo. Člani predsedstva so se ob koncu domenili, da bodo vztrajali pri tem, naj se celodnevni pouk prične na vseh šolah že 1. septembra. Ob tem pa so izpustili tudi odgovornost vseh tistih, ki so za realizacijo programa celodnevne šole neposredno zadolženi.

DAMJANA STAMEJČIČ

TUDI IZ SAMOPRISPEVKA
NA ZELENICI NOV VRTEC

Ravno danes pred enim tednom so odprli na Zelenici nov oddelek vzgojno varstvene ustanove »Anice Černejeve« v Celju. V njem je na voljo 48 mest, vendar so zaradi velikih potreb sprejeli že 51 otrok v varstvo novega oddelka, ki bo pričel z delom 1. septembra, otroci pa so bili zanj vpisani že v mesecu juniju. Nov oddelek je lep in funkcionalen, čeprav je v priložju novozgrajene stolpnice. To pa je obenem tudi primer in zgled za ostale novogradnje v večjih stanovanjskih soseskah. Novi vrtec je bil namreč že vključen v načrtovanje stolpnice, s tem pa so bili zmanjšani stroški za razliko od drugih primerov, kjer v stolpnice adaptirajo stanovanja in jih spreminjajo v vrtece. Omenjeni oddelek je veljal okoli 120 starih milijonov in je popolnoma opremljen, tudi z igračami.

Foto: D. MEDVED

ŽALEC

POSTOPNO ZA
BOLJŠI POUK

Trenutno bi imele prostorske pogoje za prehod na celodnevno šolo v žalski občini predvsem podružnične šole. V njih bi bile potrebne le manjše dozidave in adaptacije ter ureditev igrišč. Osnovna šola v Braslovcah bo zgrajena do šolskega leta 1976/77 in bo imela pogoje za delno uvajanje celodnevne šole. Problem pa bodo kadri, ker v Braslovcah ni učiteljskih stanovanj. Šola v Preboldu pa bo imela prostorske pogoje za delni prehod na celodnevno šolo že v tem šolskem letu. Ostale osnovne šole pa naj bi po programu referendumov adaptirali in dozidali do leta 1981.

Za usposobitev centralnih osnovnih šol za takojšnjo uvedbo celodnevne

osnovne šole bi po laičnih ocenah sestavljalcev programa potrebovali sedem milijard šest sto milijonov starih dinarjev. V petletnem programu referendumu, pa je za osnovne šole predvidenih štiri milijarde. V tej vsoti niso všteta predvidena nova delovna mesta niti večji materialni izdatki ter tudi ne podružnične šole. Občutno bo tudi pomanjkanje kadrov. Šole bodo potrebovale strokovne delavce — pedagoge, psihologe, socialne delavce in po predvidenem programu tudi 57 učiteljev.

Ob prizadevanjih za zagotovitev pogojev, imajo vse šole realne možnosti, da do leta 1985 preidejo na celodnevno bivanje. Za ta cilj pa bo treba usmeriti intenzivno delo v na-

črtno usmerjanje v pedagoški poklic, pospešeno bo treba graditi učiteljska stanovanja, dopoljevati strokovne službe, dograjevati šole, povečati število odelkov podaljšanega bivanja ter načrtno kupovati opremo in učila.

Na osnovi graditva in številnih razgovorov je koordinacijski odbor pri SZDL proučil možnosti šol za prehod na celodnevno bivanje v žalski občini in sestavil vrstni red šol, ki bi v naslednjih letih lahko postopno prehajale na celodnevno bivanje. Tako bi že z letošnjim šolskim letom pričeli s celodnevno šolo v Taboru, na Vranskem in v Preboldu, naslednje leto v Braslovcah in v Letušu, v Zalcu pa bi s celodnevno šolo pričeli do leta 1980.

JANEZ VEDENIK

ODLOČANJE — OBVEŠČANJE — DOGOVARJANJE — SPORAZUMEVANJE — ODLOČANJE — OBVEŠČANJE — DOGOVARJANJE — SPORAZUMEVANJE — ODLOČANJE — OBVEŠČANJE — DOGOVARJANJE

IŠČEMO NOV ROMAN!

Drage bralke in bralci Novega tednika! Vabimo vas, da že zdaj pričnete razmišljati, kaj bi bilo dobro objaviti v NT, ko se bo izteklo roman Hči grofa Blagaja. Naj vas nikar ne bega naš predlog, saj roman še ni pri koncu in bo še lep čas polnil stolpce vašega časnika. Le pravočasno bi radi zagotovili dobro branje. Res je, to je naša skrb in tudi mi mislimo na nov roman, le da tokrat vabimo tudi vas, drage bralke in bralci, da sami sodelujete pri tem izbiranju in odločanju.

ZATO VAS VABIMO,
DA SODELUJETE V IZBIRANJU

NOVEGA ROMANA DO KONCA
MESECA SEPTEMBRA 1975.

Poslajte nam svoje predloge. Nova imena literarnih del lahko so tudi tuja, pošljite pa nam tudi svoje predloge, kaj bi radi brali, kaj vam je najbolj všeč. Vaše predloge bomo tudi nagradili. Prva nagrada bo 500,00 dinarjev, druga in tretja pa bosta praktični nagradi. Zato veselo na delo, pobrsajte po spominu, starih skrinjah in policah. Veliko sreče pri delu vam želimo in kmalu pišite.

ŠE
LAHKO
KUPITE
CIGANKO

OBISK MLADIH ROJAKOV

LEPO JE BITI V CELJU

Kot roj čebelic so se zapodili proti vratom Kajuhovega doma. Pritiskali so na zvonec in nestrpnost čakali, da jim bo kdo odprl. Končno je le prišla tovarišica Anita in široko odprla vrata. Otroci so jo veselo pozdravljali in že so izginiti nekje v zgornjem nadstropju.

Počakala sem, da so otroci odšli, nato pa sem pristopila k Jošku Hudlu, njihovemu učitelju. Pravzaprav bi morala že uvodoma povedati, da so bili otroci naši mladi rojaki, koroški Slovenci iz Avstrije in da so bili tega dne na kratkem obisku v Celju. Vračali so se namreč iz Baške, kjer so skupaj s celjskimi otroci letovali v tamkajšnji koloniji ter se domov gredeč ustavili pri nas. No, Joška Hudla sem poprosila, naj me se znanj s peščico svojih učencev, saj sem se želela z njimi pogovoriti o marsičem. Seveda mi je prijazen učitelj takoj ustregel in pripeljal nekaj deklet, ki so mi za uvod zaigrale in zapele pesmi. Mi smo pa tam na Koroškem doma, nato pa so se odzvale sproščeno pomenku. Povedale so mi, da jim je bilo zelo lepo v Baški in da so navezale precej prijateljskih stikov z mladimi

celjskimi letoviščarji. Vendar pa jim je bilo všeč tudi v Celju, posebej še zaradi zanimivih zgodovinskih spomenikov. Naš pogovor se je nato zasukal na šolo, na dom, na dejavnost v kulturnoprosvetnih društvi. Nobe ne zagrenjenosti nisem začutila v njihovih odgovorih, le rahlo zadržane so bile. Pa so se ob domači pesmi zopet sproščeno nasmejale.

Pred dvema letoma je dalo Slavistično društvo iz Celja prvič pobudo za obisk koroških otrok pri nas. Društvo je organiziralo tudi prostovoljno zbiralno akcijo med učitelji šol celjske regije in z zbranimi prispevki financiralo letovanje petnajstih otrok iz okolice Pliberka in Suhe v celjski koloniji v Baški. Letos se je to število povečalo na 33, nekaj

čez dvajset otrok s Koroškega pa je bilo na počitnicah v Izoli, kjer imajo svojo kolonijo otroci žalske občine. Ob koncu mojega srečanja z mladimi rojaki s Koroškega smo se vsi skupaj zbrali v veliki spalnici. Otroci so se nakopičili na posteljo, se objeli in zapeli: Mi se imamo radi... Sicer pa, poglejte fotografijo!

DAMJANA STAMEJOČ

PRIJETNI SPOMINI NA BAŠKO

NE LE SONCE, VODA

V Celjski počitniški dom, ki stoji v lepi Baški, je prejšnji četrtek odpotovala še četrta izmena otrok, da se bo v štirinajstih dneh lahko naučila sonca, kopanja in prijetnih poletnih doživetij. Pred odhodom prve skupine smo napisali nekaj več o organizaciji in vodstvu letovanja, danes pa lahko pove- mo še kaj o življenju.

Če kot pedagoški vodja predšolske izmene povem čisto po resnici, me je glede na čustveno nezrelost in splošno nesamostojnost predšolskih otrok vedno nekoliko strah, ali se bo vse dobro končalo v zadovoljstvo otrok in staršev, predvsem pa nas,

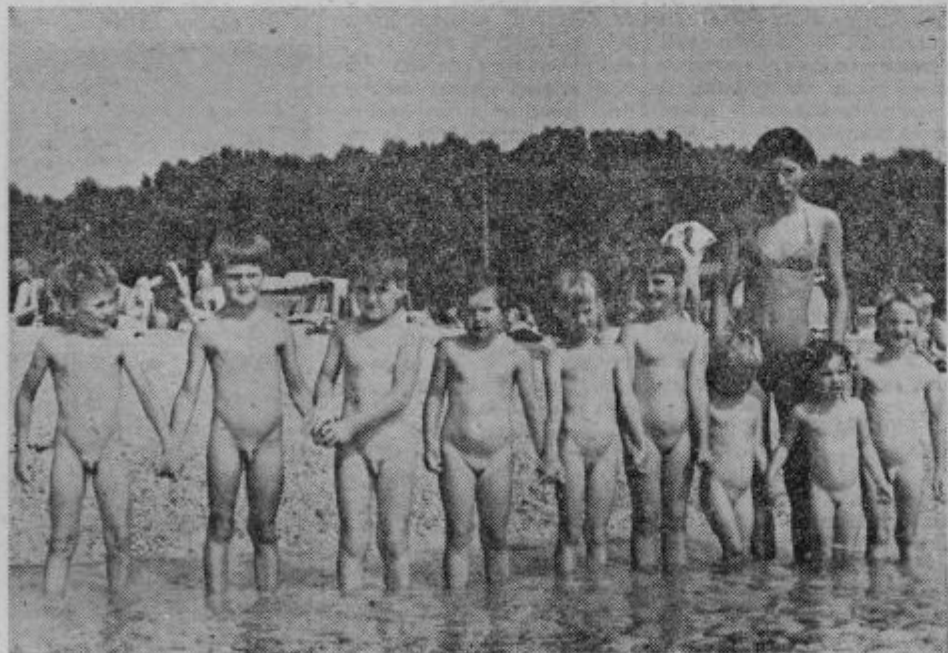
ki so nam bili otroci zaupani. Zda, ko je vse za nami, upamo, da smo izpolnili pričakovanja. Verjetno so zgovorni otroci doma še in še pripovedovali o tem in onem, kaj vse so v Baški doživeli: o svojih tovarišicah, ki so skrbele, da bo vsak dan lep in bogat z nečim novim, zanimivim, o tem, da se nihče več ne boji morja - to, da je slano, pa jih sploh nič več ne moti. Če bi bili na morju še nekaj dni, bi bilo plavalcev še več. Pomembno je to, da so vsi otroci v vodi uživali in da jih je bilo vedno največje spraviti ven. Domala vsi, razen »ta velikih« so se kopali goli, kar ni bila nobena nudistična atrakcija. Upmo, da je fotografija ene izmed sku-

pin, ki jo je vodila tovarišica Metka, dovolj zgovorna. Da se nismo samo kopali, predvsem takrat ne, ko nas je motil dež ali premočan veter, naj pove posnetek z modne revije, kjer je 23 manekenov prikazovalo oblačila za različne priložnosti, predvsem za bolj vroče in včasih nekoliko prismsuknjene poletne dni. Za »dolgo modro« so prišla zelo prav sicer kratka kriša tovarišic, za večerno toaleto pa so bile prav prikladne spalne srajce. Tudi pižame so imele svojstven modni navdih. Za presenečenje z ekskluzivnimi modeli pa so poskrbeli zdravnik Vojko, trener Vaski in tovarišica Metka. Obraze manekenov so polepsale tovarišice vzgojiteljice. Ker je snemala

televizija, (ta pravi snemalec s kartonasto skatlo na A lestvi), je bila trema nastopajočih toliko večja. To naj bo tudi eno izmed opravičil, če so prinesli otroci domov v garderobi kaj zamenjanega (mimogrede — vsi predmeti brez označenih lastnikov se nahajajo na Centru za socialno delo), čeprav temu ni kriva samo modna revija.

O naših lepih trenutkih bi lahko povedali še marsikaj. Bilo je res lepo, smo si rekli ob zaključnem večeru ob tabornem ognju. S tem naj zaključim tudi tale zapis, ki mu je žal omejen prostor. Sicer pa, če bi hoteli povedati vse, kar smo v Baški doživeli, bi bil Tednik komaj dovolj.

ANICA ČETKOVIČ

DOGODKI

PTUJSKA KULTURNA SREČANJA

V avgustu in septembru se bodo v Ptujju zvrstila že tretja ptujška kulturna srečanja. Organizator teh srečanj je temeljna kulturna skupnost v Ptujju. Kreditna banka Maribor s podružnico v Ptujju pa financira levji delež teh prireditev, saj bo prispevala v ta namen 90.000 din.

Letošnji program ptujških kulturnih srečanj obsega kar 19 kulturnih prireditev. V avgustu bo kulturno-umetniško društvo Njogoš iz Cetineja priredilo večer črnogorske in druge jugoslovanske folklore. Sledila bo velika domača folklorna revija v Markovcih pri Ptujju. Poleg slikarske razstave akademskega slikarja Marijana Remca bo še klavirski recital bolgarskega pianista Antona Dikova ter koncert popularnih dunajskih pojočih dečkov. Zadnje tri dni v avgustu pa bo številne obiskovalce zabaval že tradicionalni VII. ptujski festival domače glasbe.

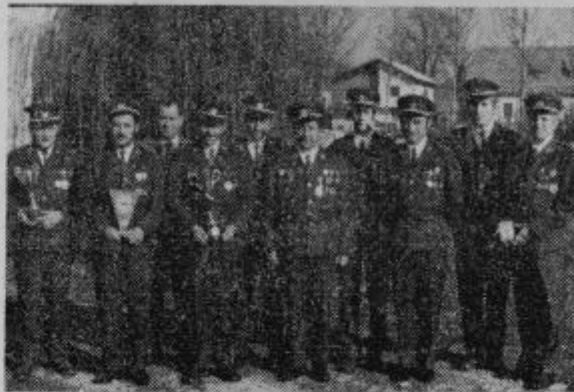
V septembru pa velja omeniti večer hrvatske in jugoslovanske folkloire, ki ga bo izvedel folklorni ansambl Lado iz Zagreba. Zvrstilo se bo tudi več razstav. Med njimi je še posebej zanimiva razstava slikarske kolonije Poetovica in letošnji začetek dela te kolonije na Borlu.

V tem mesecu bo še teden jugoslovanskega filma, gostovalo bo Prešernovo gledališče iz Kranja ter Komedijski iz Zagreba. Višek umetniškega užitka pa bo prav gotovo nudil večer z altistko Marijo Bitenc-Samčev, basistom Ladikom Korošcem in pianistom Andrejem Jarcem kakor tudi gostovanje japonskega gledališča No-theatre.

Te dni je izšel, sicer z dveletno zamudo, tudi Ptujski zbornik. Pravkar pa je v tisku Monografija Ptujja z okolico v colorju, ki obsega na 60 straneh nekaj čez 100 slik in 40 strani besedila.

S tako pestrim kulturnim programom povezujejo Ptujčani bogato kulturno tradicijo Ptujja z vedno večjimi potrebami po kulturnih storitvah našega delovnega človeka v samoupravni družbi. —ma

PREBOLD: USPEŠNI GASILCI

Pred dnevi je bilo v Langenloisu v Avstriji zanimivo mednarodno gasilsko tekmovanje, ki se ga je udeležilo več kot tisoč petsto gasilskih desetih. Jugoslovanska gasilska zveza in Gasilska zveza Slovenije sta odločili, da nas na tem tekmovanju zastopajo gasilci iz Prebolca. Prebolčani so se izvrstno odrezali, saj so osvojili v mednarodnem delu tekmovanja odlično tretje mesto. Za uspeh tudi naše iskrene čestitke. J. V.

BRIGADIRJI OBNOVILI PARTIZANSKO BOLNIŠNICO

Brigadirji na Kozjanskem so doslej v vseh izmenah pokazali veliko pripravljenost pomagati povsod, kjer se le da. Tako so tudi v teh dneh obnovili in olepšali partizansko bolnišnico na Bohorju. Uredili so okolico, pripravili zunaj nekaj klopi, da se utrujeni obiskovalec lahko odpočije, v notranjosti pa so zamenjali stare in preperele lesene dele. V tej akciji so sodelovale vse tri brigade, ki letos delajo na Kozjanskem. Pri tem jim je pomagala tudi Jugoslovanska ljudska armada, ki jih je s svojimi vozili prepeljala na Bohor. DM

Ob šentjurskem občinskem prazniku bo v avli stavbe družbenopolitičnih organizacij v Sentjurju razstavljal svoje ikone tudi slikar Goce Kalajdžiski iz Marofa, sicer likovni pedagog z osnovne šole Pianina pri Sentjurju. Razstava bo odprta 17. avgusta ob 18. uri in bo trajala do 25. avgusta. Kalajdžiski je svoja likovna dela (slika tudi akvarel) razstavljal na številnih razstavah doma in v svetu.

SPREMLJAJTE
TV
PROGRAM
Z REVIJO
STOP
V ROKI

PREBOLD

"Kastelka"

Minulo soboto so se preboldski gledališčniki pred nabito polno dvorano predstavili krajanom z izvedbo Kastelke Vladimira Levstiča. Ze takoj na začetku lahko zapišemo, da je predstava dobro uspela in da verjetno nikomur, ki si jo je ogledal, ni bilo žal.

Pohvaliti je treba vlogo matere Kastelke. Odigrala jo je Jožica Ocvirkova. Tudi ostali igralci so bili na solidni ravni. Presenetila sta mlada igralca Janez Jager in Miran Novak.

Zanimiva je bila scena, ki si jo je zamislil režiser Lojze Fric, predstavo pa je brez dvoma popestrila tudi glasbena spremljava, v rokah Marka Eberlinca. Brez

dvoma si takšnih predstav še želimo in prepričani smo, da gledališka tradicija v Preboldu ne bo zamrla, dokler bodo pri igralski skupini delali takšni ljudje kot so režiser Lojze Fric, Frančka Vrzalak in Pavla Jager.

Škoda, da gledališčniki nimajo svojega prostora, kjer bi lahko vadili. Vaje imajo trenutno v kinodvorani in so torej odvisni od filmskih predstav, ki pa so skoraj vsak dan. Žal pa jih iz dvorane preganjajo tudi nekateri posamezniki. Prav bi bilo, da končno tudi v Preboldu odločijo, kdo je lastnik kinodvorane, saj se je treba trenutno za dvorano meniti kar na treh straneh.

J. V.

LETO VARSTVA SPOMENIKOV

Taborna cerkev
na Svetini

Le malo je Celjanov, ki bi ne poznali starodavne taborne cerkve na Svetini, saj je Svetina z bližnjo Celjsko kočo ena najbolj priljubljenih izletniških točk v okolici Celja. Spomeniška služba si prizadeva že dobro desetletje, da bi ta spomenik uredila, saj gre za eno redkih poznosrednjeveških cerkev, ki so v časih nevarnosti rabile tudi kot trdnjave. Se danes so na cerkvenem zvoniku ohranjene stare strešne lina, kakršne poznamo s starih gradov in mestnih obzidij. Seveda pa to ni edini mik te stavbe. Spomeniško nenavadno dragocena je njena celotna arhitektura pa tudi njena oprema. Ze na zunanjo kažejo višoka zašiljena okna in sloki oporniki, da imamo opraviti s stavbo iz gotske dobe. In ko stopimo v notranjost, nas preseneti obok, ki je ves prepreden s kamnitimi rebri. Rebra rastejo iz figurativnih konzol, pa tudi tam, kjer se stikajo, so na stičnih ploščah, takoimenovanih sklepnikih, upodobljeni najrazličnejši motivi. Na enem izmed teh sklepnikov se je ob koncu 15. stoletja upodobil tudi mojster, ki je stavbo pozidal. Prepoznamo ga po zidarskem ključu in zidarski žlici, ki ju drži v rokah. Cerkev so že v gotski dobi tudi poslikali. Ves strop so okrasili z ornamentalnim listovjem, tlak pa je bil nekada sestavljen iz barvitih keramičnih ploščic. Od opreme je spomeniško posebno dragocena pozno gotska Marija, razen tega pa ima cerkev tudi lep baročni veliki oltar, delo celjskega rezbarja Ferdinanda Galla. Obnova spomenika se zdaj približuje koncu. Odprto ostaja le vprašanje obnove zvonikove kape, saj za to zaenkrat še ni bilo mogoče zagotoviti potrebnih sredstev. Sele potem bo stavba tudi na zunanjo spet dobila podobo, kakršno je imela nekoč, ko so se v njeno okrilje zatekali ljudje v sili ali bližajoči se nevarnosti.

I. S.

30 LET FILMA IN TEDEN DOMAČEGA FILMA 75 V CELJU

Mnogo novega

Minuli jugoslovanski filmski festival v Puli je spomnil, da se tudi vse bolj približuje december, ko bo redakcija NT in RC in s tem Celje spet organizator Tedna domačega filma. V teh dneh bodo že znani pokrovitelji TDF, s čimer bodo ob sredstvih celjske in republiške kulturne skupnosti zagotovljena finančna sredstva za to pomembno nacionalno kulturno manifestacijo.

Letošnji TDF bo pomenil tudi sklep praznovanj ob 30-letnici domačega filma. Zato mora vsebinsko in organizacijsko še bolj uspeti kot lanski. Organizacijski odbor, ki ga bo redakcija NT in RC sestavila še v tem mesecu, ne bo imel lahke naloge. Ob tvornem sodelovanju vseh nosilcev prireditve, kakor je bilo lani, pa tudi obsežnejši program ne bi smel biti odboru pretrd oreh.

Tudi TDF 75 bo ponudil poleg filmskega dela več spremnih prireditev in akcij.

Ze lani predlagani filmski program TDF 75 je vseboval nekatere spremembe. V osrednjem, premiernem delu predstavitev in tekmovanja za Badjurove nagrade seveda ne bo bistvenih novosti. Poleg novih slovenskih filmov bodo v Unioni celjski gledalci videli tudi nekatere najboljše filme iz drugih republik. Od slovenskih filmov iz letošnje proizvodnje se

bodo za Badjurove nagrade potegovali trije filmi: *Cudoviti prah* (režiser Milan Ljubić), *Povest o dobrih ljudeh* (France Stiglic) in *Med strahom in dolžnostjo* (Vojko Duletić). Če bodo končali s snemanjem, kar je malo verjetno, bomo v Celju morda prvi videli film *Bele breze* (Boštjana Hladnika). Film so začeli snemati pred dnevi na celjskem območju. V premierni program bo uvrščen tudi koprodukcijski film *Rdeča zemlja* (Toni Jankovič). V širši izbor filmov iz drugih republik pa so uvrščeni filmi *Pavle Pavlovič* (Puriša Džordžević), *Hiša* (Bogdan Žižić), *Smrt Dure Đakovića* (Milan Jokić), *Mati* (Gubec, Vatroslav Mimica), *Prezimovanje v Jakobsfeldu* (Branko Bauer) in drugi.

V konceptu letošnje prireditve je, da bi v TDF 75 predstavili tudi po najboljši film iz vsake republike in avtonomne pokrajine, predvajali retrospektivo del Mirka Grobierja in Franceta Kosmaka ter najmlajšim prikazali revijo najboljših povojnih mladinskih jugoslovanskih filmov. Morda se bo odbor odločil še za eno novost — da bo vključil v revijo najboljših mladinskih filmov iz Jugoslavije še sedem filmov iz kinematografije dežel v razvoju. Če bodo za to pobudo realne možnosti, v filmskem programu tudi ne bodo manj-

kali kratki filmi.

Posebnost letošnjega TDF bo razširitev prireditve na celotno celjsko območje. Odbor bo nekaterim občinam predlagal organizacijo posebnih premier domačih filmov — s predstavitvijo filmske ekipe, s pogovori s filmskimi delavci in z drugimi spremnimi prireditvami. V podružbljanju filmske politike in filmske dejavnosti bo taka organizacijska izpopolnitev dobrodošla in bo še naglasila pomen Tedna domačega filma kot osrednje slovenske filmske manifestacije. Se posebej letos, ko proslavljamo 30 let filmske ustvarjalnosti v svobodni Jugoslaviji.

Čeprav bo za filmsko občinstvo najzanimivejši filmski program in z njim srečanja z najpopularnejšimi domačimi igralci, pa so se že lani vsebinsko in kulturnopolitično izredno obnesle spremne prireditve. Na prvo mesto spremnih dogodkov v TDF moramo postaviti filmska srečanja z mladino na šolah in z delavci v kolektivih. Predvidena je razstava domačega in tujega tiska ter literature o filmu in filmski vzgoji. Razstava bo v pomoč predvsem prosvetnim delavcem, ki v okviru slovenskega jezika s književnostjo od lani namenajo več ur filmski vzgoji. Izostati ne bi smela razstava jugoslovanskega filmskega plakata. Popostrili bi jo lahko z naj-

boljšimi tovrstnimi deli iz tujine.

Letošnji TDF bo moral tudi z akademijo ali drugo priložnostno slovesnostjo opozoriti na 30-letnico domačega filma.

Vsebinski del TDF 75 bo zajel še srečanje amaterskih filmskih delavcev iz Slovenije in posvet filmskih klubih, posvet slovenskih filmskih kritikov in publicistov o spremljanju filmske problematike in filmskega programa v informativnih sredstvih ter srečanje mentorjev filmske vzgoje. Ker bo v Celju sklepna prireditve ob 30-letnici domačega filma, bo organizator povabil v Celje tudi vse filmske delavce, ki se že več kot dvajset let ukvarjajo s sedmo umetnostjo.

Možnosti in idej za obogatitev velikega jubileja domačega filma v TDF je še precej. Organizacijski odbor bo moral še pregledati, kako so uresničena nekatera stališča s lanskimi posvetovi in kaj je potrebno še storiti za afirmacijo filma, filmske ustvarjalnosti in filmske vzgoje vse do srede decembra, ko bo slovesen začetek TDF v Celju.

Ze danes lahko zapišemo, da bo TDF 75 ob sodelovanju Društva slovenskih filmskih delavcev, STOPA in vseh ljubiteljev domačega filma nedvomno vrh manifestacij ob 30-letnici jugoslovanskega filma v Sloveniji.

J. V.

»TEDEN DOMAČEGA FILMA«

Srečanje z dervišem

Se se spominjate Tedna domačega filma v Celju lanske leto od 12. do 18. decembra? Kaj se ga ne bi! Zato se tudi spominjate znanega jugoslovanskega filma *Derviš in smrt*. Ustvarjalci tega filma so prišli na celjsko premiero (Voja Mirić, Bata Živojinović, Zoran Hristić — skladatelj). Takrat sem izkoristil nekaj trenutkov prostega časa za kratek intervju z Vojo Mirićem, ki je bil v tem filmu kreator glavne vloge, ob že prej omenjenem Bati Živojinoviću, Borisu Dvorniku in Oliveri Katarini. Film, zanj sta sevarij po romanu Meše Selimovića napisala Borislav Mihajlović in Zdravko Velimirović (režiser) govori o prijateljstvu in ljubezni v začetku 19. stoletja v Bosni, ko so tam vladali Turki. Vloga Voje Mirića ni bila preprosta, saj je kot derviš Ahmed Nurudin bil vseskozi prepričan v svoje delo in resničnost svoje dogme, kot je zapisal v filmski publikaciji Tedna domačega filma Vladimir Kocjančič. Kritiki je Vojo Mirića imenoval v lanskoletnem filmu *Derviš in smrt* kot najboljšega igralca tega leta, kljub drugačnemu mnenju puljske filmske kritike.

— Kako ste sprejeli vlogo Ahmeda Nurudina v filmu *Derviš in smrt*, ki je tako zahtevna ravno zaradi svoje globoko človeške izpovedne zahtevnosti?

— Vloga je res terjala veliko napora in naj kar uvo-

doma povem, da zame skorajda več fizičnega kot duhovnega. To pa zaradi tega, ker smo film snemali v poletju v Mostarju, pa si lahko mislite, kakšna vročina je v Mostarju — tam proti štiridesetim gre živo srebro. Običen sem bil v težak plašč, prav debel je bil in malce kosmat. Igralci z manjšimi vlogami so prihajali na snemanje, odigrali tisto nekaj kadrov in šli. Mene pa je Zdravko Velimirović kar hotel imeti ob sebi. Kuhal sem se v tisti vročini in trpel na soncu, da v nobenem filmu tako. Če naredim primerjavo med težavami fizične narave in moj duhovni prispevek k vlogi, je prav gotovo močnejša tista fizična plat. No, s tem nočem reči, da sem sicer to vlogo kar mimogrede opravil. To še zdaleč ne. Bilo je mnogo priprav, spreminjanja, dogovorov. Z režiserjem sva odlično sodelovala.

— Ko ste že kdaj prej prebrali roman Meše Selimovića, ste si predstavljali, da bi lahko bili vi ta derviš?

— Ne, tega si nisem mislil. Moram reči, da je to velika vloga, če so tudi druge ob njej dovolj trdne in človeško (tudi negativno človeško) izoblikovane in postavljene v prostor celotne filmske zasnove. V tej vlogi, v tej osebi, osebnosti, se dogaja toliko stvari, da je težko ostati skozi vso povezanost, ki jo terja dokončna filmska podoba. Ostajati zvest enotnemu vsebinskemu izročilu.

Boj med življenjem in smrtjo, razdvojenost, pa dogme in cilji, vse to se še danes, so že dolgo in še bodo dolgo osnovne vrvine našega bitja in nehanja. In kot vam je znano, nastaja film drugače kot povezana gledališka vaja in končno predstava. Tu pa hodiš iz kadra v kader, zdaj si radosten, zdaj potr. Več ali manj si na preži — kot igralec, ki te sledi kamera.

— Kako lahko povežete svoje gledališke ali filmske stvaritve s privatnim življenjem?

— Prav gotovo se to da povezovali. Vsak igralec igra tudi sebe, čeprav bi v čisti po-

Voja Mirić

klicnosti igratstva lahko terjali režiserji od nas katerokoli vlogo. Toda režiserji dobro vedo, da to v življenju tako ne more biti, če pa je, je siabo. Saj se da tu in tam resnično igrati, se resnično menjati v drugo osebnost, toda v bistvu ostajaš v svoji koži. Igralec mora biti prepričljiv. Če tega ne doseže, je njegovo delo zamrlo. Človeško življenje in delo sta zapleteni stvari, a v bistvu zelo preprosti. Na eni strani je resnica in na drugi laž. Tako je tudi s človekom. Je dober in slab, čeprav se marsikdaj v eni sami osebi prepletata dve osebnosti. Seveda je to treba dobro prikazati, zato smo igralci tudi poklicani.

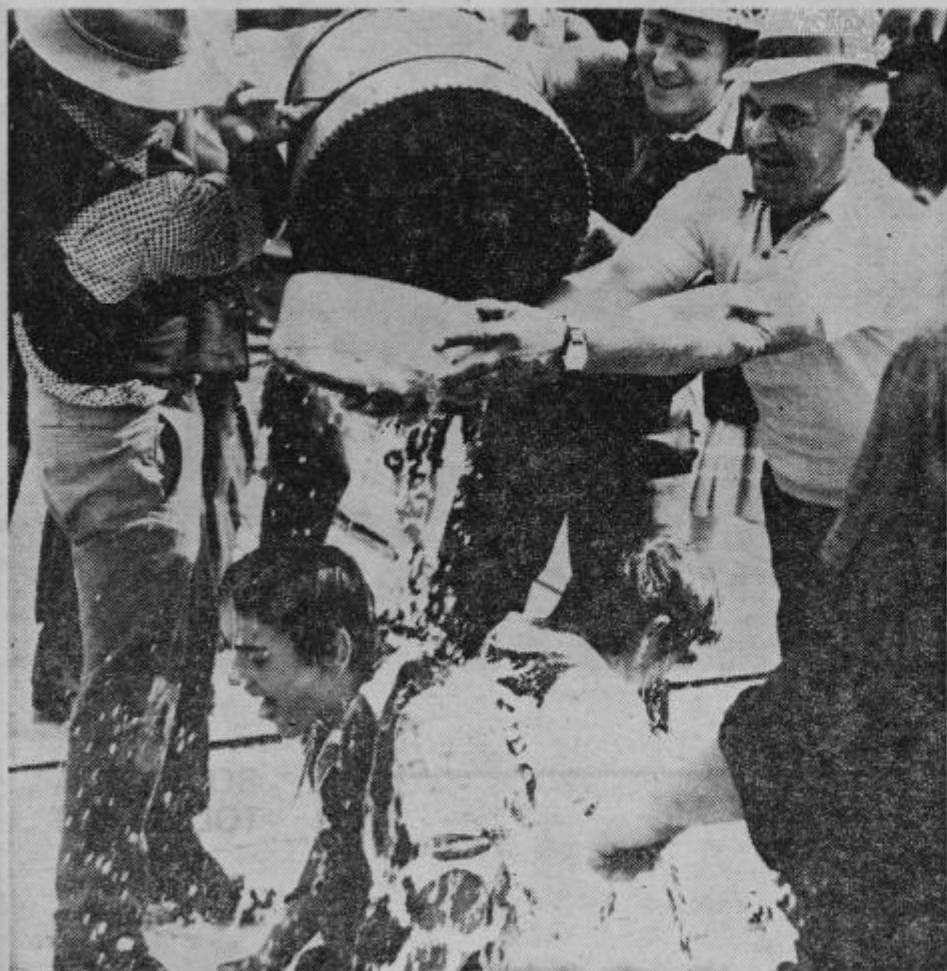
Kako ste sprejeli vabilo za celjski Teden domačega filma?

— Bil sem prijetno presenečen kot vsi moji kolegi, ki so danes tudi v Celju — Bata in Zoran. Domačemu filmu so takšne prireditve v veliko korist, saj ga popularizirajo, obveščajo občinstvo o dosežkih domačega kinematografa. Takšne manifestacije če so dobro pripravljene, iz kot vidim, ste se v Celju izredno pripravili tudi po vsebinski plat, takšne priprave dajo veliko vsebinske teže neki filmski proizvodnji jo okvalificirajo, ji dajo nek predznak. To pa je tisto, kar tako pogrešamo v naši filmski proizvodnji, vi v Sloveniji pa ob majhnem številu svojih filmov še bolj.

DRAGO MEDVEČ

LJUBNO

FLOSI SO OŽIVELI

Na Ljubnem ob Savinji je bilo v nedeljo živahno. Domači turistični delavci so namreč priredili letos že petnajsti tradicionalni Flosarski bal, ki je zdaj že postal osrednja turistična prireditel v Gornji Savinjski dolini. Spet so potegnili iz pozabe splavarje in njihove stare običaje ter prikazali, kako so si mogli Gornjesavinjčani pred vojno služiti kruh s spravljanjem lesa po Savinji, Savi, Donavi... Ljubenski flosarji so tako v nedeljo spet zvezali splav, ga spustili v vodo ali »vdrili« kot pravijo oni, in se odpeljali po Savinji. Njihova plóvba je bila sicer kratka, le nekaj sto metrov je merila. Bila pa je ravno prav dolga, da se je med tem na splavu zgodilo nekaj nezasišlanega: med flosarji sta se pojavila dva smrkolina, zelenca od nog do glave, da je kar smrdelo okrog njiju! Pa še flosarja bi rada postala, sta dejala. Kakšna sramota za stare flosarske mačke! Stvar je bilo treba takoj urediti. Toda, kar tako ju niso mogli pregnati. Pa ju bomo sprejeli medse, so sklenili vrli flosarji, saj zgedata močna in zdrava. Bosta pa »župo« kuhala, če ne bosta za drugo delo primerna! Rečeno, storjeno! Toda flosarji so sami »fejst dedca« in ne more vsakdo v njihove vrste! Najprej sta morala fanta prestati težko preizkušnjo: odgovoriti sta morala na tri vprašanja. Strahno sta se mučila Branko in njegov »zeleni« tovariš in nje pomagati jima nista smela niti njuna ugledna »botra«, direktorja podjetij NIVO in GLIN, ki sta bili pokrovitelja letošnjega bala. No, na težka vprašanja fanta sicer nista pravilno odgovorila, toda flosarjem sta postala po časi všeč, ker sta bila »korajžna« in iznajdljiva. Takšnih pa ni na flosu nikoli preveč!

Zato so se odločili, da ju bodo krstili. Še prej pa sta morala priseči, »da bosta varovala vse flosarske skrivnosti, da bosta spoštovala vse zapovedi in besede flosarjev, da se ne bosta nikoli pritoževala čez njihovo hrano in obnašanje in da jim bosta skrbala biti čim bolj podobna,

v vseh dobrih in slabih lastnostih...«

Zdaj sta bila zrela za »mokri flosarski krsta«, ki sta ga odlično prestala. Bila sta mokra zunaj in znotraj, toda vesela in ponosna, da sta postala prava flosarja!

Tako je ljubenska flosarska bratovščina dobila še dva postavna »poba«. Tokrat je šlo sicer bolj za šalo, saj po Savinji že vrsto let več ne vozijo splavi. Toda nekoč, pred vojno, so flosarji ravno na tak način sprejemali v svoje vrste nove stanovske tovariše, ki so nato delili z njimi dobro in slabo, veselje in strah na valovih Savinje...

Lepo vreme in pa seveda glas o flosarskem balu sta privabila v nedeljo na prireditveni prostor na Ljubnem veliko število ljudi, ki so se med osrednjo prireditvijo, ki je potekala na splavu na Savinji, nagnetli na obeh rečnih bregovih. Tako

mnogi sploh niso videli, kaj se dogaja na splavu ob bregu. Morda bi prav tu veljalo izreči pripombo glede sicer dobro zamisljene organizacije prireditve. Prireditelji bi morali računati na tak problem, saj so na podlagi izkušenj iz prejšnjih let predvidevali okrog pet do šest tisoč obiskovalcev. Poskrbeti bi morali tudi za takšne stvari, ki so na videz majhne in neopazne, a se potem pokažejo včasih kot velike pomanjkljivosti.

Drugače, glede namena prireditve, pa lahko zapišemo, da je letošnji flosarski bal ljubenskim turističnim delavcem kar lepo uspel, saj jim je uspelo oživeti še en kameček v pisanem mozaiku naše bogate narodopisne zakladnice. Upajmo, da bo prihodnje leto, ko bodo prireditelji spet za nekaj izkušenj bogatejši, še bolje!

Tekst: MIRAN KOROSEC
Fotografije: TONE TAVCAR

Tudi v Spodnji Savinjski dolini je dovolj možnosti za prijetne nedeljske izlete, čeprav se jih večina odloča raje za druge predele na našem območju.

Zalska občina premore trenutno dva kopalna bazena in to v Preboldu in na Vranskem. Preboldski kopalni bazen meri petdeset metrov v dolžino, voda v njem pa ima triindvajset stopinj Celzija. V neposredni bližini kopalnišča je tudi gozdček, v katerem lahko kurite tudi ogenj in je kot nalašč za prirejanje piknikov ob koncu tedna. Sicer pa imajo v tamkajšnjem weekend naselju trenutno vse zasedeno. Na bazenu je tudi restavracija, kjer vam postrežejo z vsemi vrstami pijač in jedil.

Le malokdo ve, da je v Preboldu še en kamp. To je kamp Dolina, kjer vam je na voljo tudi majhen kopalni bazen, savna, nudijo pa tudi prenočišča.

Verjetno najbolje urejena prenočišča v Preboldu in sploh v žalski občini dobite v novi gostilni Filijalka, kjer imajo izredno dobro kuhinjo. Marsikdo pa pozna to gostilno tudi po tem, da znajo izvrstno pripraviti postrvi.

v kratkem zgradili tam tudi prostor za kampiranje.

Prijetni so tudi izleti v okolico Braslovskega jezera, kjer je tudi gostišče, v katerem vam nudijo jedi na žaru in pa seveda skrbijo tudi za tiste, ki se jih poloti žej. Zal, imamo v zadnjem času občutek, da postaja okolica jezera vse bolj zanemarjena. Škoda! Sicer pa lahko v jezeru lovite tudi ribe in si lahko nabavite celodnevno ribiško karto, izposodite pa si lahko tudi čolne.

Ko že omenjamo možnosti za izlete v žalski občini, seveda ne smemo pozabiti na ogled rimskih izkopavin v Sempetru in podzemse jame Pikel v Podlogu, ki je tretja največja v Sloveniji in si jo velja ogledati že zaradi čudovitih kapniških tvorb.

Nekoliko slabše je v Spodnji Savinjski dolini poskrbljeno za zabave in turistične prireditve. V nedeljo in soboto bo sicer na sporedu tradicionalni Dan hmeljarjev, na katerem bodo izvoili med drugim tudi novega hmeljskega starešina in hmeljsko princeso, kakšnih drugih turističnih

SPODNJA SAVINJSKA DOLINA

POVSOD LEPOTA

Prenočišča lahko dobite v Preboldu tudi v gostilnah Čmak in Kmet. Vsem, ki se bodo ob koncu tedna namenili v Prebold, priporočamo tudi izlete v Dom pod Reško planino in na Goljavo, kjer je lovski dom. Za obe izletniški točki velja, da vlada izredna domačnost in prijaznost in menda nikomur, ki se bo odločil in ju obiskal, ne bo žal. Prijeten je tudi izlet na Dom nad Grižami, kjer je tudi planinski dom, last planincev iz Zabukovice in Griž, iz Homa pa je lep razgled na vso Savinjsko dolino, pa tudi na Celje.

Le malokdo ve, da imajo na Vranskem kopalni bazen, sicer nima olimpijskih mer, je pa zato dobro urejen, voda je čista in ima okrog dvajset stopinj. Na bazenu je tudi restavracija, kjer lahko dobite vse vrste pijač. Bazen je last gostinskega podjetja Slovan Vransko. Ker je okolica bazena izredno lepa, so se odločili, da bodo

prireditve pa ni. Po vsej verjetnosti bo letos odpadla tudi Preboldska noč, na kateri so vedno nastopala najbolj znana imena jugoslovanske estrade. Naj jih omenimo samo nekaj: Mija Aleksić, Marjana Deržaj, Elda Viler, Tatjana Gros, Tone Fornezzi-Tof in številni drugi. Prav gotovo si Preboldčani tako prireditve žele, pa verjetno tudi drugi, ki so prišli na to prireditve. Da je bila Preboldska noč zares prijetna prireditve pričča tudi dejstvo, da so se je udeleževali celo prebivalci Trbovelj.

Edina zabava ob sobotah zvečer je ples, ki ga prirejajo mladinci na bazenu v Preboldu, na plesih pa igra ansambel Jogy band. Sicer pa lahko tudi v žalski občini pričakujemo še boljše čase.

Vsaj kar se turizma tiče. V kratkem bodo namreč pričeli tudi z gradnjo hotelov v Preboldu in Žalcu.

JANEZ VEDENIK

MIMOGREDE BODO MINILE POČITNICE, SPET SE BODO ODPRLA ŠOLSKA VRATA

ZATO: STOPITE ŽE DANES V KNJIGARNE IN PAPIRNICE DRŽAVNE ZALOŽBE SLOVENIJE

Poslovalnice v Ljubljani (Mestni trg 26, Šubičeva 1, Čopova 3, Titova 25, Titova 71, Celovška 163, Trubarjeva 27 — odd. učil in reprodukcij), Mariboru (Tyrševa 2), Celju, Kranju, Kočevju, na Jesenicah, Bledu, v Škofji Loki, Radovljici, Krškem, Brežicah, Trebnjem, Črnomlju, Trzinu in Litiji.

- učbeniki za osnovne, srednje in strokovne šole
- pomožne in strokovne knjige za učence in pedagoške delavce
- vse šolske potrebščine in učila

PRI KOMPLETNEM NAKUPU ŠOLSKIH KNJIG ZA RAZREDNI POUK VAM POKLANJA ZALOŽBA LEPO SPOMINSKO ZNAČKO!

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26,
Ljubljana

V ŽIGONU NAD LAŠKIM

OSTRE KOSE
SO ZAPELE

Čeravno ročno košnjo vse bolj zamenjujejo motorne kosilnice, je star način še vedno eno najbolj pomembnih in tudi privlačnih opravil. Skušnje v košnji so bile od nekdaj v navadi. Najhitrejši je vselej dajal tempo ostalim koscem, saj ni bila šala, če ti je takle hrust prikosal za petami.

Da bi kmečko delo ne bilo samo delo, da bi bilo ob njem tudi kaj zabave in da bi mladi videli, kako je nekoč šlo vse na roke, so tudi v laški občini priredili tekmo koscev. Pod pokroviteljstvom kmetijske zadruge v Laškem so v Žigonu v nedeljo tekmovali kosci v dveh skupinah. V eni skupini so bili kosci, med njimi tudi 65 letni FRANC MOHORKO iz Žigona. Prva tri mesta v tej skupini so si priborili Franc Knez iz Sela, Ivan Razboršek iz Strmca in Jože Lapornik iz Sela.

V skupini mlajših razborštežev so bili najboljši naslednji trije: Zdenko Lapornik, Branko Zlahta in Franc Gunzek.

No, koscev je bilo v prvi skupini šest, v skupini mlajših pa osem — gledalcev pa kot trave. In to je bil tudi namen prireditve, da bo veselo, spodbudno — no in tudi kak dinar je priletel, ko je to vroče nedeljsko popoldne zmanjkalo piva.

E. C.

Nekateri še po starem

Foto: D. Medved

ZAPIS S POTI

NARAVA IN
POPRAVKI

Makedonija. Dolina ob Var-darju od Skopja do Demir kapije in potem počez čez Pelagonijo do Prilepa. Tu se je, če tako rečemo, bogu strgala vreča z dobrotami, ki so se razsule. Zemljo ogreva toplo sredozemsko sonce. Tu pa so zime toliko dolge in ostre, da se zemlja v zimskih mesecih spočije, da je vegetacija celinska, razen pri Strumi, kjer zorijo tudi smokve dvakrat letno. Tu je zemlja plodna in še vedno je dovolj delovnih rok. Le nekaj je manjkalo še desetletje nazaj, da je bila pokrajina revna kot crkvena miš. Čez poletje je bilo premalo moče, saj tu le redko dežuje, če pa še je, potem lije in voda zdrvi čez površino in povzroča več škode kot koristi.

Vsa pokrajina je bila pred leti še puščobna, razen na krpah, ki jih je namakal kak potoček in v pošovih ob rekah in jezerih. Ljudje so bežali v svet. Turki čez Bospor v Malo Azijo, pečelbari (iz-

seljenci) po Evropi in v Ameriko. Toda kjer kaj raste, raste v izobilju. Zito, trta, sadje, koruza, sončnice, tobak, riž in celo bombaž.

Narava, ki je imela napako, da ni bilo dežja v poletnih mesecih, je dobila pomočnika. Človek je posegel vmes. Družba je zbrala denar za namakalne naprave, ki črpajo vodo iz rek in akumulacijskih jezer. Danes je to področje ena sama rodovitna pokrajina z velikanskimi plantažami trsja, ki daje najslajše grozdje, plantažnih sadonosnikov breskev, češenj, hrušk, jabolk. Ko da je položil orjaške preproge, je človek s popravkom narave spremenil pokrajino v rodovito deželo.

Kar tu raste, zraste v izobilju, vse daleč čez naše predstave o meri. Celo višnje so debelejšje, kot naše najbolj obilne češnje — hrustavke.

Ali ni obdarjena dežela, v kateri so vremenske razmere in podnebje tako različne, da istočasno na trgu lahko kupite sočne zdrave češnje in višnje, hkrati pa prvo kavadarško črno grozdje.

No, vse to je bilo že nekoč, vendar le ob potokih in rekah, kjer so mogli kmetje polja namakati. Danes pa so rodne površine nekajkrat večje in kaj je potem čudnega, če na naših tržnicah makedonski pridelki s ceno konkurirajo našim, čeravno jih je treba pripeljati čez 1.000 kilometrov daleč.

In vse le zato, ker so ljudje le z enim samim posegom — navodnjavanjem — popravili sicer bogate prirodne pogoje.

L. KRASOVEC

NOVI STAREŠINA

HMELJAR
IN PESNIK

Na vsakoletnem »Dnevu hmeljarjev« imenujejo tudi novega hmeljarskega starešino. V nedeljo bo starešinstvo za obdobje 1975/76 prevzel Anton Ovir iz Grušovelj, Obiskali smo ga na njegovem domu in se z njim pogovarjali o tej novi dolžnosti.

Kako ste sprejeli odločitev, da vas imenujejo

za novega hmeljarskega starešino?

»Takšne pozornosti in zaupanja nisem pričakoval, toda če pomislim, da pri svojih 85 letih že 50 let hmeljarim morda to priznanje le ni nezastuženo.«

Kaj vam to pomeni?

»Nam starejšim pomeni to morda tudi zahvalo, da smo vzdržali. Mladim pa

naj bi bilo za vzgled in spodbudo, da bi v hmeljarstvu ostali zvesti, čeprav vemo, da so zdaj težki časi, vedeti za je treba tudi, da za dežjem sije sonček.«

Kakšne so vaše želje?

»Moja želja je, da bi bi še dolgo hmeljaril in da bi naša domovina žive-la v miru.«

To nam je Anton Ovir povedal o svoji novi dolžnosti. Pri tem pa kako odgovarja na vprašanja je čutili, da se za tršato kmečko osebo skriva človek z bogatim besednim zakladom in s smislom za vse lepo. Kljub temu bi težko zaslutiti v njem pesniško dušo. Kako je tudi vse njegovo pesniško snovanje nerazdružno povezano z zemljo nam pove odlomek iz njegove pesmi: Šepet zemlje:

*Tiho mirno sem zaspala
pod odejo zimsko to.
Rada bi si odpočila,
da spomladi lažje bo.*

*Mirno tiho poslušala
kaj po planu dolžna sem
rada bi zašepetala,*

*Kaj o sebi, če to smem.
Naglo mine čas počitka,
kar na hitro se zbudim,
da bi malo se preoblekla
z mladim cvetjem to
želim.*

*Kaj, ko treba tud' je
kruha,
to jaz dobro vem in za
njega
nisem gluha, le za tega
kdor je len...*

T. TAVČAR

BO HMELJA
TOLIKO KOT
LANI?

Približno 15 dni se loči hmeljarje v Savinjski dolini, da bodo začeli obirati hmelj. Obiranje se bo letos pričelo 20. avgusta. V dolino bo prišlo 2 do 3 tisoč obiralcev, brnelo pa bo okrog 100 obiralnih strojev.

Kakšna bo letošnja letina je pomočnik glavnega direktorja Kmetijskega kombinata Hmezd ing. Vinko Kolen povedal naslednje: »Po našem planu naj bi letos pridelali okrog 3200 ton hmelja. Zaradi temperaturnih sprememb in preobilice padavi v mesecu juniju je bil hmeljarska rastlina šokirana in je nastal zastoj v rast. Do sedaj poškodbe na hmelju niso bile takšne kot prejšnjih letih, ko je to uničila okoli 200 ton hmelja. Letos je toča uničila približno okrog 120 ton hmelja tako da računamo, da letošnjega pridelka 3000 ton. Poleg tega je letos na območju Slovenije 180 ha ma hmeljskih površin, na njo pa nasadili 81 ha, kar ne nadomestilo pridelka zaradi škroča hmeljišč. Star hmeljski pregovor pa pravi, marec in avgust hmelj da ali jemlje. Od viage in temperature je odvisno ali rastlina razvija enakomerne in po velikosti češplji in dobne kobule s primerno ličino lupolina, večje te kobule in s tem večji hmeljski donos.«

Kakšna bo letošnja letina je odvisno od tega, če spravila pridelka ne bo to in od vremenskih razmer med spravilom.

T. TAVČAR

ŠE
LAHKO
KUPITE
CIGANKO

pisma

PRVI PREDLOGI

Na naš razpis za izbiro prihodnjega romana smo že naslednji dan prejeli od naših bralcev pet različnih ponudb. Pismo, ki smo ga prvega odprli, nam pošilja GRETA VELENSEK iz Celja, Cesta na Ostrožno 131. Ker je to prvo pismo, ki smo ga prejeli, ga objavljamo v celoti:

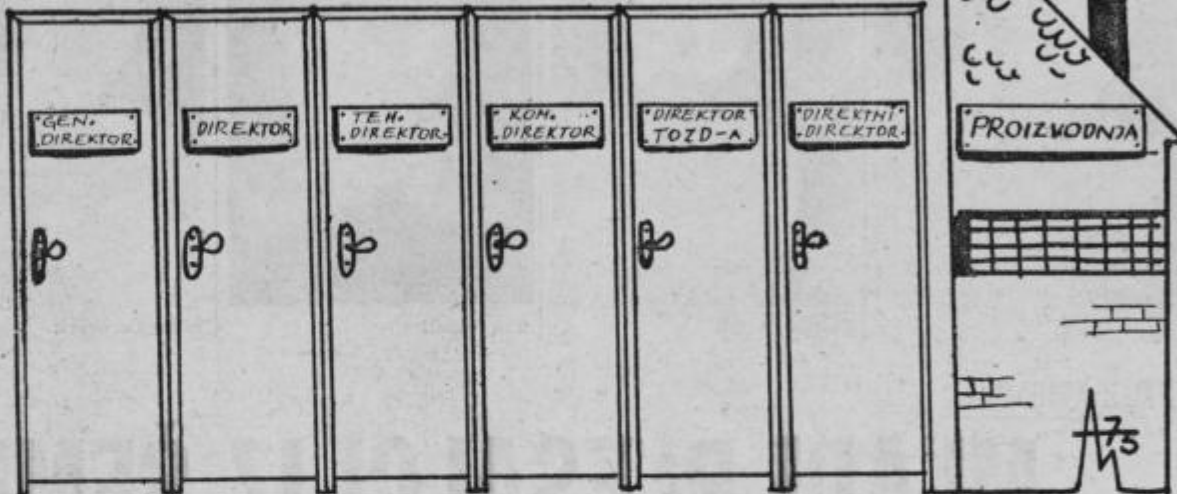
»Ze na prvi strani vašega tednika sem prebrala Iščemo nov roman! Z veliko vašimi naročniki sem govorila in smo tudi ukrepali. Izbrali smo iz davnih turških časov lep roman Miklova Zala. Ko sprejemem v roke -Novi tednik, ga do konca prelistam, potem pa najprej preberem roman; pozneje pa še drugo, kadar imam čas. Novi tednik je najboljši časopis — v njem

zvezo vse novice iz vsega celjskega območja.«

ČRNA PIKA ZA LOVCE

Lovska družina »Kajuh« Smartno v R. d. je na svojem družinskem posvetu preverila pisanje Š. N. in ugotovila sledeče: Lovski čuvaj in logar B. R. je na svojem obhodu v kasni jeseni našel mrtvega poljskega zajca. Po pregledu in ugotovitvi vzroka pogina, ga je obesil na drevo za zimsko hrano siničkam, kot to delamo lovci tudi z jedri odratih lisic, kun itd. V zimski dobi ni nobene nevarnosti smradu, do pomladi pa ptiči ta jedra do golega oberejo. Če se to ni zgodilo letos, je krivda na mili zimi.

LD Kajuh-Smartno v R. d.

MILAN ALASEVIČ: brez besed

KDO IMA PRAV?

Bilo je pred nekaj dnevi, natanko 30. julija ob 12.45. Zaradi praznega želodca sem zavil v najbližjo gostilno. Prijazno natakarico sem vprašal, kaj imajo pripravljene za

pod zob. Med vsemi naštetimi stvarmi sem izbral vampe, pospravil pa sem še dva kosa kruha. Moram priznati, da je bilo kar okusno.

Ker se mi je mudilo, sem potem, ko sem pojedel, stopil k točilni mizi, naročil še oro in vprašal natakarico za račun. Pa

je glasil 20 dinarjev. Med pitjem ore sem miogrede pogledal na cenik, ki je visel nad točilno mizo in izračunal, da bi moral račun glasiti na 19 dinarjev. Vprašal sem natakarico, čemu razlika. Osorno mi je odgovorila, da ima navodila o cenah od osebe v kuhinji, ne gle-

de na to, kaj je na ceniku, ki visi pri točilni mizi. Nisem imel časa, da bi še naprej razpravjal o cenah, ampak sem si zapomnil, da sem to neprijetnost doživel v gostilni pri kolodvoru v Sentjurju pri Celju.

Stane Novak, Sentjur

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

42

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

GORNJEGRAJSKE ZRTVE

Predvsem pa postane Gornji grad poleg Ljubnega pomembno središče dogodkov, ki so se odvijali po osvoboditvi Gornje Savinjske doline koncem julija 1944. leta. Tu se je pogosto zadrževal štab IV. operativne cone in njegovi vojaški in politični oddelki strokovnih služb, med njimi tudi kulturniška skupina.

Gornji grad je med narodnoosvobodilno vojno dosti trpel, doživljal je svoje svetle dni, zmage, a tudi poraze. Okupator je med vojno požgal 21 hiš in gospodarskih poslopij. V bojih za osvoboditev trga 1. 8. 1944 je bila požgana graščina, ker se je v njej nahajala in trdovratno upirala okupatorjeva posadka. V borbi se je partizanom predalo 150 nemških vojakov in vermanov.

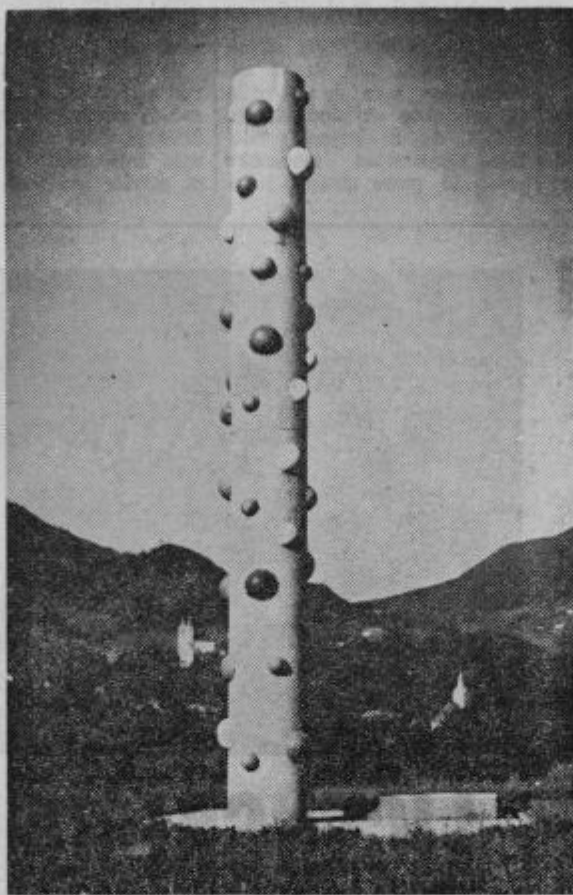
Na vojne dogodke spominja danes nekoliko spominskih plošč, vzdanih v hiše, kjer je bila ta ali ona pomembna partizanska dejavnost. Spomenik pred združnim domom nam pove, da je 97 domačinov iz trga in bližnje okolice žrtvovalo svoja življenja v borbi proti okupatorju. V granitni spomenik vklesana imena preminulih talcev, internirancev in v borbi padlih partizanov zavezujejo današnji rod, da naj ne pozabimo prisluhniti izročilom njihove predanosti slovenskemu narodu v boju za osvoboditev.

PREBIVALCI NOVE STIFTE — ZVESTI ZAVEZNIKI

Ljudje v naseljih Nove Stifte, ki obsega kraje Dol, Smiklavž in Tirosek, so doživljali začetke narodnoosvobodilne borbe nekoliko drugače kot ljudje v trgih in mestih, kjer je živelo na sorazmerno majhnem prostoru veliko prebivalcev. Gibanje je le postopoma zajemalo čedalje več kmetij v teh hribovitih predelih nad bistro Dreto in prašno cesto, ki vodi iz Gornjega grada preko naselij Nove Stifte in Črnivca proti Kamniku. Toda prav ta razpoteženost zaselkov in odmaknjenost med posameznimi domačijami na posameznih slemenih in vrhovih, ki so na desni strani Drete predhodnica Menini planini in na levi Kamniškimi planinam, je dajala že od prvih začetkov v 1941 letu, tedaj še redkim in majhnim skupinam partizanov, in vse do kraja vojne, ko so bile partizanske enote velike, vselej varno zatočišče. Takrat, ob najtežjih pogojih bojevanja, ko je prišlo v te kraje več tisoč nemških vojakov, da bi precistili področje Gornje Savinjske doline, kot je bil primer v decembrskih dneh 1944 leta, so bili partizani povsem odrezani od kmečkih ognjišč. Zasedli so jih nemški vojaki. Tedaj je bilo zelo hudo za partizane. Po več dni so nočevali v gozdu in bili brez hrane. Enako hudo je bilo tudi za domačine. Ti so ob sovražnikovih ofenzivah doživeli veliko bridkih dni. Ne le v decembrski ofenzivi, že prej, v mesecu oktobru 1944 leta so prebivalci teh krajev pretrpeli veliko gmotno škodo, ko je Nemcem uspelo prodreti na osvobojeno ozemlje. Zažgali so večje število hiš in gospodarskih poslopij, ropali so živino, ob življenje je prišlo nekaj ljudi, ki so jih nemški vojaki vrgli v goreče hiše.

SOLSKA KRONIKA

Vrnimo se v prve dni nemške okupacije. Iz kronike solskega okoliša Nova Stifla za obdobje 1941—45 je

Spomenik v Smiklavžu (v ozadju Nova Stifla), posvečen 43 padlim borcev za svobodo in žrtvam nacističnega nasilja 1941—1945. Slika je iz arhiva občinskega odbora ZB moziške občine.

možno razbrati, da so med tamkajšnje prebivalstvo prišli Nemci prvič za veliko noč, v aprilu 1941. leta. Kmalu so spoznali tudi vse tiste, ki so jim prinašali »novo kulturo«. Nemci so zaplenili prebivalstvu 16. aprila vsa motorna vozila, 23. aprila so odpeljali župnika, a iz župnišča odnesli vse, kar se je dalo odnesti. Kronist navaja dalje: »Solski pouk je bil prekinjen že 2. aprila. Tedaj nismo stili, da se bodo slovenski šoli zaprla vrata za cela štiri leta. Solske, kakor tudi knjige iz javnih knjižnic, so romale v papirnico. Le redki so jih poskrili na podstrešjih. 16. maja se je pričel pouk v nemščini. Šola je postala prava mučilnica za našo deco. Ničesar niso razumeli in se zato ničesar naučiti niso mogli. Kmalu so Nemci odprli tudi tečaj nemškega jezika za odrasle. Kakor pri mladini, je tudi pri teh uspeh izostal. V marcu 1942 je bilo vpisovanje mladine letnikov 1923—24 v Arbeitdienst, tako, da

bi mladino odpeljali v tuje kraje med Nemce. Mladi fantje so iskali zavetje v gozdovih. Okupator je pripeljal vermane. Zasedli so župnišče. Vermani so se nasilno obnašali. Zahtevali so od kmetov maslo, jajca in druga živila in jih pošiljali domov. Vermani so bili v glavnem iz okolice Maribora, Ptujja in drugod.«

Tu se kronika iz opisovanja splošnih razmer v tem solskem okolišu ustavi in preide na opisovanje razmer v šoli. Iz kronike je lepo razvidno, da so tudi v tem hribovitem svetu ravnali Nemci enako kot povsod drugod. Razvidno je pa tudi, da je ljudstvo z odporom spremljalo okupatorjeve ukrepe in nasilje. Tako ljudem ni bilo treba kaj dosti pojasnjevati kaj vse lahko pričakujejo od okupatorja, saj so že kar v prvih mesecih okupacije občutili na lastni koži novo oblast.

LJUDSTVO SE JE OKLENILO PARTIZANOV

V teh krajih, kot smo že omenili, ni nastajala organizacija osvobodilne fronte podobno kot v velikih naseljih. Do organiziranja delovanja terenske politične organizacije, predvsem mladinske, je prišlo šele spomladi 1943. leta. Toda že v prvih jesenskih mesecih 1941 so prišli v nekatere zaselke prvi partizani. Z njimi je prišel nekajkrat v stik gornjegrajski živinozdravnik Jože Bergant. Da je ta skupina partizanov delovala na pridobivanju somišljenikov, je povsem jasno. Od teh partizanov je prejel tudi Jože Bergant propagandno gradivo z naročilom, da ga razširja, čeprav je imel, kot vemo, že prej urejeno povezavo v okviru gornjegrajskih članov OF. Na ta način so si prvi partizani sami ustvarjali oporišča tam, kjer ni bilo terenske organizacije ali vsaj posameznih zaupnikov, ki bi povezovali partizane z domačini, jim zagotovili streho in hrano pri zanesljivih ljudeh.

Znano je, da je v te kraje uspelo poslati okrožnemu partijskemu komiteju za Savinjsko dolino svoje sodelavce mnogo pozneje kot v ravninske predele. Ob precejšnjem številu partijskih kadrov ni nič čudnega, da so se pojavili v gornjegrajski okolici politični aktivisti šele v novembru 1941. leta. Torej za tem, ko je pionir političnega delovanja KP in OF Božo Mravljak že odšel v Ljubljano poročat. Tako zasledimo v nadaljevanju Mravljakovega delovanja opise in izpovedi preživelih aktivistov, da sta imela Jože Letonja—Kmet, član okrožnega komiteja in njegov sodelavec Vilij Reberšak — Čuk že koncem novembra 1941 v bližini Gornjega grada sestanke s simpatizerji odporniškega gibanja. Pri tem delovanju sta dokajšnjo vlogo odigrala že imenovana Ferdo Zajc in Franc Zmavc — Mrazek. Seveda so vse sile vložili v prvi vrsti, da povežejo simpatizerje gibanja v kraji, kjer je bilo možno zajeti največji krog ljudi. Tudi potrebe za zveze s partizani še tedaj niso bile tolikšne, da bi se naj poseglo v vsako vas, saj so bile partizanske enote oz. skupnice šele v nastajanju. In takšen položaj je bil takrat tudi v krajih Nove Stifte. Tako so bili partizani na tem področju istočasno prvi agitatorji, ki so pripovedovali ljudem o osvobodilni fronti, o slovenski vojski in o razmerah v drugih predelih naše zasužnjene domovine. Kmečko prebivalstvo je tem prvoborcem, pogosto izmučenim, lačnim in slabo oblečenim, rado pomagalo. Verjeli so njihovim besedam in sčasoma so se med njimi spletle močne vezi in prijateljstvo.

Janez Dljaci

Zlatka Sarlah

Vili Vidali

Silva Cerovšek

Zvone Artnik

PRIZADEVNI

MLADI PLESALCI IZ ŠEMPETRA

Pred dnevi smo obiskali prizadevne plesalce folklorne skupine iz Šempetra, ki so v svojem nekajletnem delovanju dosegli že precej uspehov, pohval in priznanj. Danes sestavljajo folklorno skupino v glavnem sami mladi ljudje, kar je še bolj pohvalno, saj v zadnjem času opažamo, da se mladi vse manj zanimajo za to dejavnost. Mlade Šempetrane smo povprašali, zakaj so se odločili, da plešejo pri folklorni skupini, spraševali pa smo jih tudi o njihovem delu. Sicer pa preberimo, kaj so nam povedali...

JANEZ DIJACI: »Pri folklorni skupini plešem že tretje leto. Zakaj sem se odločil, da vadim še sam ne vem. Danes mi ni žal, da sodelujem. Spoznal sem mnogo novih krajev, kjer smo gostovali, same vaje, ki jih imam trikrat na teden, pa mi omogočajo, da se sprostim in pozabim na vse skrbi, ki jih ima tudi mladi človek. Vsi smo dobri prijatelji in se med sabo razumemo, to pa je tudi zagotovilo za naše nadaljnje delo. Lahko rečem, da mi folklorja danes mnogo pomeni in težko bi se ji odpovedal. Človek postane kar nekako zastrupljen s tem.«

ZLATKA SARLAH: »Pri naši folklorni skupini plešem že nekaj let in nikdar mi ni prišlo na misel, da bi odnehala. Ko človek nekaj časa hodi na vaje ter nastope, mu vse skupaj preide v kri in to postane del njegovega življenja. Mislim, da mladi folkloro danes premalo poznajo. Kje je krivda za takšno stanje ne vem, osebno pa sem prepričana, da jo mlademu človeku ne znamo približati. Morda bi lahko nekaj več o tem seznanili mlade že v osnovni šoli.«

VILI VIDALI: »Pri folklorni skupini nastopam predvsem zato, ker mi to predstavlja neke vrste sprostitvev

in če tu nastopajo že moji prijatelji, zakaj ne bi še jaz.

Precej smo že nastopali, najbolj pa mi je ostal v spominu nastop v Dolini pri Trstu, ko so nas tamkajšnji zamejski Slovenci sprejeli tako, kot doslej še nikjer. Tam šele spozna mladi človek, kaj je domovina in kako znajo ljudje, ki živijo v tujini, ceniti naša narodna izročila.«

SILVA CEROVŠEK: »Mlad človek mora biti danes aktiven. Jaz sem se odločila za folklorno skupino. Lahko rečem, da tu precej pridobim. Spoznavam slovenske plesne in plesne drugih jugo-

slovanskih narodov in narodnosti, in v folklori sem našla svoj užitek, svoje veselje in ne nazadnje tudi del same sebe. In če verjamate ali ne, na vajah si pridobim tudi precej kondicije, saj so zelo naporne. Če pa k temu dodam še to, da se v družbi članov naše folklorne skupine prav prijetno počutim, saj smo skoraj kot družina, potem sploh ne vidim razloga, zakaj ne bi sodelovala pri tej skupini.«

ZVONE ARTNIK: »Sem vodja folklorne skupine in rečem lahko, da sem z mladimi plesalci zadovoljen, saj vaje zelo resno jemljejo in ni nikdar problemov glede

obiska. Delujemo pod okriljem šempeterske Svobode. Glavni problem so gotovo finančna sredstva, saj je treba imeti skoraj za vsak ples drugačne noše. Največ finančnih sredstev dobimo od žalske kulturne skupnosti, vendar še zdaleč ne zadostujejo za normalno delo. Brez idealizma prav gotovo ne bi šlo. Problem pa je tudi glasbena spremljava. Trenutno nam z vsem razumevanjem pomagata Jože Galič in Vojko Golavšek. Upam le, da bosta še naprej sodelovala z nami.

Kar pa se repertoarja tiče, naj povem, da plešemo skoraj vse slovenske plesne, v zadnjem času pa smo začeli vaditi tudi plesne drugih jugoslovanskih narodov.

Najbolj pa smo bili veseli vabila, naj oktobra obiščemo pobrateno občino Kruševac. Za tja se bomo še posebej potrudili.«

JANEZ VEDENIK

V NEDELJO V TRNOVLJAH „POD SVOBODNIM SONCEM“

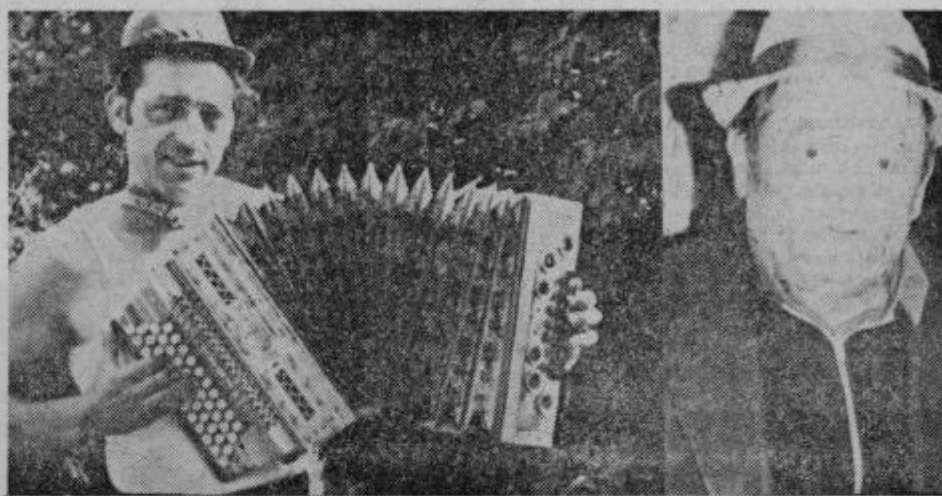
V teh poletnih dneh, ko nam vreme dnevno postreže s toplimi žarki ali pa s popoldanskimi plohami in ko ima večina kulturnih institucij, od profesionalnih do amaterskih, letni premor, je v prosvetnem društvu »Zarja« Trnovlje vedno živahno. Ne mine dan, da se ne bi tam kaj »dogajalo«. S tem ne mislimo ničesar senzacionalnega, ampak samo za nadaljevanje redne dejavnosti tega društva. Tudi v poletnih mesecih, v tistih dneh, ko se vsi radi namakamo v vodi in se predajamo soncu. Pa vendar — ljubezen do gledališkega dela, do odrskega ustvarjanja tudi v teh dneh združuje amaterske entuziaste iz Zarje.

20. julija so se predstavili z Mikelnovo dramatisacijo Finžgarjevega romana »Pod svobodnim soncem«. Mnogo truda, organizacijskega dela in požrtvovalnosti je botrovalo premieri. Seveda je normalno, da gledališniki iz Trnovelj ne nameravajo ostati pri enkratni uprizoritvi tega dela. Svobodno sonce bo zasijalo v soju žarometov ponovno v nedeljo, 10. avgusta, ob 20. uri na prizorišču pred prosvetnim domom v Trnovljah. Do ponovne uprizoritve pred domačo publiko jih vodi rezultat premiere, kjer je bil lep obisk kljub dokaj slabi propagandi.

Ne smemo prezreti tudi dejstva, da so nekatera podjetja razumela prizadevanje društva in priskočila na pomoč. Tako predstave zagotovo ne bi bilo, če ne bi podjetje »Remont« z razumevanjem posodilo okoli 130 kvadratnih metrov plovov in »Petrol« večje število sodov, da so lahko postavili prizorišče na večji površini. Pripomnimo naj, da se je prav s to predstavo prosvetno društvo »Zarja« pomnožilo z novimi mladimi ljubitelji odrskih desk iz Celja in upamo, da bodo temu delu ostali zvesti tudi v bodoče.

Ze tradicionalno sodelovanje z našo armado je tudi to pot dalo svoje rezultate, saj pri predstavi sodeluje večje število mladih fantov — vojakov celjske garnizije, ki jim bo s tem verjetno naše mesto ostalo v lepem spominu, saj so jih mladi iz Trnovelj sprejeli za svoje.

Zelimo, da bi v nedeljo, 10. avgusta, svobodno sonce zasijalo na odrskih deskah z vsem žarom, kakor tudi na gostovanjih, ki jih pripravljajo Trnovelčani v Mestnem parku, na loških prireditvah, v Grižah in še kje drugje.

LIČENSKI HARMONIKAR

Jerneječani in okoličani prav dobro poznajo harmonikarja Maksa Ramšaka. Obiskal sem ga na njegovem domu na Ličencih. Čeprav je bilo zgodnje nedeljsko jutro, torej čas najrazličnejših domačih opravil, je bil takoj pripravljen na razgovor.

»Kdaj ste sploh začeli igrati?«

»Vse skupaj se je začelo pravzaprav pri vojaki. Tam so mi prvič zaple. šali po čarobnem polju tipk frajtonerice. Svojo prvo harmoniko sem si nadel na ramena pri trindvajsetih. Do sedaj sem menjal že tri frajtonerice. Ta, ki jo imam sedaj, je torej že četrta. Kupil sem jo nekje v Avstriji. Pri utiranju poti v svet glasbe mi je veliko pomagal moj kolega, sicer odličen harmonikar Stanko Mrzamor.«

»Kje vse igrate?«

»Povsod. Na godovanjih, na raznih praznovanjih in prireditvah... predvsem pa na obcilih. Tako pade tudi s strani nekaj več cvenka. Igram sam ali pa

skupaj z znanim klarinetistom Simonom Lahom, ki je že v stari Jugoslaviji igral v znani Srotovi skupini.«

»Kot muzikant in šaljivec ste prav gotovo doživeli obilico zanimivih in razburljivih stvari. Se morda kakšnega dogodka še posebej spominjate?«

»Takih ostrih, »spičastih« dogodkov je bilo po veselih družbah nič koliko. Ne morem pozabiti nastopa v gostilni na Križnem vrhu, kjer sem tako »močno« in dolgo vlekel meh, da sem dobil dva žulja.«

»Vi ste tako rekoč popolnoma doma v svetu harmonike. Povejte nam nekaj: se je začetniku težko naučiti igranja na ta instrument?«

»Ni ti ne, v prvi vrsti je treba kot povsod, imeti veselje, malo talenta, predvsem pa veliko porcijo dobre volje in potrpljenja.«

Tekst in foto: TONE PETELINSEK

NAŠ K

● LOČE: KDO ODGOVOR

Ko sem se začel... Loče, me je pot... tudi k letnemu kop... Bazen je urejen ta... tok Žičnico. Tu pa... V bazenu niso vgra... ve in tako se lahke... večini šolarji in m... v vseh nečistočah, k... prinaša. O tem sem... mati pri osehju, k... kopališču. Povedali... stanje poslabšalo pr... nje nove avtoceste, Žičnica še več nes... vprašal, kdaj sploh... čistilne naprave, m... dati nič določenega... nekaj let.

Nova avtomobil... bo tako hitro nared... koča voda prinaša... različnejšega mater... ne spada v javno k... nja nove avtoceste... biti opravičilo za o... govornim pa vpraš... šlo še tako naprej...

● ŠENTJUR: ZAKLJUČ PLAVALN

V šentjurskem... čili s plavalno šolo... 35 učencev IV. raz... Vseh tečajnikov b... čez 70, vendar jih... prišla le polovica... otrok na ta tečaj n... nali prav. Saj je b... li zadnja priložnos... strokovnim vodstv... uč plavati. Zelo k... bi tudi zunanje š... otrok neplavalcev... dneve plavalne šol... sti so, bazen je, z... šole tudi finance.

● DRAMLJE CESTE

Pred meseci otv... gonica je izredno... njej je v primerj... porastel kar za 7... nekaj let ni bilo... lokala je bife pr... dobro obiskan in...

Rekonstrukcija... Trnovca do Dram... no podjetje Celje... je in vse kaže, d... na tej relaciji voz... cesta bo približno... melj imela prikl... Pravkar so za ta... deteljice v teku... dela, ki so v celot... tovljena sta že dv... stova za nadvoz;... avtocesta izročena... promet proti Dr... čal.

● LJUBEČNI NA NOC IGRISČU

Zadnje soboto... Ljubečni mnogom... dionalni nogom... merli Debeli in... gledalci so se ig... ši miroljubno z... laži suhec, ki... 46 kg, najtežji de... gramov. Oboji... prihodnje leto zn... vidimo prizor iz... poškodoval in iz... odnesti kar na...

● MISS LOŠKIH POLETNIH PRIREDITEV 75

Kako že nekaj let zapored, tako so tudi letos na gradu Pogled v Ločah prejšnjo nedeljo izvoili miss loških poletnih kulturnih prireditev. Žirijo so sestavljali nastopajoči sami: Boba Stefanović, Edvin Fliser, Vladimir Samec... Na odru se je pojavilo osem kandidat, izmed katerih se je žirija odločila za Slavico Sodržnik iz Slovenskih Konjic. Slavica ni skrivala svojega zadovoljstva. Za odrom sem jo poprosil za kratek pomepek. Se vsa navdušena in presenečena je povedala,

da je prvič sodelovala na takšnem tekmovanju in da prvega mesta nikakor ni pričakovala. Stara je 19 let. Po poklicu je frizerka, zaposlena pa je v Celju.

Vso prireditev je vodil napovedovalec RTV Ljubljana Jože Logar, ki je nadomestil prej napovedanega Marjana Kralja. Za smeh in obro voljo je poskrbel mariborski humorist Vinko M. Simek — Jaka Šraufciger — neposredni proizvajalec. Po končanem programu je za ples in zabavo igral ansambel SVETNIKI iz Loč. T. P.

● POLETJE NA SLOVENIKI

Gradnja bodoče Slovenike med Hočami in Levcem kljub nekaterim težavam napreduje. Res ne gre vse po načrtih, ki so jih sprejeli pred začetkom gradnje. Vendar pa graditelji obljublajo, da bo del ceste med Hočami in Slovenskimi Konjicami odprt že pozimi. Celotna trasa pa bo izročena namenu do julija prihodnje leto. Delavci Primorja iz Ajdovščine, ki delajo na Sloveniki med Celjem in Dramljami so pridni tudi v teh vročih in dopustniških dneh. V objektih smo jih ujeli v Ljubljani, kjer so pred dnevi prebili cesto med Vojnikom in Teharjem. Vzoredno pa gradijo ceste za nadvoze in podvoze. V dolžini dveh kilometrov so tudi že položili betonsko stabilizacijo, ki jo na posnetku vidimo, kot črn trak na trasi.

OBRNjeni AFORIZMI

Pri četvi jih je več kot pri setvi.
Kmet moze krave, kmeta pa kdor le utegne.
V vinu je resnica, zato vsi v — abstinenca!
Z jezikom lahko več nakoplješ kot s krampom.
Tudi jezik je lahko zlati rudnik.
Carina in davkarja ti zaplenita še smeh.
Zinjenje je polno rokadi: tam kjer bi morali biti prisotni možgani, imamo oči, tam pa kjer so oči, nas motijo možgani.
HERMAN MUSEC

RESNIČNO, ČEPRAV NEVERJETNO

● Na zemeljski obli se ljudje bavijo z najrazličnejšimi poklici in dejavnostjo. Najneverjetnejšo dejavnost menda opravljajo prebivalci danskega otoka Fane. Ti živijo od izvoza deževnikov — črvov, ki jih v tonah pošiljajo po vsem svetu.

● Veliki slap Marmore, v bližini meseteca Terni v Italiji (280 m visoko pregrajo so Rimljani zgradili 272 let pred našim štetjem »posluje« le čez vikend, v soboto in nedeljo. Čez teden se voda namreč uporablja za industrijo, zato takrat slap ne »obratuje«.

● Če bi se milijon ljudi prišlo za roke in zaplesali kolo, bi to bilo dolgo 1650 km. Kolo bi bila dolga kača, ki bi se vila od Celja do Gjevgelije in nazaj do Beograda.

● Več kot polovica ljudi na zemeljski krogli še ni videla snega, razen morda na razglednici. Če bo šlo tako naprej kot kačeta dve zadnji zimi, snega kmalu ne bo več videla prva polovica, zato ga bo pa druga.

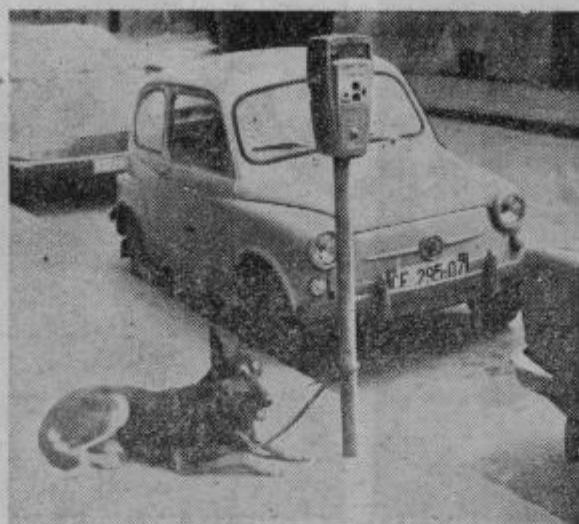
● Polža nepravilno smatramo za počasneta. Rekord v počasnosti drži morska zvezda. Njena hitrost znaša 0,16 mm na sekundo, polževa pa že 0,9 mm na sekundo.

● V južno ameriško reko Amazonko se izliva 1100 pritokov, Amazonka pa izliva v Ocean petino vse tekoče vode na zemeljski krogli.

● V ameriški državi Oregon so leta 1852 ljudje menjavali zlato za sol. Kolikor dekagramov soli toliko čistega zlata.

● Čebele predstavljajo še vedno »letalski čudež« — zatrjujejo nekateri letalski izvedenci. Letala lahko prepeljejo tovor, ki je po teži enak četrtini letala, čebela pa prenese tovor težak kolikor tudi sama tehta.

● Sladoled se je prvič pojavil na mizi rimskega imperatorja Nerona leta 62. Neron je naročil, da soko-vo raznih plodov primešajo med in sneg, servira pa

Čuvaj Foto: D. Medved

naj se v preharjih. Sneg so za to priliko prinašali posebni tekači z vrhov Apeninskih planin.

● Kača ringla, ki živi v Indiji in Južni Ameriki lahko na pet metrov oddaljenosti »pljune« strup točno v oko človeku, ki se ji približuje.

● Človek, ki živi povprečno 75 let v tem času 24 let prespi, 14 let govori (nekateri seveda mnogo več), 6 let pa je. (Izbral ne prevedel: jl)

VERJELI ALI NE VERJELI

MALA ANKETA

MLADI IN VOJAKI

Nedvomno ni veliko kasarn v Sloveniji in verjetno tudi v Jugoslaviji, katerih mladi vojaki bi bili poleg svojih rednih dolžnosti, tako dejavni, kot so vojaki celjskega garnizona. Naj povemo, da njihove sekcije svobodnih dejavnosti ne delujejo samo v Celju, pač pa sega njihova dejavnost od Velenja do Hrastnika.

Milan Aksentijević, p. polkovnik, komandant celjskega garnizona: »Povezava naših vojakov z mladimi celjske regije je zadnje čase zelo močna. Če je le mogoče se odzovemo vabilu k sodelovanju in ko na koncu potegnemo črto čez vse, nam je prijetno pri srcu, ko vidimo, kaj vse smo naredili. Poglejte samo to vitrino, ki kaže le delček naše aktivnosti. (Resnično je bila natrpna pokalov in priznanj). Mislim, da je zelo prav, da se naši vojaki čim bolj povezujejo z vsemi in predvsem z mladimi izven kasarne, saj so le ti del njih.«

Sveto Dobričič, vojak, v civilu ing. arhitekt: »Zelo sem srečen in vesel, da lahko kot vojak delujem v stroki, ki sem jo več in s tem poleg svoje vojaške obveznosti naredim kaj praktičnega in vrednega. Tako sem na primer v Skofji vasi urbanistično uredil okolico spomenika in ureditev športnega centra. Ker je vse skupaj narejeno za neverjetno majhno ceno, sem vesel, da sem k temu prispeval svoj delež. Lep je občutek, da lahko kot vojak sodeluješ z civilni in jim pomagaš.«

Bojan Porok, p. poročnik, predsednik mladinske konference kasarne: »Naša organizacija je bila osnovana šele pred letom dni, vendar smo že prebrodili začetne težave. Čeprav so možnosti za sodelovanje z mladino v celjski regiji večje, kot dopušča naš prosti čas, imamo vso podporo in razumevanje s strani komandanta. V povezavi z mladino v raznih krajih organiziramo proslave, ples, delovne akcije in pohode, kot je bil na primer pohod po poteh 14. divizije. S povezavo z mladino sem vsekakor zelo zadovoljen.«

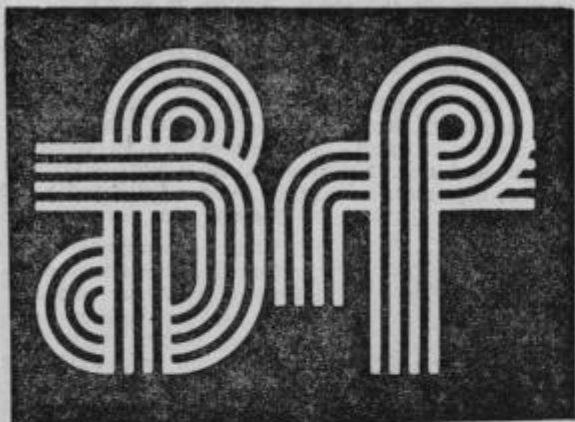
Branislav Jovič, vojak: »Kot vojak se počutim zelo prijetno, verjetno zato, ker sem zelo zaposlen. Sem sekretar mladinske organizacije in vodja glasbene sekcije. Z zabavnim ansamblom, kjer pojem in igram orgle, smo v zadnjih 11 mesecih veliko nastopali, saj smo imeli preko 70 nastopov. Največ priznanj pa smo dobili na tekmovanju vojaških ansamblov v Ljubljani. Zelo sem zadovoljen z delom sekcije in povezovanjem z mladino na celjskem območju. Takšno sodelovanje si želim še vnaprej.«

Djuro Dimitrijevič, vojak: »Vsak vojak se bolje počuti, če lahko poleg rednih vojaških obveznosti počenja še kaj drugega. Pri našem ansamblu, ki je poleg športne sekcije najbolj aktiven, igram kitaro in bas kitaro, včasih pa tudi zapojem. Kjerkoli nastopamo nas mladi lepo sprejmejo, največ pa nam pomeni to, ko se z njimi lahko pogovorimo o življenju in problematiki mladih ljudi. V takih trenutkih človek kar izgubi občutek, da je vojak.«

Zahvaljujoč razumevanju starešin, se mladi vojaki, ki so se našli v Celju malone iz vse Jugoslavije, udeležujejo na vseh večjih proslavah, prireditvah, športnih srečanjih itd. Vsekakor je to zelo pozitivna stran delovanja, saj s tem vojak poleg svojih vojaških veščin spoznava okolico, ljudi in predvsem svoje sovrstnike, konec koncev pa je s tem njegovo bivanje daleč od doma, prijetnejše. Kako so zadovoljni s povezavo mladinci v naši regiji, smo povprašali nekaj vojakov in starešin.

KONČAN JE 22. FESTIVAL
JUGOSLOVANSKEGA
IGRANEGA FILMA 1975
V PULJU

LETOŠNJA MALO ČUDNA PULA

Pravzaprav smo se že kar malo naveličali morja, pesmi skrčatov in božjega lenarjenja. Nam Štajerem je deset dni morskega dopusta kar prav odmerjenih, kaj več komaj da bi prenesli. No, če sem iskrena, jaz, ki nekako nisem tipična Štajerka, ga prenesem več, zato pa imam, žal, zelo tipično, povprečno štajersko denarnico, kar pa se na koncu izide enako.

Pa kaj govorim, saj je moj namen pravzaprav pisati o puljskem filmskem festivalu, ki se je

ker je že takrat mislil na filmsko kulturo bolj kot vse naše kulturne skupnosti skupaj. No, kakršen je že bil takrat čas, ni mogel gledati v areno, ki jo je zgradil sebi v čast, filmov, kajti niso se še rodili nekateri poznejši zelo pomembni filmiki, zato je lahko užival le v borbi gladiatorjev. Če bi ta dobri mož živel v današnjem času, bi prav gotovo opustil financiranje takih športov in več denarja primaknil kulturi in izobraževanju. Ker pa tega,

no, se res ne moremo zgledovati po Puli, lahko pa se zgledujemo po puljski publiki, ki množično do zadnjega kamna polni amfiteater in aktivno spremlja vsak večer po dva filma iz izbora najboljših prispelih filmov na festival. Tej publiki se pozna filmska kultura in po mojem povprečnem, morda manj laičnem mnenju, bi publika objektivneje ocenila filme, kot je to storila strokovna žirija, ki se je letos obnašala manj strokovno, toda v to se ne bom

lepo število nagrad in priznanj. Pa še premalo! Lahko, da je moja presoja premalo objektivna (to mi bo vsaj kdo očital), vendar skušam biti pravična.

Pomladni veter, ki je bil na sporedu, prvi dan, je občinstvo dobro sprejelo, film pa ni bil predvajan v konkurenci, marveč v informativni sekciji in ostal tako seveda brez priznanj.

Tudi Čudoviti prah Milana Ljubića, posnet po delu Vjekoslava Kaleba, je postal med publiko pre-

pa je, da izjeme potrjujejo pravilo. Pa ti tak film prejme bronasto areno za režijo!

Tudi na novinarski konferenci je bilo postavljeno vprašanje te nagrade, toda predsednik žirije se ni prav znašel in ni podal nobene obrazložitve, češ, da žirija tega ni dolžna storiti. Pa pustimo to!

Stigličev film Povest o dobrih ljudeh je bil srečne roke (občutek sem imela, da je treba imeti pri tej žiriji prej srečo

vlogo Angelci Hlebce, zlata arena za scenografijo ing. Niku Matulu, zlata arena za moško vlogo Ljubi Tadiću in diploma za kostumografijo Alenki Bartlovi.

Sicer pa je veliko zlato areno dobi solidno narejen film s sodobno temo Kuća v režiji Bogdana Žižića. Kot je povedal sam, je posnet po resničnem dogodku. Veliko srebrno areno si je prislužil film Zimovanje v Jakobsfeldu, publika pa ga je izglasovala za svoj

Silvu Božiču (na sliki z Ljubišo Samardžićem) je režija dodelila diplomu za uspešen debut v filmu Milana Ljubića »Čudoviti prah« po romanu Vekoslava Kaleba.

Prizor iz filma »Povest o dobrih ljudeh«. Študentka AGRFTV Olga Kacjanova iz Ljubljane je za vlogo slepe Katice prejela srebrno areno. Na sliki je z Batom Zivonovičem.

pravkar končal. Namreč, zadnje dni dopusta sem prvič spremljala že 22. festival jugoslovanskega igranega filma in ker tudi Celje postaja festivalsko mesto (sami se tega še najbrž ne zavedamo), sem nekako bolj odprtihi oči spremljala organizacijo festivala z namenom, da bi se česa naučili.

Ker je teden domačega filma šele v decembru, bo tudi moje razmišljanje bolj počitniško in manj resno, kar pa ne pomeni, da nam ni treba že zdaj resno misliti na TDF in njegovo organizacijo.

Puljčani imajo rimskega cesarja Vespazijana resnično v čisljih in to upravičeno, saj je bil tako daljnoviden kot malokateri politik današnjih dni,

kot pravim, ni mogel storiti, še po neumnem še kar naprej zgledujemo po njem.

Celjani Rimljanom ne moremo biti tako hvaležni: zapustili so nam bore malo uporabnih reči. Razen lepega imena in muzejskih eksponatov menda ničesar več. In tako, žal, nimamo arene, v kateri bi si Celjani z okoličani lahko množično ogledali dosežke domačega filma. Toda, kot je rekla lisica, da je grozdje, ki ga ni dosegla, kislo, pravim tudi jaz, tako je bolje: saj v decembru vendar dežuje, sneži in še kaj, arena pa nima strehe. Saj se poleti nismo varni pod milim nebom, ko padajo skoraj sekire z neba.

Torej, kar zadeva are-

spuščala.

Razen čudovite publike, ki pa je sad filmske samovzgoje, se lahko zgledujemo po velikih lepkih različnih filmov, ki po vsem mestu vabijo v areno. Celotna Pula si je nadela svečan filmski videz. Ljudje se pogovarjajo o tem, kar so videli na filmskem platnu, ocenjujejo, razvrščajo, celo stavijo, kdo bo prejel zlato areno. Vsak dan izide posebna istrska izdaja Večernjega lista, ki je posvečena filmskemu festivalu. O vsakem filmu, ki je na sporedu, je publika podrobno obveščena vnaprej.

Kar domače sem se počutila, saj smo Slovenci sodelovali s štirimi celovečernimi filmi in pobrali

cejšen uspeh, žirija pa je podelila samo diplomu Silvu Božiču za uspešen debi; ponjo je prišel v vojaški suknji, in Marjanu Megliču za izjemno kvalitetno delo na tonski obdelavi.

Glede na to, kako je žirija razdelila nagrade, menim, da je Čudoviti prah bolj zaslužil bronasto areno kot Okovani šoferji, jugoslovansko-sovjetska koprodukcija režiserja Vladimira Pavlovića. Baje so sami Rusi priznali, da je zanič, jaz pa sem med predvajanjem zaspala, kar se mi še v življenju ni zgodilo. Zbudila me je pripomba iz občinstva, da film še za v WC ni dober, kaj šele za v areno. Ta izjava sicer ni v skladu s prej omenjeno o kulturni publiki, ampak dejstvo

kot kvaliteto). Prejel je veliko bronasto areno. Olga Kacjan (zaslužila bi zlato) je dobila srebrno areno za žensko vlogo (Katica), Rudi Vavpotič zlato za snemalno delo in Uroš Krek prav tako zlato za glasbo. Povest o dobrih ljudeh je bil zame eden najboljših filmov festivala in publika ga je z navdušenjem sprejela, o tem so pričali številni aplavzi med predavanjem. V Celju ga bomo videli, prav tako tudi Čudoviti prah v decembru na tednu domačega filma.

Najbolje se je med našimi filmi odrezal nam že znani Strah Matjaža Klopčiča. Naj kar naštejemo: zlata arena za režijo Matjažu Klopčiču, zlata arena za epizodno

film in je tako prejel še nagrado Jelen. Izredno zanimiv je bil tudi Hitler iz našega sokaka s podobno temo kot Zimovanje v Jakobsfeldu.

Kaj bomo od tega videli v Celju, še ne vem. Gotovo Čudoviti prah in Povest o dobrih ljudeh, morda bo gotov film Med strahom in dolžnostjo, govori pa še o nekem presenečenju. V Vibi hranijo kopicco različnih kratkih filmov, ki bi bili zares vredni ogleda, morda jih bomo videli v posebnem programu.

Če bomo na film mislili tudi sicer in ne samo v decembru, bomo postali nekoč pravo filmsko mesto — morda kot Pula.

MAJDA UMNİK

ŠE DVA ZAPISA IZ VRBJA

NI VSE PRALNI STROJ

Pred meseci smo se ustavili v prijetnem naselju Vrbje pri Zalcu, kjer je uredništvo Novega tednika in Radia Celje pripravilo leteče uredništvo. Saj veste z kaj gre? Skupina novinarjev se zbere, pogovori o kraju z odgovornimi krajanji in potem z njihovo pomočjo »prečese« kraj po dolgem in počez ter iz njega izbrska vse, kar je intere-

santnega za bralca. Obiskujemo zlasti tiste kraje, kamor naše »perov« velikokrat ali pa, skoraj nikdar ne zaide.

In zdaj brskamo po beležnicah in postajamo melanholični ob vsem, kar vidimo v njih zapisanega. Melanholični in prijetno »naravnici« ob primerih, ki so daleč proč od tehnike, strojev, hrušča in napetosti. Ste se

že kdaj vprašali, kaj bi, če ne bi imeli pralnega stroja? Se kaj jezite, če se vam pokvari? Kako boste prali potem? Joj, roke bodo skelele, ko bo treba drgniti in žuliti! Hm, to so bili časi, ko smo tako prali, danes je pa drugače, se namuznete in pogledate v snežnobel pralni stroj. Ta je gotovo danes vaš najboljši prijatelj, da ne upošteva-

mo moža, ki naj bi bil še vedno na prvem mestu. Kaj pa če ni elektrike? Ali če se kaj pokvari in na vse pretege iščete moža, ki bi vam stroj popravil? Takrat postaja jo lasje sivi! Pa perilo tudi!

No, drugače je — še vsaj zaenkrat — pri Sarteljovih v Vrbju pri Zalcu. Saj imajo v hiši, ki stoji ob potoku Lavi in ga obkrožajo vrbe, pralni stroj, samo zunaj pa imajo perišče! Naravno perišče! Za deset peric! Mala tovarna, pravzaprav. Marija Sartelj se je preselila (ali priženila!) v Vrbje pred 37 leti. Lepo urejena hiša stoji tik ob Lavi, ki je prijetno mrzla in čista (to malo manj v zadnjem času)! Za vsak primer so postavili deset kamnitih perilnikov in nad njimi streho — za primer dežja! Da vsaj perice ne bodo mokre.

»O, ja, še hodijo sem prati! Kar veliko jih je! Iz Vrbja in Roj in Zalca.«

Kaj pa perejo?

»No, kaj? Cote, jasno! Cote, ta debele in delovne. Marsikdo še nima pralnega stroja ali pa se mu ga škoda zdi za vsako stvar!«

Kako pa pripeljejo »cote«?

»Z vozom.«
Je perišče vedno polno?
»Kakor kdaj.«

»Kako dolgo še?« razmišlja Sarteljeva mama

Voda...

»Od leta 1938, ko sem prišla sem pa do letos ne pomnim, da je ne bi bilo. Pred štirimi leti je bilo sicer malce težko, vendar je šlo.«

Imate edini perišče?

»Tako veliko, ja. Saj so ob Lavi še manjša, z enim ali dvema periščema, bolj za šalo ali kaj nujnega. Naše je pa le veliko...«

Ga mislite obdržati?

»Če je, naj bo. Nikoli ne veste, kdaj vam bo odpovedal pralni stroj. Prati je pa treba, kajne?«

Pa roke? Nič ne trpijo v mrzli tekoči vodi?

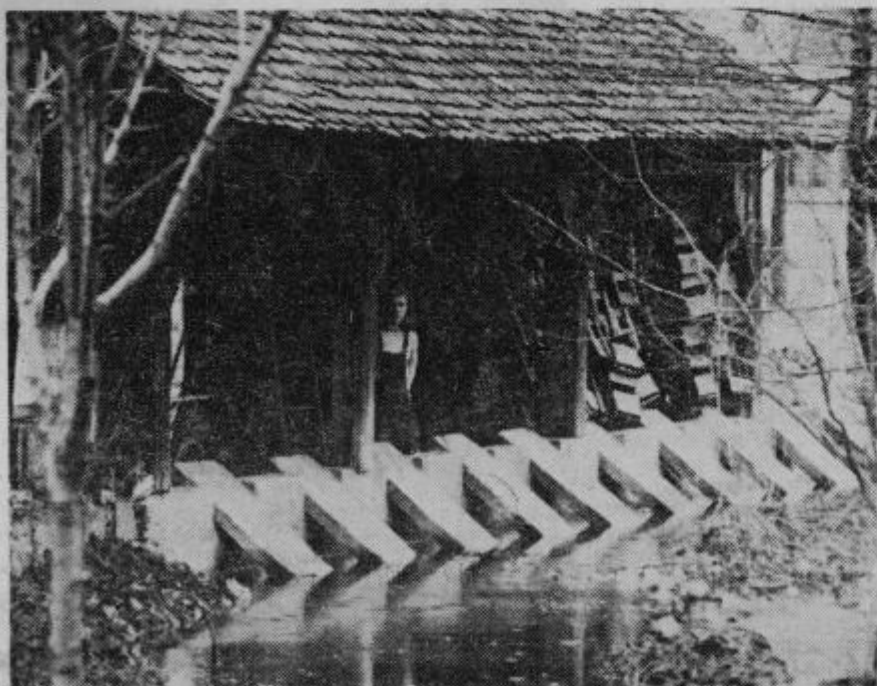
»Trpijo že, trpijo, oprano pa tudi mora biti!«

Tako menijo pri Sarteljovih v Vrbju, ki imajo

verjetno eno največjih, če ne največje perišče na tekoči vodi v celjski regiji. To je po svoje posebnost, ki v današnjem stehzniranem svetu pomeni precej. Upamo, da bo tudi v prihodnje ostalo vsaj pri tem, da bomo lahko kdaj pa kdaj opazovali perice, ko »mlatijo« po perišču in izpirajo v tekoči, mrzli Lavi. Dokler bo pač Lava tako čista, da ne bomo ven dobili bolj umazanega perila, kot smo ga dali v vodo! Sicer pa, hudo je, da nas v današnjem stehzniranem svetu tudi narava zapušča!

Tekst: TONE VRABL

Foto: DRAGO MEDVED

To je slavno vrbensko perišče, ki je še vedno »aktivno«

ČEVLJAR PRI ŠESTINOSEMDESETIH

Spomin je veliko vreden, beležnica pa še več. V spominu marsikaj zbledi, v beležnici pa ostane vse tako lepo zapisano, kot so povedali! Tako je bilo tudi ob našem zadnjem (in prvem) obisku pri Antonu Kovaču, po domače Glažarjevemu atu, ki živi skupaj s hčerko Slavico v prijetni, mali hišici, vsej beli od sonca, tam v Vrbju med vrba mi in potoku Lavi. Okoli hiše je veliko zelenja in svežega zraka pa droben pes, ki je bolj za okras, kot za čuvaja hiše ter ljudi, ki živijo v njej.

Glažarjev ata je prav gotovo med najstarejšimi Vrbjanji in zato — tako naj bi vsaj bilo — tudi veliko ve! Sicer ni pravi Vrbjan, saj je bil rojen v Kasazah in eno leto je bil star, ko so ga iz Gotovelj pripeljali v Vrbje, kjer je tudi in do ostal. Učiti se je šel za čevljarja in to v Zalec k Martinu Sketa. Potem je s sedemnajstimi leti odšel malo na potep po Evropi in bil leta 1915 ranjen v Dobrdobu, ko je služil v 87. celjskem polku. Potem se je vrnil v Vrbje in tam tudi ostal.

»Do 1939 leta sem imel obrt. »Suhe« sem delal. Takrat se skoraj nič ni zaslužilo in je bila strašno velika revščina. No, ampak tisti »suhi« so držali, biti so vse kaj drugega, kot danes,« se spominja Glažarjev ata, hčerka Slavica, ki živi z njim, pa ga gleda z blagimi očmi in prikimava, kot bi hotela reči, da, tako je.

»Tu je bila prva velika poplava 1899, druga pa 1901. Voda je pri oknih notri tekla. Naša hiša, ki je stara okoli 90 let, je na najnižjem in zato vedno najbolj izpostavljena. Ta majhnih poplav se spominjam. Vsako leto je bila po ena, dve, včasih tudi na teden po tri. Hudo je bilo tudi leta 1932, ko nas je skoraj vse hudič vzel. Takrat sem imel 27 panjev čebel, ki sem jih hotel rešiti. 15 mi jih je voda odnesla.«

Potok Lava, ki teče ob njegovi hiši, ima več izvirkov, ki so odvisni od nivoja Savinje. En izvirrek ima tudi tik ob hiši. Včasih je bilo tam tudi veliko rib, ki jih danes skoraj ni več.

Glažarjev ata so bili

Glažarjev ata s hčerko Slavico

med prvimi v Vrbju, ki so dobili v hišo luč...

»Ja, res je. Tu so živel usmiljeni bratje in prior Majcen je začel kot prvi delati elektrarno. Gradili so jo Italijani. Ze leta 1918 smo imeli trije v Vrbju luč, ker smo pomagali Majcnu. To smo bili Ivan Kačev pa Slamnikov Janez in jaz, ki sem za graditelje čevlje delal. Iz elektrarne smo napeljali »stroma« pa je svetilo. Turbina še danes tam stoji, elektrarne pa seveda ni več.«

Slavica: »Kot otroci smo hodili tja pa so nam kruha dali, joj, kako dober kruh so imeli. Veste, takrat je bilo težko za kruh, ne pa tako kot danes, ko ga vidiš vsepovsod ležati.«

Glažarjev ata: »In vedno so bili pri nas po dva, trije mlini za belo moko in zmes. Z vozovi sta po dva para konj peljala moko do današnje gostilne Rizmal v Zalcu, od tam dalje pa po en par naprej v Celje. To je trajalo, dokler sem jaz v šolo hodil.«

Kako pa je s čevlji, jih še delate?

»Se in to za hčerko. Veste, je invalid in težko dobi primerne čevlje. Samo za hčerko jih naredim. Zadnje sem ji napravil pred dvema leti. Zdej pa ji bom spet.«

Pravi, da bo šel v Celje, kupil »leder« in jih naredil.

»Najraje nosim atove čevlje, tako »komota« so in mehki. Veste, oni ortopedski stanejo enajst starih tisočakov pa še prej se zgrabijo,« pripoveduje Slavica in ljubeče pogleda očeta, ki bo še enkrat prijel za čevljarске pripomočke in naredil za hčerko čevlje. Potem smo odšli še ven pred hišo na zelen travnik, da sva jih z Dragom slikala. Postavila sta se ob potok pred vrbe, ki sta jih sama nasadila. Nekaj simboličnega je v tem, saj je tudi kraj dobil ime po vrbah.

Ko smo se poslovili, sta se vrnila v hišo in ponovno po detajlih začela — ne vem kolikokrat že! — obnovljati bogato zgodbo čeh pri tem sodeloval tu vito v majhni, beli hišici sredi zelenja in vode.

Tekst: TONE VRABL

Foto: DRAGO MEDVED

CHRIS JOHNSON

LJUBIM TO DEŽELO

Tako je dejala mlada Američanka, doma iz Kansasa. V Jugoslavijo je prišla službeno, delat v naša gledališča. Povabil jo je ljubljanski in tudi Celju dobro znani režiser Zvone Šedlbauer. Prvič sem jo srečal v celjski gledališki hiši, ko se je sprehajala po odru z velikim načrtom pod roko. V obveznih kavbojkih in z očali na nosu. Nič ameriška ni bila videti. Chris je popoklicu »light designer« ali po naše oblikovalec luči v dobesednem prevodu. Skrbi za odskočno razsvetljavo in je v celjskem gledališču za predstavo renesančnega Lorenzaccia premetala vse reflektorje na odru, tudi tiste, ki jih je Bogu Les varno desetletja pustil kar na istem mestu... Sicer pa, danes nimam namena pisati o Chris kot gledališki delavki. Tokrat bo tekel zapis o tej simpatični Američanki kot o fizični delavki, saj sem jo »zalotil« v brigadi na Kozjanskem z lopato in krampom v roki, v Zdolah, kjer so kopali jarek za vodovod.

— Chris, kako ste zašli na Kozjansko med brigadirje?

— Ko sem delala proti koncu sezone v celjskem gledališču, sem nekega dne videla na televiziji oddajo o brigadirjih, o Kozjanskem. Zamikali so me ti ljudje, kraji. Šla sem. Tako vsaj koristno preživljam počitnice v tej deželi, ki sem jo vzljubila.

— Torej ste že nekaj časa pri nas.

— O, (yes). (Potem se nasmehne in se sploh kar naprej smeji). Prišla sem iz (reče: Kenzes in zategne, kot bi bil Kenzes samo njen...). Ljudje v gledališču hitro najdemo stik. Hotela sem spoznati Jugoslavijo.

— Pa ste jo vsaj malo poznali že prej?

— Nič. Doma sem z dežele, oče ima velik kamion. Nismo se nikoli pogovarjali o Jugoslaviji, saj nismo vedeli, kje je. Pozneje kot človek študira, ko mu knjige nekako postanejo internacionalna, pa znanstva, šele potem vidiš, da je razen ZDA še še kakšna manjša država

kje na svetu. Tako sem preko Zvoneta Šedlbauerja prišla k vam.

— V brigadi ste že tretjo izmeno, vidim, na rokah imate polno žuljev, zakaj tako vztrajate?

— Zame je takšna delovna akcija prava psihična in fizična rekreacija. Malo sem že shujšala, od počila si bom oči, na odru je vedno malce temačno, pa zato. Tukaj pa je svoboda, čeprav cel dan fizično delamo. Od sedmih zjutraj do enih ali pa celo dlje, če je treba.

— Dolgo vas ni bilo doma. Kaj vam torej pomeni pošta, jo hitro sprejemate od doma?

— Ja, v sedmih dneh dobim pismo od doma. Seveda »par aviona«, drugače bi čakala dva meseca. Včasih mi doma kaj posnamejo na magnetofonsko kaseto, pa potem poslušam, imam v Ljubljani magnetofon. Doma imam še brata, ki je starejši od mene in še ima družino, sestra pa tudi študira nekaj za teater.

— V Jugoslaviji ste že lanj od septembra. Kam

boste šli, ko boste končali delo pri nas?

— To bo verjetno šele naslednje leto junija. Rajžala bom v Anglijo, zatem pa bom videla: ali v Avstralijo ali v Kanado. Kakršne bodo kaj razmere.

— Kaj pa vaša mama pravi, ko vas tako dolgo ni doma?

— Jo raje ne vprašam.

— Imate doma kakšno ljubezen?

— ?!

— Reklj ste, da ste to deželo vzljubili. Bili ste tudi v Srbiji na štirnedeve dni »Morava«. Res, kako vam je všeč pri nas?

— Ou, (tako ozko to reče), tukaj je čudovito. Vse Zemlja, ljudje. Predvsem ljudje. Veliko bolj svobodni, kot sem si to predstavljala, sproščeni, posebno mladi. Če bi hotela kdaj imeti še kje kakšen dom, bi to bilo zagotovo v Sloveniji.

— Kakšni so Kozjanci?

— Dobri, predobri za tisto, kar imajo. Seveda tisti, ki jim pomagamo. Dobri so tudi tisti, ki jim ni treba pomagati, hočem

reči, da so dobri po srcu. Prvič v življenju jih zdaj srečujem in jih verjetno ne bom nikoli več. Ko bom odšla od vas, pa mi bodo ostali v srcu. V duši ti to ostane, kot kakšna pesem iz mladih dni, ki jo še na starost brundaš. To mi je pri vas najbolj všeč. Vsi smo v brigadi pomešani. Zato imam zdaj jezikovne probleme. Komaj sem se malo naučila slovensko (lepo reče: daj mi mir!) sem že v brigadi, kjer v večini govorijo srbohrvaško. Se sreča, da zna vodja čete dobro angleško.

— Kako kaj hrana?

— Mhm! Najraje imam domači kruh in domače vino. Tisto, kako se že reče... (in je rekla menda virštajncan, pa jih ni črkovnih znakov na tem svetu, s katerimi bi znal zabeležiti njeno zvočno interpretacijo te znamenite besede). Rada imam tudi ribe (white fish), pa krompir, toda tega ne smem jesti, ker redi, jaz moram shujšati.

— Torej vam je brigadirsko življenje všeč?

WITH OUR HANDS AND
MINDS WE CAN
MAKE PEACE

Chris Johnson
USA

Z našimi rokami in mislimi lahko ustvarjamo mir

VELEBLAGOVNICA

- vse za dopust - kozmetični preparati za sončenje - kopalni plašči - kopalni kostimi - torbe za na plažo

HČI GROFA BLAGAJA

18

RADČ
MURNII

Zaradi ozkih rešetk na oknih, dečko sprva ni mogel razločiti vseh stvari v mračni sobi. Ko so se oči prilagodile poltemi, je videl na stenah rdečkaste opone z vezanimi srebrnimi listi, na tleh pa debele pisane preproge. Med majhno pečjo in zidano omaro je stala nizka mizica. Ob stenah je videl široke klopi s krasnimi blazinami. Prijetno je dišalo po rožni vodi.

Zadovoljen je opazil paša, da motri hunama dečka z radostnim zanimanjem.

»Omar, to je tvoja mati!« je velel. »Ubogaj jo! Fatima, skrbi mi za otroka, dokler ne doraste za vaje vojaka-junaka!«

»Pojd k meni, ljubi deček!« ga je pozdravila hunama in ga poljubila. »Ljubila te bom kakor svojega pravega sina. Ali boš imel tudi ti mene rad?«

Omar je pogledal mlado prijazno gospo ves srečen — kakor v blaženih sanjah. Po ciganski navadi je naglo pokleknil in poljubil rob njenih širokih dolgih dimij nad safranovimi solenčkoma. Fatima ga je dvignila in ga rahlo potegnila k sebi na minder.

»Ah, kako lepo je pri vas!« je kliknil Omar. »In ti vsa drugačna, kakor huda Čirikli. Tako si dobra, kakor moja prava mamica! Imel te bom zelo rad. Včasih vidim v sanjah angela. Taka si ti!«

Prvič je videl Osman paša, da se je Fatima veselo prisrčno zasmejala. Cutil je, da se mu budi in oglašja v srcu nekaj nežnega, nekaj milega. Ker se pa turškemu paši, povečniku grozovitih janičarjev in drugih neusmiljenih divjakov, ne spodobi kazati ginjenosti, je gromko zaključil in odšel iz harema.

»Kje so te ugrabili cigani!« je vprašala Fatima.

»Ne vem. Sonakaj mi je povedal, da sem doma daleč v večerni deželi.«

Hanuma je šla k vratom gledat, ali ni nikogar v pred-sobi.

»Ali si Hrvat?« je šepetala, ko se je vrnila k dečku.

»Nemara sem Hrvat... kako bi vedel kaj takega?«

»Omar, pazi!« je velela tiho. »Midva sva oba tučva v tej trdnjavi. Hrvatica sem. Osman paša je prihurmel s svojimi divjimi četami v našo deželo, uplenil mnogo kristijanov, tudi mene. Kadar boš večji, ti povem več, zdaj

me še ne bi razumel.«

Njene oči so zastrmele, kakor bi gledala v dalji strašne dogodke.

»Ali je paša tako hud?« se je bal Omar.

»Ubogaj ga! Strašen je, kadar se ljuti; sicer je dober človek. Nič se ne boj!«

Omar je težko dihal in včasih vprašujoče pogledal hunama. Vednihlil je globoko in nagnil glavo.

»Ljubi Omar, kajne da bi mi rad še nekaj povedal? Govori!«

Gladila ga je po licu in mu ljubko gledala v plaho oči.

Prvičrat po dolgem času ga je gladila zopet mehka ženska roka; prvičrat po dolgih letih je gledal v sočutne nežne oči, poslušal mili glas; prvičrat po dolgi dobi mučnega siromaštva je zopet dihnil prijetno ozaščje razkošja in bogastva. Mlada duša je čutila, da je našla plemenito zavetnico. Topilo se mu je srce in zahtel je od blaženosti.

»Govori, Omarček! Zaupaj mi, ne boj se, da bi te izdala!«

Omar je zardel in povesil oči. Pokleknil je na minderju, se lahno oprl na njene rame in zašepetal Fatimi na uho:

»Deklica sem...«

»Ubogi otrok!« se je začudila in prestrašila hunama. Poljubila ga je, ga objela in vzela v naročje. »Ostati moraš Omar! Izgubljen si, če spozna paša, da si dekle. Poslušaj me...!«

Skozi rešetke se je rumenilo in zlatilo zahodno nebo. Fatima hanuma je dajala Omarju nasvete, kakršne bi mogla dajati le rodna mati svoji hčerki.

Na malem vrtu vranduškega gradu sta sedela junjskega dopoldne leta 1471 Fatima hanuma in sedemnajstletni Omar na pisani preprogi pod dehtečim košatim orehom. Blaga sapa, rojena na srednjebosenskih planinah, je pihljala preko ogretega grajskega obzidja, zibala mlade rožne grme, orehe, slive in obzično vinski drajdo in se igrala z zeleno turško zastavo, ki je osmo leto vihrala nad debelo okroglo kulo ter z belim polmesečem in delo zvez-

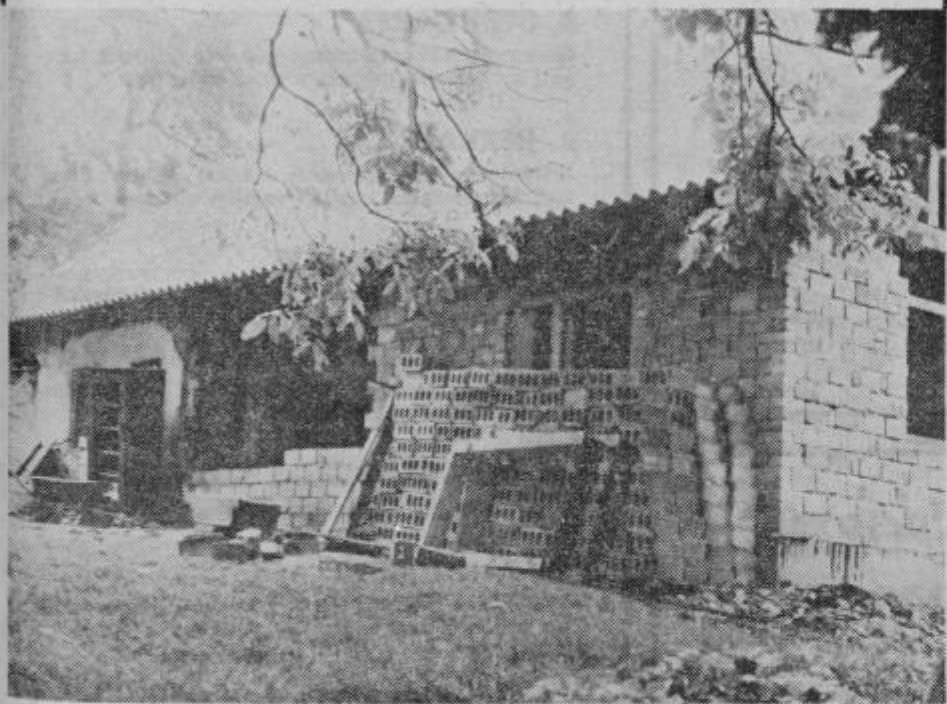

KOZJANSKO IN BRIGADIRJI

LESKOVŠKOV DOM BO TRDNEJŠI

Se pred nekaj meseci nista Miha in Julka Leskovšek iz Zegarja na Kozjanskem nič kaj optimistično gledala v prihodnost. Potres lani junija jima je namreč močno poškodoval in razmajal že itak staro hišo in v njenih zidovih so zarezale velike razpoke. Danes pa sta obraza Leskovškovih dveh že bolj vedra. Sredi julija so prišli brigadirji iz brigade Rdečega križa, podri stare razpokane zidove in pozidali iz opeke nove, močnejše. Pri tem je Rdeči križ Slovenije prispeval velik del gradbenega materiala: dvajset vreč cementa, dva kamiona peska in več sto kosov opeke. Miha in Julka kar ne moreta verjeti. V njunih očeh so solze, ko govorita o brigadirjih. Sicer pa vse povedo že Mihove besede: »Kri bi dal zanje...« Leskovškova dva se bojita samo, kaj bo, ker je zdaj zmanjkalo gradbenega materiala. Upata, da jima bodo dobri ljudje pomagali vsaj še toliko, da bosta zgradila še zgornjo ploščo, da bosta pozimi na toplen.

TEKST: MIRAN KOROŠEC
FOTOGRAFIJE: DRAGO MEDVED

SLATINA PRI PONIKVI

KOSCI SO TEKMOVALI

V nedeljo, 3. 8. 1975 je bila v krajevni skupnosti Ponikva — vas Slatina tekma koscev; prireditev je organizirala osnovna organizacija ZSM mladih kmečkih proizvajalcev Slatina. Povabljeni so bili predstavniki občinske konference ZSM, predsedniki posameznih osnovnih organizacij in predstavniki lovskega društva.

Posebno izbrana komisija je stro-

kovno ocenila in določila vrstni red posameznih tekmovalcev — koscev, ti pa so dobili nagrade in priznanja za sodelovanje. Po končani tekmi je bila prosta zabava s plesom. Omenjena prireditev je pokazala mnogo zanimanja med mladino in občani. Pokazalo se je, da bo potrebno v bodoče še organizirati takra in podobna tekmovanja v občini.

S. C.

ŠEMPETER

ZDRAVILNO PRANJE

V bližini znane podzemeljske jame Pekel pri Sempetru v Savinjski dolini je tudi izvir zanimive vode. Domačini pravijo temu izviru Toplica. Najbrž zato, ker ima izvir vode vedno temperaturo okrog 24 stop. Celzija.

Ze več desetletij na tej Toplici okoliške ženske perejo perilo. Pravijo, da je pravi užitek prati v njej. Je namreč tako aktivna, da porabijo le malo mila, kljub temu pa je perilo snežno belo. Najbolje s to vodo operejo volnene izdelke. Da je voda primerna za pranje ka-

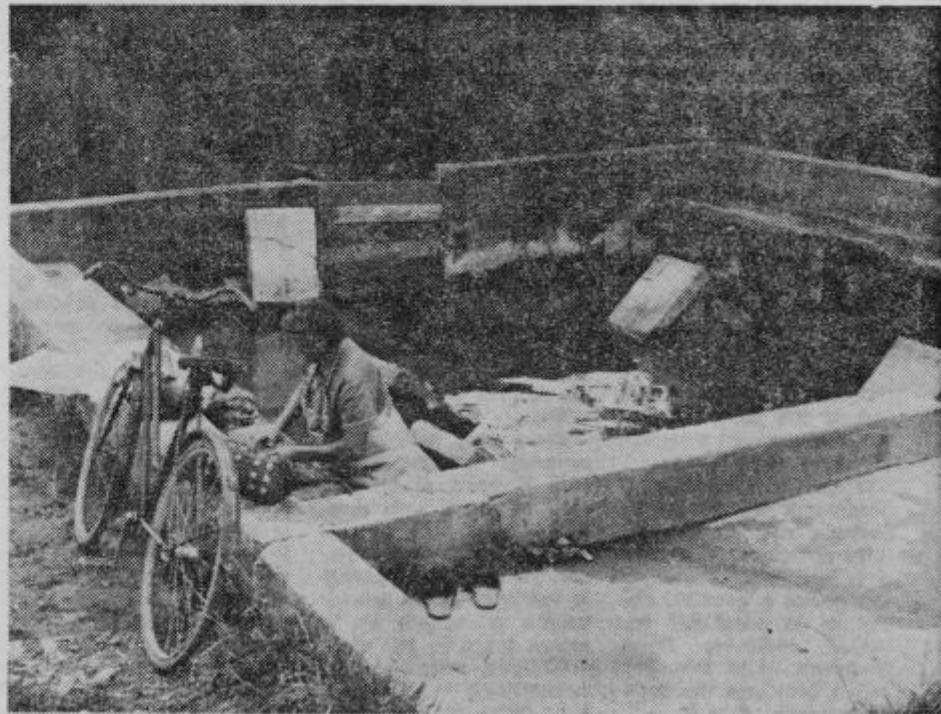
že tudi za ta namen nalašč pred desetletji zgrajen »bazen« z deskami za izpiranje. Pravijo, da še niso pozabljene časi ko so ženske čakale na prostor v vodi, pa naj je to bilo poleti ali pozimi. Pozimi so v vodi stale kar boste. Medtem ko so prale so jim na bregu zamrznili čevlji, da so jih le s težavo obule. Zlobneži pa pravijo, da so bile perice tudi pravi vir informacij o vsem mogočem in nemogočem.

Domačini vedo povedati, da voda ni samo uspešna za pranje ampak tudi za od-

pravljanje utrujenosti iz nog. To potrjujejo tudi perice, ki pravijo, da so po pranju vedno lahkotnih nog odhajale domov.

Vendar pa je izvir tudi brez tega zanimiv. Gotovo bo kdo izmed obiskovalcev jame Pekel pogledal še izvir Toplice. Če bo pomočil noge v Toplico in mu bo voda pregnala utrujenost iz njih ali pa si bo opral preznojene nogavice bo lahko prijeten izlet izkoristil še s koristnim.

TEKST IN FOTO:
MILAN BRECLJ

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA

REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

— porablja do 40 % manj goriva
— ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORN I ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislilinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA širom po domovini.

OBISKALI SMO KS KONOVO IN ŠKALE

PRISOTNOST OBČANOV

V poletnih dneh je pravzaprav težko dobiti doma ali na delovnem mestu človeka, ki ga iščeš. Zdaj je čas dopustov in zato je nekoliko težje dobiti tistega, s katerim bi se rad pogovoril o stvareh, ki ne zanimajo samo pisca, ampak tudi ostale. Kaj se dogaja v kraju v poletnem času? Tokrat smo imeli srečo in našli oba predsednika krajevnih skupnosti, ki smo jih obiskali v velenjski občini, doma. Res je, da se je eden pripravil za odhod na dopust, vendar takrat je bil še vedno doma, medtem ko se je drugi ukvarjal z deli okoli hiše.

Obiskali smo krajevni skupnosti:

KONOVO, ki je med najmlajšimi KS v velenjski občini in

ŠKALE, ki so kot kraj letos praznovali svoj 900. rojstni dan!

Sogovornika sta bila:

JOZE KRAMEER, predsednik KS Konovo, drugače pa zaposlen v termoelektrarni Šoštanj in

MIRKO MELANŠEK, predsednik KS Škale, zaposlen v rudniku Velenje.

Na potepanje in iskanje podatkov o obeh krajevnih skupnostih v velenjski občini se je podal naš velenjski sodelavec Lojze Ojsteršek, ki je, tako kot vedno, bil glavni »kazišpot« do željenega cilja.

Krajevna skupnost Konovo je ena najmlajših v velenjski občini, v neposredni bližini mesta Velenja za gozdom na malce vzvišenem prostoru. Ceste so tam speljane tako, kot bi bile za gorske dirke, hiše pa visijo »privzane« v breg. To so nove hiše, lepe, velike, okoli pa je dosti zelenja in trave, kar je v današnjem steh-niziranem svetu že skoraj pravi zaklad. Krajanje Konovega, so v glavnem zaposleni v Velenju, sem pa so prišli, ko so si postavili domove. Pridružili so se kmetom, ki jih je tam gorl okoli 30, od tega menda 14 zaščitenih. Oboji so

Jože Kramer

se združili v eno in začeli urejevati novo nastajajoči kraj. Razumljivo je, da če imaš lepo urejeno stanovanje, da je neprijetno, če greš iz hiše, stopiš v blato.

»Tako smo začeli,« pripoveduje predsednik KS Jože Kramer. »Pogovorili smo se in zastavili delo. Več ali manj na prostovoljnem delu nas krajanov. Do zdaj smo opravili že več kot 14 tisoč prostovoljnih udarniških ur. V našem kraju so vse ceste asfaltirane, imamo cestno razsvetljavo, kanalizacijo... Zdaj gradimo družbeno-politični dom, kjer bo v spodnjih prostorih tudi prostor za vzgojno-varstveno ustanovo. Teren za nov dom smo že zakoličili in napisali ter utrdili cesto do njega, tako da lahko začnemo z gradnjo. 30 do 40% sredstev bomo dobili iz referendumu, 30% bomo prispevali sami z udarniškim delom, ostalo pa moramo še zbrati. Pripravljeni smo, da bo akcija uspela, saj gre za potreben objekt, ki bo vsekakor poživil delo v našem kraju. Pozabiti pa ne smemo na otroke, ki jih morajo zdaj starši voziti v Velenje ali pa prepuščati sorodnikom v

Mirko Melanšek

varstvo za čas, ko so v službi. Z novim domom pa bo tudi ta problem rešen.

Obstajajo kakšni problemi?

»Problemi so v glavnem takšni, kot drugod — denar!! Imamo pa velik kapital — ljudi, ki so pripravljani za svoj kraj in za svoje boljše počutje veliko prispevati, tako v prostovoljnem delu, kot prispevkih. To pa nam je največja opora, da bomo naše akcije izpeljali.«

Če se iz Konovega spustite v dolino po levi strani, se boste peljali skozi naselje Salek. To je kot vhodna postojanka v novo Velenje. Razvaline gradu Salek se mogočno bobotijo nad krajem in resnično opozarjajo, da je kraj star že 900 let. To je lepa zgodovina, s katero se lahko le malokdo pohvali. Letos so ob tem pomembnem jubileju pripravili vrsto prireditev, kjer so se zlasti izkazali gasilci, ki so sploh med najdelavnejšimi v kraju. Predsednik KS Škale Mirko Melanšek je spregovoril o najbolj aktualnih problemih, ki so trenutno, kljub poletnemu času, prisotni v njihovem tudi turistično zanimivem kraju:

»Največji problem je cesta, ki pelje iz Velenja proti Slovenj Gradcu. Je izredno prometna in že ničkolikokrat je prišlo do nesreče. Tu bo treba nekaj narediti.«

»Pripravljamo se, da bi cesto speljali pod gradom in napravili nekakšno obvoznico. V teku so o tem pogovori in meritve, kmalu pa bo o tem kaj več znanega. Seveda pa to ne bo v kratkem času in do takrat bodo potrebne zasilne rešitve za sedanje stanje.«

Govorili ste o obnovitvi gradu?

»Nekaj smo že naredili s prostovoljnimi delom. Očistili smo poti in okolico, postavili klopi za počitek. Za samo sanacijo gradu pa bo potrebno veliko denarja. Bi pa lahko bila to izredno privlačna turistična točka v sklopu celotnega velenjskega rekreacijskega centra. Delamo tudi na tem, da bi obnovili freske v cerkvi, ki so izrednega umetniškega pomena.«

Kdo je v vašem kraju najbolj delaven?

»Gasilci in preko njih gre praktično vse.«

Družbeno-politično življenje...

»Lahko bi bilo boljše! So še kakšni problemi?«

»Niti ne. Trgovino imamo, avtobusno postajo tudi, prav tako gostilno, sicer je pa v neposredni bližini Velenje.«

Tako meni Mirko Melanšek, ki je že dvajset let zaposlen v rudniku, samo v jami pa je delal 19 let! KS Škale je zdaj priključena še bližnja Gorica, s čimer bodo nastali novi problemi. Tudi te bodo reševali, kot dosedanje, razlika je samo v tem, da bodo večji. Sicer pa so tako krajanje Konovega, kot Saleka — Gorica in ostalih krajevnih skupnosti v velenjski občini pripravljene žrtvovati veliko udarniških ur, ker se zavedajo, da je to za njih.

Tekst: TONE VRABL
Foto: LOJZE OJSTERŠEK

RSPPOUP
Zapori Celje

objavljajo
prosta delovna mesta:

1. PSIHOLOGA

diplomirani psiholog z opravljenim strokovnim izpitom; urejena vojaška obveznost

2. dveh VZGOJITELJEV

ustrezna višja ali srednja izobrazba, strokovni izpit, moški z urejeno vojaško obveznostjo

3. VODJE izmene paznikov

srednja penološka ali druga ustrezna srednja šola s 4 leti delovnih izkušenj v pazniški službi ali službi milice, odslužen vojaški rok, strokovni izpit

4. štirih PAZNIKOV

srednja penološka, druga ustrezna srednja šola, ali končana 8-letka, odslužen vojaški rok. Možnost šolanja na srednji penološki šoli

5. treh PAZNIC

srednja penološka, druga ustrezna srednja šola, ali končana 8-letka. Možnost šolanja na srednji penološki šoli

6. VODJE priprave proizvodnje

ustrezna višja ali srednja izobrazba s 4 oz. 6 let delovnih izkušenj, urejena vojaška obveznost

7. OBRATOVODJE orodjarne

ustrezna višja ali srednja izobrazba s 3 oz. 6 let delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu, obvezen kovinarski poklic, urejena vojaška obveznost

8. STRUGARJA

ustrezna srednja izobrazba z 2 leti delovnih izkušenj kot strugar, urejena vojaška obveznost

9. REZKALCA

ustrezna srednja izobrazba z 2 leti delovnih izkušenj kot rezkalec, urejena vojaška obveznost

10. VODJO KUHINJE

ustrezna srednja šola, urejena vojaška obveznost

11. SALDAKONTISTA-BLAGAJNIKA

4 ali 2-letna ustrezna srednja šola s 1 letom delovnih izkušenj v računovodstvu

12. STROŠKOVNEGA KNJIGOVODJE

2 ali 4-letna ustrezna srednja šola

13. FAKTURISTA

4 ali 2-letna ustrezna srednja šola s 1 letom delovnih izkušenj, znanje strojepisja, preizkus znanja iz strojepisja

14. RAČUNOVODJE

ustrezna višja ali srednja šola, 2 oz. 3 leta delovnih izkušenj.

Na vseh delovnih mestih, razen pod zap. št. 11., 12., 13., 14., je delovna doba s povečanjem.

Nastop službe je možen takoj oz. po dogovoru. Objava velja do zasedbe delovnih mest.

Kandidati morajo biti popolnoma zdravi in imeti vse moralne politične kvalitete ter ne smejo biti kaznovani ali v kazenskem postopku.

Lastnoročno napisano prošnjo z obširno napisanim življenjepisom ter z dokazili o šolski oz. strokovni izobrazbi naj kandidati osebno prinesejo v Zaporo Celje, Línhartova št. 3.

Slavko Ivezić

Tradicija se nadaljuje. Kot pred nekaj leti Vlado Bojovič je sedaj svoje mesto v mladinski državni reprezentanci Jugoslavije v rokometu zasedel odlični Slavko Ivezić, levo krilo RK Celje. Te dni se je vrnil iz Tunisa in že je

včeraj odpotoval naprej v Beograd in Bolgarijo na novi turnir za Pokal prijateljstva. Izkoristili smo njegovo prisotnost na rednih treningih celjskih rokometišev in povedal nam je tole:

»Zadovoljen sem, da me je selektor naše državne reprezentance Ivan Snaj povabil v našo mladinsko državno reprezentanco. Mimo mene še tudi vratarja Minerve Borisa Kranjca. Na turneji po Tunisu sem igral vse štiri tekme, kar je znak, da sem se uvrstil v najboljšo deseterico. To pa mnogo pomeni. Ker sem rojen leta 1956 (29. septembra) lahko nastopam za mladinsko reprezentanco še tri leta. In ravno v tem sloni tuda vso naše delo. Naše vodstvo je namreč letos izbralo okrog 18 igralcev, ki se bomo pripravljali skupaj vse do leta 1977 za svetovno prvenstvo, ki bo na Švedskem.«

Letošnji nastopi?

»V sredo (6. 8.) odpotujem v Beograd in naprej v bolgarsko mesto Gabrovo. Tu bomo nastopili skupaj z Romuni, Madžari in domačini v pokalu prijateljstva. Pomembno srečanje. To je tradicionalno mladinsko tekmovanje teh dežel. Na prejšnjih je nastopilo že več Celjanov. Zato je moja edina skrb, da ponovim igro iz Tunisa in državnega prvenstva. Kot reprezentant Slovenije sem bil namreč izglasovan v Kosovski Mitrovici v sedmerko najboljših. To pa je bila dobra viza za državni grb. Sedaj sem na to ponosen, kot tudi na celjsko rokometno šolo iz katere sem izšel po štiri letnem napornem delu.«

Načrti in želje?

»V prvi vrsti dobro zaigrati. Si utrditi mesto v državni reprezentanci in ob vrnitvi uspešno zaključiti svoje obveze do šole.«

ŠPORTNI
OBRAZ

Mimo učenja namreč ves prosti čas porabim za vadbo. Zelel pa bi nastopiti tudi v prvi sedmerki našega članskega rokometnega kluba v II. zvezni ligi.

V zadnjih dvanajstih letih so vsako leto imeli Celjani številne predstavnike v republiški in državni mladinski vrsti. Ivezič Slavko je ponovno eden od nadarjenih igralcev, ki stopajo v mlado, obetajočo ekipo »nade« za svetovno prvenstvo mladincev 1977 na Švedskem in za olimpijske igre v Moskvi 1980 leta. Celjska rokometna šola mladih pa je pridala nov prispevek k našemu rokometu.

J. KUZMA

TUDI NAJMLAJŠI ŽE SKUŠAJO PLAVATI

Ze drugo leto zapored priverjajo vzgojno varstveni zavodi celjske občine plavalne tečaje za najmlajše. V dobrem mesecu dni se je prvih plavalnih večšin učilo 120 otrok od drugega do šestega leta starosti, do konca avgusta pa se jih bo v tečajih zvrstilo še več. Odvisno seveda od prijav, ki jih bodo od staršev prejeli vzgojno varstveni zavodi.

Plavalne tečaje sofinancira zveza za temeljno telesno vzgojo pri telesni kulturni skupnosti v Celju, 30 dinarjev pa prispevajo tudi starši stami. Tečaji so dobro organizirani, težave so le zaradi pomanjkanja plavalnih učiteljev, ki jih zato nadomestujejo starejši plavalci celjskega Neptuna. Organizatorji pravijo, da so z uspehi tečajev zadovoljni, saj se večina otrok lepo privadi na vodo, naučijo se tudi prvih plavalnih gibov, uspešnejši med njimi pa se naučijo celo plavati. Tako so zadovoljni organizatorji, starši, najbolj pa seveda otroci, ki veselo čofotajo po vodi. D. S. D. M.

ZABELEŽENO OB BAZENU

V zadnjem času so se nam predstavili v Celju tudi naši vaterpolisti. Najprej pionirji Neptuna, ki so na pionirskem prvenstvu v Celju osvojili četrto mesto. Zmagala je ekipa Triglava. Celjani so bili novinci in so premagali samo ekipo Radovljice 10:6. V ostalih srečanjih so izgubili proti Kamniku 4:7, Kopru 1:7 in Triglavu 1:18. Dosežen rezultat je realen.

V soboto pa so se nam predstavili v pokalni tekmi tudi člani prve ekipe. V srečanju proti Radovljici so izgubili po štirih podaljških 14:15. Bila je to povprečna igra. Najboljše moči pa je imel Neptun v Rojšku, ki je dosegel sedem zadetkov in Lepetiču ter Kovačiču.

Mladinska vrsta Neptuna pa je odšla večeraj v Koper na republiško prvenstvo. Ker v glavnem nastopajo v tej ekipi samo mladi igralci in še številni pionirji ne moremo pričakovati večjega uspeha.

J. K.

PRIZADEVNI SKAKALCI

Verjetno najbolj aktivno društvo v Andražu je Smučarski klub Oljka, ki ne skrbi samo samo za skakalni šport, pač pa tudi za ostale stvari, ki so porok za napredek in razvoj kraja. Odlično sodelujejo s krajevnimi družbenopolitičnimi organizacijami, skrbijo za mladinsko dejavnost kraja, sodelujejo pri vseh prostovoljnih akcijah v Andražu in še bi lahko naštevali. Za obveščanje svojih članov so si uredili lično oglasno desko, ki visi na zadržnem domu in že po tem, koliko obvestil, ki jih sicer menjujejo vsak teden, je trenutno na tej oglasni deski, lahko vidimo, da so zares pridni. Se tako naprej!

Stasa Gorenske

OB KONCU TEDNA

Ob koncu tedna, ob sobotah in nedeljah, ki jim tako radi pravimo tudi week-end, je torej čas za oddih, počitek in rekreacijo. Vsaj lahko

bi se včasih spomnili na kakšno rekreacijo, če drugega ne, na daljši sprehod ali izlet v naravo, ki je lahko združen s prijetnim piknikom.

Seveda mora biti garderoba za takšen izlet tudi primerna, čeprav o kakšni modi tu ne bom govorila, saj je edino pravilo, ki bi ga bilo dobro upoštevati: udobno in praktično. To pa pomeni, da na noben, že nekoliko doljši sprehod ne bomo odšle v čevlji z visokimi petami ali celo debelimi podplati, temveč v lahki nizki obuvti; da se ne bomo odpravile na izlet v tesnih, neudobnih majicah in sploh neudobnih oblačilih, pač pa bomo namesto teh izbrale kratke ali široke bermuda hlače, tudi brezrokavni kombinezon je sila praktičen, pa vsa udobna in široka krila in ohlapne srajčne bluze. Lase si bomo povezale v veliko pisano ruto ali nadele velik slamnik.

Seveda to niso prava modna pravila — so le drobni praktični nasveti k izbiri izletniške garderobe.

PROMETNE NESREČE

DVAKRAT ZALETEN

Voznik osebnega avtomobila FRANC SOLCE, 23, iz Zabukovja je v Strančah prehitel nek tovornjak in pri tem zapeljal prek neprekinjene črte. Iz nasprotna smeri je pripeljal italijanski državljani GIUSSEPE CAMPANINI, 31, ter oplazil Solcenov avto, za katerim je v prekratki varnostni razdalji vozil z rešilnim avtomobilom VIRGILIJ KORENČIČ, 46 iz Kopra in zadel v njegov zadnji desni blatnik. Telesno se ni nihče poškodoval, škode na avtomobilih pa je za 18.000 dinarjev.

POŠKODOVAN KOLESAR

VIKTOR AVSEC, 52, iz Prebolda se je peljal s kolesom na pomožni motor iz Vranskega proti Trojanam. V Zajasovniku ga je prehitel avtomobil. Med prehitevanjem pa je Avsec zapeljal v levo in se zaletel v desno bočno stran avtomobila ter padel po cestišču, pri čemer se je poškodoval po glavi in so ga odpeljali v celjsko bolnico.

PREHITRO JE PRIPELJAL

Skoki Tremarje je vozil z neprimerno hitrostjo ANDREJ MAŽGON, 27, iz Rečice pri Laškem. Tu je bil na desni strani parkiran osebni avtomobil, lasti FRANCA SLANDRA, 68, iz Celja, v katerem se je Mažgon zaletel. Od tu ga je odbilo v občestni kamen, nato se je prevrnil in kotalil po strmini. Pri nesreči se je težje poškodovala njegova sopotnica CIRILA KAČIČ, 18, iz Laškega, škode pa je za 30.000 dinarjev.

UMRLA ČEZ TRI DNI

V naselju Dolenja vas je pripeljal z dvorišča na cesto voznik osebnega avtomobila ALOJZ ŽGANK, 33, iz Dolenje vasi in zadel v kolesarko VERO AGNIČ, 33, iz Šešča, ki se je peljala mimo. Težko poškodovano so odpeljali v celjsko bolnico, po treh dneh pa je umrla.

MRTEV PESEC

Po cesti na Ostrožno je šel iz smeri mesta proti domu 56-letni JAKOB KAVČIČ. Dohitel ga je mopedist ADAM PUNGERSEK, 41, iz Celja, ko je nenadoma pešec omahnil pred njim in tako sta oba padla. V celjski bolnišnici je Kavčič po 13 dneh zaradi hudih poškodb umrl.

DEŽURNI ZDRAVNIKI ZALEC

Četrtek, 7. avgusta dr. Andrej Ločniškar; petek, 8. avgusta dr. Lojze Ržmal; sobota in nedelja, 9. in 10. avgusta dr. Andrej Ločniškar; ponedeljek, 11. avgusta dr. Lojze Ržmal; torek, 12. avgusta dr. Andrej Ločniškar; sredo, 13. avgusta dr. T. Tanaskovič; četrtek, 14. avgusta dr. Lojze Ržmal.

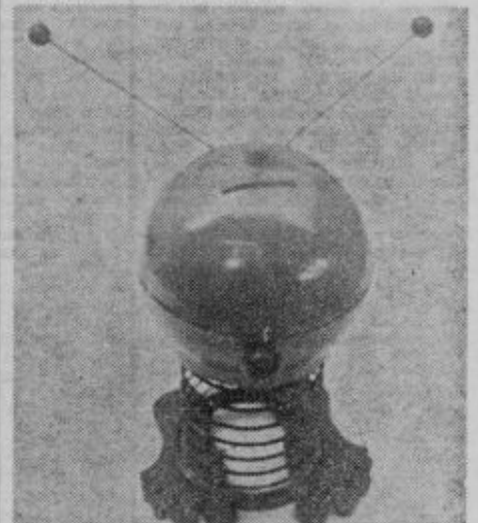
priporočamo

Prišel je čas vkuhanj in vlaganj, zato vam priporočamo kozarce za vlaganje, s katerimi so se dobro založili v veleblagovnici T. Cena litrskih kozarcev je 11,18 din.

PIZ BUIN apres mleko in lotion negujeta in poživljata kožo po sončenju in omogočata globljo porjavlost. Sicer pa ju lahko uporabljamo za nego telesa vse leto. V Drogeriji ju lahko kupite za 49,75 din (lotion) in 51,85 din (mleko).

Na otroškem oddelku veleblagovnice Tkana lahko med ostalimi igračkami izberete tale šaljiv hranilnik Čičak, ki stane 50,05 din.

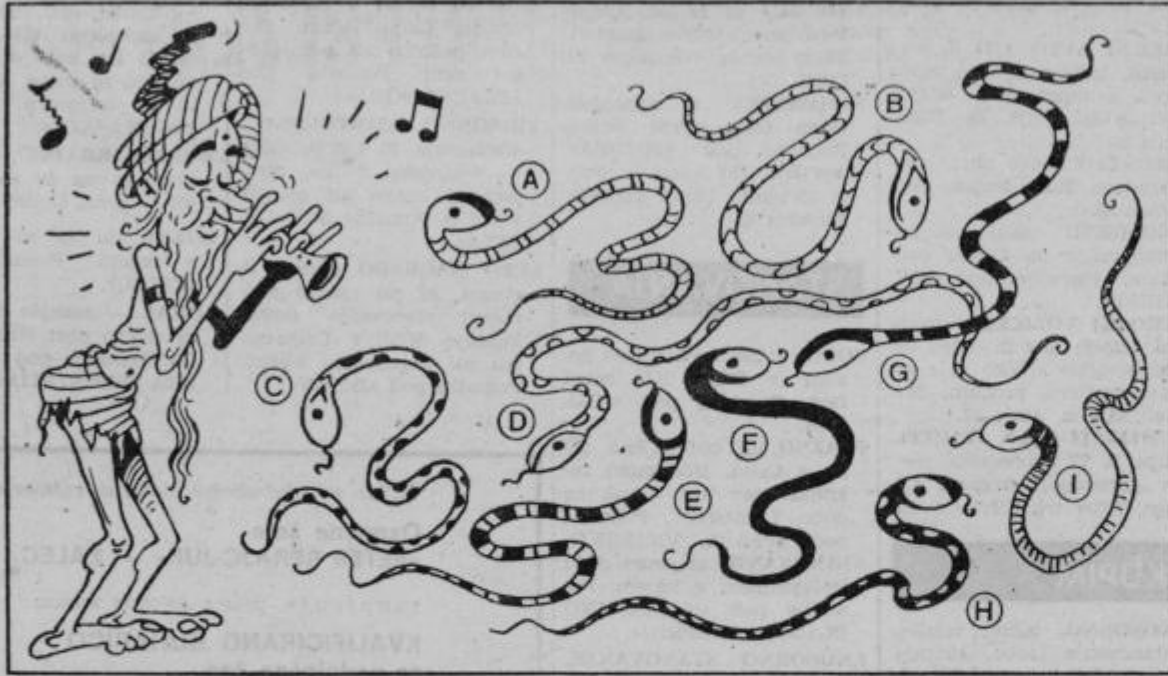

V Salonu T lahko izberete modne svilene kravate priznane izdelovalke Mařenke iz Ljubljane. Cene so enotne: 192,75 din.

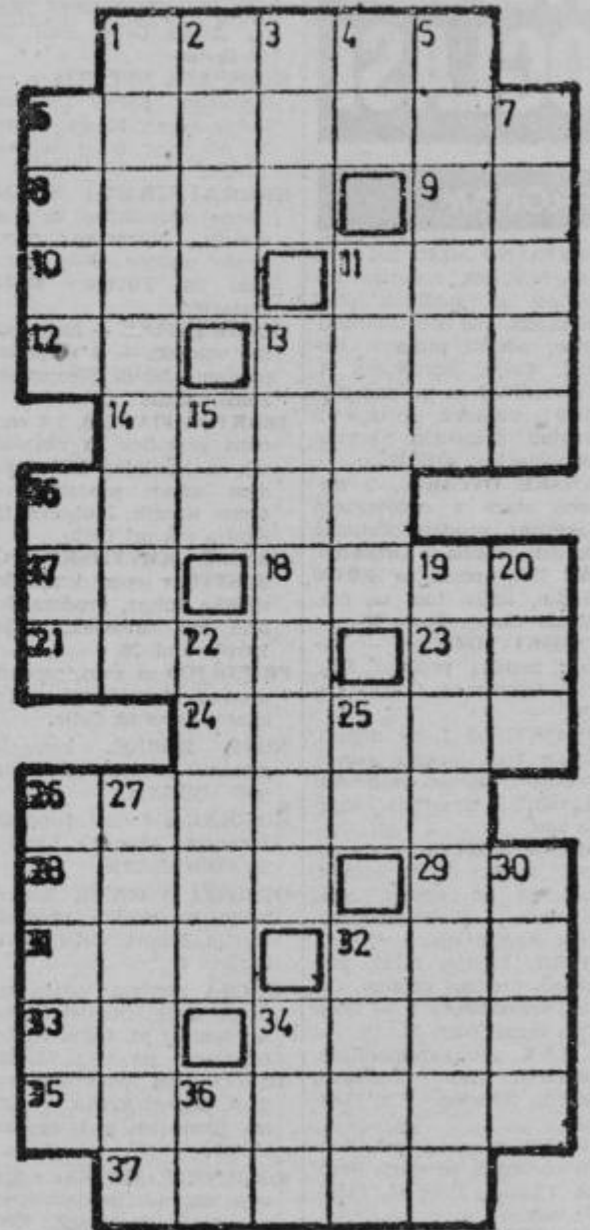
Prijetna novost na našem tržišču so tanki kompleti nederčka in hlačk Lisce iz Sevnice. Narejeni so iz lycra v pestrih barvah (modre, oranžne, roza, drap in bele) v velikostih od 65 do 80. Prodajajo jih v prodajalni Veronika. Cena: 85,00 din.

KAČJE OČI

Potegnite štiri ravne črte, tako da gre vsaka čez oči treh kač!

KRIŽANKA

lov glas, 16. prvi del zloženka, nanašajoč se na številko tri, 19. modna ustvarjalica, 20. nizek ženski glas, 22. zapor, ječa, 25. soglasnika v besedi ČETA, 26. skupina celic, 27. žuž-kojeda rastlina, 30. začetek prebavne cevi, 32. ameriška filmska igralka (Deborah), 34. najsplošnejša lastnost vsega dejanskega, 36. kratica za Varnostni svet.

Na umetniški razstavi se je francoski državnik Aristide Briand ustavil pred sliko dveh objetih žensk. Avtor je razložil, da je na sliki hotel prikazati Pravičnost, ki objema Mir. »Odlično!« je dejal Briand. »Objemata se, ker se tako redkokdaj vidita!«

HUMOR

OSPICE

«Je vaš sin že imel ospice?» vpraša sosedova sosedo?

«Prosim te, bodi bolj tiho, da te ne sliši. Ta otrok je tako razvajan, da hoče imeti vsako stvar.»

Angleški dramatik in humorist Douglas Jerrold je bil na večer krstne predstave ene svojih dram zelo nervozen. Njegov kolega, znan po svojem plagiatorstvu, ga je miril:

«Zakaj nisi tak kot jaz? Na premierah svojih del nisem nikdar živčen.»

«Zakaj pa naj bi bil?» ga je zavrnil Jerrold, «tvoje drame so vse že prej doživele uspeh.»

Ko je grški filozof Diogen postal sušen, so si sorodniki zelo prizadevali, da bi ga rešili verig. »Jaz, da sem sušen?« je vzkliknil filozof. »Sušen je moj gospodar, ki me mora hraniti in oblačiti!«

Da ni pretesno?

VODORAVNO: 1. pok z bičem, 6. fino brušeno steklo, tudi drobnozrnat sladkor, 8. del knjige ali drevesa, 9. osebni zaimek, 10. pristanišče v Izraelu (tudi Akka, Akon), 11. glavni števnik, 12. avtomobilska oznaka Sombora, 13. jakost, 14. tiktakanje, 16. panj za sekanje drv, 17. avtomobilska oznaka Reke, 18. najslabša šolska ocena, 21. človek z velikimi očmi, 23. avtomobilska oznaka republike Libanon, 24. domača jed, 26. globoko zajedena dolina v osrčju Julijskih Alp, 28. ročno orodje za košnjo, 29. tukač, 31. otok v srednjem Jadranu (iz istih črk kot SIT), 32. črn ptič z rumenim kljunom, 33. rimska šest, 34. ime igralca Sotlarja, 35. nosilni element v okvirju, 37. lep okrasna cvetica.

NAVPIČNO: 1. lik, ki ga sestavljajo tri točke, 2. maroga, 3. krajši naziv za Estonce, 4. okrajšava za »starejša«, 5. tovorna žival v puščavi, 6. žitni plod, 7. razglasni listek, 11. velika nestrupena kača, 13. zobni lošč, 15. os-

Zbor delovnih ljudi OSNOVNE ŠOLE KOZJE

razpisuje prosta delovna mesta:

UČITELJA razrednega pouka, U ali PRU, za podružnico BUČE

UČITELJA glasbenega pouka za centralno šolo KOZJE, abs. PA, PRU ali P

Stanovanje zagotovljeno. Dodatek za težje delovne razmere.

Cestno podjetje Celje

Odbor za kadre in družbeni standard

razpisuje:

3 STIPENDIJE na fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo — nizke gradnje,

1 STIPENDIJO na višji pravni šoli ali višji upravni šoli,

1 STIPENDIJO na gradbeni tehniški šoli,

3 STIPENDIJE na gradbeni tehniški šoli — geodetska smer,

7 STIPENDIJ na ekonomski srednji šoli,

1 STIPENDIJO na poklicni administrativni šoli.

Prijave na obrazcu 1,66 (Prošnja za stipendijo), s potrdilom o vpisu, s prepisom zadnjega šolskega spričevala oziroma izpisa ocen in z izjavo, da ne prejimate stipendije drugje; pošljite v 15 dneh od objave razpisa na naslov:

Cestno podjetje Celje, Jurčičeva 1, 63000 Celje.

VSE ZA ŠOLO

od 1. do 8. RAZREDA

NA ODDELKU PAPIRNICE

VELEBLAGOVNICA

CELJE

MALI OGLASI

PRODAM

POMIVALNO MIZO 200 x 60 cm, hladilnik, z novim motorjem in štedilnik plin-elektrika, vse dobro ohranjeno, poceni prodam. Kovač, Celje, Sercejeva 4.

1 CISTERNO za gorilno olje 2100 l, štedilnik Gorenje in dvojno pomivalno korito. Ponudbe pod »JESEN«.

NEMSKA OVCARJA, 2 meseca stare z rodovnikom (samice) prodam Crtomir Jordan, Tratna 3, Grobelno.

FIAT 750, prdam za 600.000 S din, lahko tudi na ček. Vlado Lubej, Štore 55.

OTROSKI VOZICEK — globok, nemški, prodam. Majcen, Goriška 6 (Lava) Celje.

POHANČE od 1 kg naprej, kakor tudi jarkice raznih velikosti, dobite vsak dan v valilnici Smarjeta, Skofja vas.

USNJEN KOVCEK, eleganten, uvožen in 2 blazini, prodam po ugodni ceni. Klčanik, — Valilnica Smarjeta, Skofja vas.

OMARO, fotelje, mizo, preprogo, prodam ugodno. Celje, Simončičeva 2 — Otok (pri vrtcu) stan. 16.

750 LUX nov karamboliran, prodam. Franc Krašovec, Marija Gradec 37/a, Laško.

FIAT 750 starejši letnik, dobro ohranjen, prodam. Srečko Tkaličec, Breg 48, 63313, Polzela.

MAGNIFAX povečevalnik, dve leči in ostali tehnični inventar, prodam za 2.000 Peter Kranjc, Koroška 31, Velenje.

MIZNI ŠTEDILNIK — nov, z bakrenim rezervoarjem in klasično štiridelno balkonsko okno z vrati za rolo, prodaja Jože Kmecl, Skofja vas 69.

TRAKTORSKI OBRACALNI PLUG znamke »Holders«, prodam. Franc Šumer, Proseniško 20, Sentjur pri Celju.

ZEMLJIŠČE, primerno za vikend — 66 ar, za vinograd ali terase, prodam. Informacije pri Neži Rojc, Frankolovo 5.

BETONSKE STEBRE za brajde z rokami, 100 in 50 l sadno stiskalnico na vzmet in ralo, prodam. Jakob Pilih, Celje, Trnovlje 203.

MANJSE POSESTVO, cesta, elektrika, voda vinograd, prodam. Ogleđ mogoč vsak

dan. Jurij Seičan, Vinski vrh 20, Strmec pri Vojniku.

ENOSOBNO STANOVANJE 1 km od centra Celja, ali zamenjam za eno ali dvosobno v Ljubljani ali 15 km izven Ljubljane. Telefon 23 089 Celje, med 12. do 15. ure.

NEMSKEGA OVCARJA z rodovnikom, poceni prodam. Dober čuvaj. Mazej, Petrovče n.h. (za šolo) telefon 710-481.

KRMILNI TRACNI STROJ, leseno stiskalnico za furniranje, mizarso mizo, prodaja ugodno. Jože Ramšak, Zg. Pobrežje 63331, Nazarje.

MLADE PSICKE — čiste pasme volčjaki — 8 komadov prodam. Jakob Slemenšek, Zelče, Vojnik.

TRAKTOR FIAT 300, 2 t enosobno prikolico in obračalnik za kosilnico BCS, prodam zaradi preusmeritve. Anton Kotnik, Ljubečna 13, Skofja vas pri Celju.

MANJSE KMETIJSKO POSESTVO v lepem kraju Savinjske doline, prodam. Dopise na: Javoršek, Celje, Ipavčeva ul. 28.

PRIKOLICO za avto, prodam ugodno. Maks Škorjanc, Teharska cesta 88, Celje.

NOVE BOBNE, komplet, ugodno prodam. Ponudbe pod »BOBNI«.

KOZOLEC z 8 okni, prodam. Antonija Melavč, Ljubija 25, 63330 Mozirje.

OTROSKI VOZICEK kombiniran in stajico prodam. Martin Bohorč, Celje, Smrekarjeva 4.

SPACKA prodam, lahko tudi po delih. Danijel Ivanuša, Sentjur pri Celju 70. Informacije po tel.: 740-009.

AUSTIN 1300 letnik 71, prodam. Možen kredit — delno. Ponudbe pod oznako »28000«.

KOSILNICO »ALPINA« z žetveno napravo, prodam ugodno. Alojz Razgoršek, Rožni vrh 16, Smartno v Rožni dolini.

OPEKO-MONTO 13 700 komadov, rabljeno mrežo za vrt 150 m, avto AMI 6, po delih, dva bojlerja 80 l na elektriko in kurjavo, prodam. Roman Čater Zdobrova 40, Skofja vas.

HISO in manjši hlev z možnostjo dograditve stanovanja, njiivo in vrt, na relaciji Laško-Rimske Toplice, prodam ugodno. Senica, Strmca 50, Laško.

MOTORNO KOLO »PUCH« 250, prodam ugodno. Družmirje 22, Šoštanj.

FIAT (brezhiben) 750, prodam po zelo ugodni ceni. V račun vzamem tudi moped Pony. Informacije v gostilni Ogorevc, Petrovče, od 15. ure dalje.

MOTORNO KOLO BMW 350, dobro ohranjeno, poceni prodam. Franc Lubej, Ogorevc 7 nad Štorami.

HISO, primerno tudi za vikend; prodam. Vprašati v Malih Braslovcah 18 Savinjska dolina.

FIAT 1300, prodam. Ogleđ 11.8. dalje. Fifer, Janežičeva pot 3. (Aljažev hrib) Celje.

OSEBNI AVTO AMI 8, prodam. Informacije in ogleđ pri avtomehaniku Borisu Vrhovšku, Celje. Zg. Hudinja 22.

POHISTVO dobro ohranjeno prodam. Rozi Bizjak, Jenkova 38.

ENOSOBNO takoj vseljivo stanovanje na Otoku prodam. Ponudbe pod »AVGUST«.

OTROSKI VOZICEK z okenca, skoraj nov in dolgo bele poročno obleko za srednjo postavo, prodam. Šarlah, Arcelin, št. 87.

GUMIJASTI COLN »TAHITI« tipa K 77 dvosedezni, nov, z garancijo, prodam. Celje, Titov trg 8/I — Struk.

KUPIM

ENOSOBNO takoj vseljivo stanovanje (soba, kuhinja, stranišče) v mestu ali neposredni bližini mesta, kupim. Ponudbe pod »JESEN«.

SKODO, letnik 72-73, ali ZASTAVO, kupim. V račun dam tudi ček. Stane Valner, tel. 7400 30.

STARESJO HSO do 1 ha zemlje v okolici Celja, kupim. Horst Hafner, Tuniška 20 61240, Kamnik.

STANOVANJSKO HISO v bližini Celja, kupim. Ponudbe pod »LEPA LEGA«.

HISO ali parcelo v okolici

Celja, kupim. Ponudbe pod »GOTOVINA«.

ZAPOSLOVITEV

VAJENKO za žensko frizerstvo iščem. Marija Znunderl, Ulica Bratov Vošnjakov 10, Celje.

ZAPOSLOVITEV v dopoldanskem času iščem nujno. Ponudbe pod »PRIDNA«.

GOSPODINJIT grem k dobri družini. Anica Majerle, Jenkova 38.

STANOVANJA

SOBO v bližini avtobusne postaje v Celju, išče mlad fant. Ponudbe pod »NUJNO«.

PAZNO ali opremljeno sobo v Celju, išče mlad zakonski par brez otrok za dobo 7 mesecev. Ponudbe pod »PLACA VNAPREJ«.

STANOVANJE za dobo dveh let, vzamem v najem. Ponudbe pod »NAJEMNINO PLACAM VNAPREJ«.

ENOSOBNO STANOVANJE, opremljeno ali neopremljeno, po možnosti v Celju, išče mlad par. Ponudbe pod oznako »BREZ OTROK«.

SOBO ALI GARSONIERO opremljeno ali neopremljeno v bližini avtobusne postaje, nujno išče uslužbenka. Jernejšek, Ogorevc 19. Štore.

SOBO s posebnim vhom išče tričlanska družina. Plačilo po dogovoru. Ponudbe pod »15. AVGUST«.

STUDENTKA in dijakinja iščeta v Celju v bližini Pedagoške gimnazije sobo. Pišite na naslov: Tilka Retko, Rastke 1 — 63333 Ljubno ob Savinji.

PAZNO SOBO v Celju ali okolici Celja iščem. Plačam pošteno ali pomagam pri delu. Ponudbe pod »PAZNA SOBA«.

TRISOBNO KOMFORTNO stanovanje 20 km iz Celja — Savinjska dolina, menjam za enako ali manjše v Celju. Ponudbe pod »DEZELA«.

LEPO NAGRADO nudim tistemu, ki mi oskrbi enosobno stanovanje (soba, kuhinjo WC) v Celju-mestu ali neposredni bližini. Ponudbe pod »JESEN«.

RAZNO

UPOKOJENKO vzame na stanovanje in hrano žensko — upokojenko, lahko tudi še zaposleno, staro od 40 do 55 let, brez otrok, polnoleten ni ovira. Vse ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »KASAZE«.

MARIJA KRAJNC — pišite ponovno na že znani naslov — pošta Grižel!

LOKAL do 40 m² vzamem v najem. Ponudbe pod »ZALEC«.

LOKAL — manjšo delavnico za mirno obrt iščem v Celju. Ponudbe pod »KOVINSKA INDUSTRIJA«.

Odbor za medsebojna delovna razmerja

Osnovne šole »PETER ŠPRAJC-JUR« — ŽALEC

razpisuje prosta delovna mesta:

KVALIFICIRANO KUHARICO za nedoločen čas

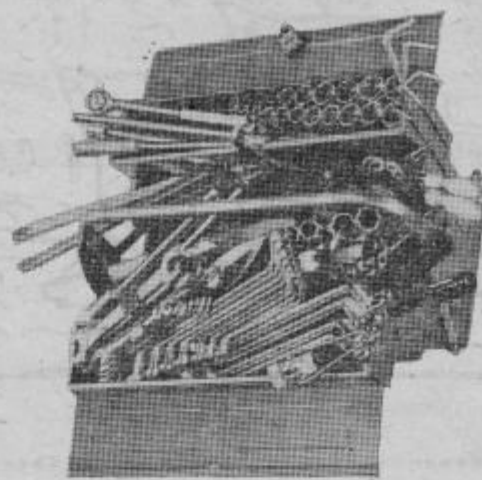
UČITELJA za podaljšano bivanje — PRU ali U (obvezen seminar iz MOM) — za nedoločen čas

UČITELJA — za določen čas — na podružnični šoli Vinska gora — PRU ali U (razredni pouk)

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Nastop službe 1. septembra 1975. — Stanovanj ni.

Z orodjem UNIOR

bodo tudi za vas vsa opravila čisto lahka in enostavna

ŽNK KLADIVAR CELJE

razpisuje mesto

OSKRBNIKA na stadionu na Glaziji

V poštev pridejo samo interese, ki imajo stanovanje za zamenjavo, da so brez otrok in po možnosti mlajši upokojeenci, zdravi ter da imajo veselje do dela v športni organizaciji.

Osební dohodki in ostalo po dogovoru.

Interesenti naj pošljejo ponudbe na ŽNK Kladiivar, Celje, Ljubljanska cesta 14 ali pa naj se osebnó zglasijo v klubskih prostorih od torka do petka po 16. uri.

Podjetje za PTT promet v Celju

razpisuje po sklepu komisije za razpis in podelitev štipendij

v šolskem letu 1975/76 naslednje štipendije:

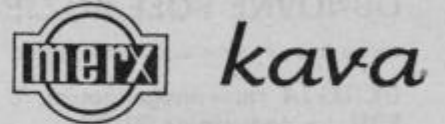
- 1 ŠTIPENDIJA na fakulteti za elektrotehniko — šibki tok
- 2 ŠTIPENDIJI na I. stopnji VEKS
- 4 ŠTIPENDIJE na ESS — prednost imajo višji letniki
- 2 ŠTIPENDIJI v Šoli za telekomunikacije — smer tt mehanik
- 2 ŠTIPENDIJI v Šoli za telekomunikacije — smer tt monter

Nadalje razpisujemo:

- 4 učna mesta v Šoli za telekomunikacijske delavce za poklice vzdrževalec tt linij in vzdrževalec tt kablov.

Pogoj za vpis: uspešno končaníh 6 razredov osnovne šole, starost do 20 let.

Prošnje sprejema Podjetje za ptt promet Celje — splošni sektor do 20. 8. 1975.

kava

izbrana za vas

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročila se je 18 parov, med njimi: JOZEF JERASA in BLANKA MERNIK, oba iz Celja; JANEZ SENIČAR in DRAGICA GRACNER, oba iz Zagrada; JOZEF KRASOVEC, Breg pri Polzeli in FRANCISKA GRACNER, Celje; BORIS KURET, Ložnica pri Zalcu in GIZELA ARCAN, Smiklavž; PETAR GLAVICA in MARJANA ZALOKAR, oba iz Laškoga; BRANKO GALUF in DANICA UZMAH, oba iz Celja ter LEOPOLD VRBOVŠEK in BETKA ESIII, oba iz Svetlega dola.

GORNJI GRAD

JOZE POGACAR, 33, zidar, Bakovnik in JOZEFA ZAJC, 21, delavka, Križ, ter EDVARD BREZOVNIK, 24, mizar, Florjan in AGNES VIDMAR, 23, študentka, Kranj.

LASKO

MLOJZ KLEPEJ, delavec, Lahomno in VI-DA OJSTERSEK, administratorka, Radobljje; DANIEL CENTRIH, delavec in OLGA ZELIC, delavka, oba iz Brez; DUSAN GERSAK, ključavničar, Marija Gradec in FRANCISKA BELEJ, kuharica, Bukovec; FRANC PLEVNIN, kovač, Celje in ANA GRABNER, kmetovalka, Male Grahovše.

SMRTI

CELJE

KAREL LEBIG, 83, Laziše; ELIZABETA OTOREPEK, 69, Tržišče; JOZEF NOVAK, 79, Arnovo selo; MARIJA MEDVED, 67, Smarjno pri Sl. Gradu; TEREZIJA GROBELNIK, 82, Celje; JUSTINA STOK, 83, Celje; IVANA STANIČ, 76, Sp. Sečovo; JAKOB RANCIČ, 71, Medlog; MARTIN ZUPANČ, 80, Teharje; MARIJA SLAHER, 87, Trnovlje; VILJEM KOSTOMAJ, 47, Leskovec; JOSIPA DRASKOVIC, 64, Strmec; VINKO BUČAR, 54, Zabukovica; ANICA RAMSAK, 59, Smarjeta; ANTON KOTNIK, 20, Skofja vas in PAVLA VAUPOTIČ, 75, Novo Celje.

LASKO

IGNAC SKLADER, 62, upokojenec, Sirje in VINKO PINTER, 39, delavec, Modrič.

SLOVENSKE KONJICE

JOZEF PIVKO, 75, Konjice; ANDRONIJA RATEJ, 87, Draža vas; ANTONIJA LEVART, 81, Draža vas in NEZA GACNIK, 58, Bevože.

SENTJUR PRI CELJU

FRANC FIDERSEK, 70, kmetovalec, Proseniško.

ZALEC

ZORA KRASOVEC, 84, kmetovalka, Sobriša vas; FRANCISKA MIKLAVZINA, 81, upokojenka, Polzela in JAKOB KARO, 78, upokojenec, Vransko.

ROJSTVA

CELJE

25 dečkov in 33 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

3 dečki in 2 deklice.

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 2 deklice.

TV SPORED

NEDELJA, 10. 8.

9.15 Poročila (Lj)
9.20 R. M. du Gard: Thibaultovi — TV nadaljevanje (Lj)
10.05 Otroška matineja: Vrančeve dogodivščine, Egipt za časa Tutankamona (Lj)
11.10 Mosaik (Lj)
11.15 Kmetijska oddaja TV Novi Sad (Bgd)
12.00 Poročila (do 12.15) (Lj)
15.35 Morda vas zanima — Lado Leskover — poročitev (Lj)
16.10 Poročila (Lj)
16.15 Balkansko atletsko prvenstvo — prenos iz Bukarešte (Lj)
18.30 Gospodična Godali in divji šimpanzi — ameriški barvni film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Zensko iz Džavojjih Merdevin (Lj)
20.40 S kamero po svetu: 14 dni Tanisa (Lj)
21.10 Risanka (Lj)
21.15 Sportni pregled (Zg)
21.50 TV dnevnik (Lj)

PONEDELJEK, 11. 8.

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bgd)
17.55 Obzorik (Lj)
18.05 Dvojček in trije marsovčki (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Leta minevale, čas tebe — barvna oddaja (Lj)

19.05 Očiščeno (Lj)

19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Carlo Tuzzi: Vsako nedeljo dopoldne — italijanska TV drama (Lj)
21.35 Ne prezrite: Koprski muzej (Lj)
22.00 Mosaik kratkega filma: Gotska picardija — barvni film (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)
TOREK, 12. 8.
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bgd)
18.00 Obzorik (Lj)
18.10 L. Subodolčan: Naočnik in Očalnik — 3. del, Bolniška soba (Lj)
18.40 Ikebarina: Vodoravni slog (Lj)
18.45 Mosaik (Lj)
18.50 Biseri morja — serijski film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Božonjske izkušnje (Lj)
20.50 Propagandna oddaja (Lj)
20.55 J. Pasteka: Adam Sangala — II. del slovaške barvne nadaljevanke (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)

SREDA, 13. 8.

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bgd)
18.00 Obzorik (Lj)
18.10 Vrančeve dogodivščine (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Mladi za mlade (Lj)
18.55 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Pamnik za ovinkom — ameriški film (Lj)
21.20 Govorje novosti — propagandna oddaja (Lj)
21.25 Miniature: Franc Novine — barvna oddaja (Lj)
21.40 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK, 14. 8.

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bgd)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Mosaik (Lj)
18.20 Napoleon in ljubzen — barvna serija (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 J. Pristley: Nevarni ovinek — sovjetska TV nadaljevanje (Lj)
21.15 Kam in kako na oddih (Lj)
21.25 Pogovor o gospodarski stabilizaciji (Lj)
21.55 Iz koncertnih dvoran: Maurice Ravel (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

17.25 Poročila (Zg)
17.30 Ulica Sezam (Bgd)
18.00 Kronika Gospiča (Zg)
18.15 Zabavna glasba (Sa)
18.35 Turizem (Zg)
19.05 Dokumentarni pregled (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Svet okrog nas (Bgd II)
20.45 Professor Baltazar (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.15 Pomoritev (Bgd II)

PETER, 15. 8.

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bgd)
18.00 Obzorik (Lj)
18.10 Morda vas zanima: Pamiranski taborniški odred Bičkova skala (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Taja folklorca: Gečija, barvna oddaja (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 V treh noči — ostroverni film (Lj)
21.40 625 (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:

17.25 Poročila (Zg)
17.30 Otroški spored (Sa)
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Narodna glasba (Sk)
18.45 Reportaža TV Tisograd (Bgd)
19.30 TV dnevnik (Zg II-Bgd)
20.00 TV drama (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.15 Studio III (Bgd II)
22.25 Glasba brez meja (Bgd II)

SOBOTA, 16. 8.

Sportno popoldne — nogomet
Obzorik
Mosaik
Janošek — pošilka barvna nadaljevanke (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Harmonična oddaja (Lj)
20.30 Koncert ob jubileju: Ob 30 letnici FORL (Lj)
21.30 Propagandna oddaja (Lj)
21.35 Kojak — serijski barvni film (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)
22.30 Atletski požal Evrope — posnetek iz Nice (Lj)

SEZONSKO ZNIŽANJE

30-50%

OTROŠKA, ŽENSKA IN MOŠKA KONFEKCIJA

SPALNE SRAJCE, KOPALKE

maje-frotir

torbice, čevlji

od 29.7. do 20.8.1975

VELEBLAGOVNICA

SALON

Celje

LOČE: ALI JE KAJ TRDEN MOST?

Na sliki je del ogrodja lesenega mostu na Dravinji v Ločah, preko katerega gre glavna cesta Slovenske Konjice-Poljčane. Če si namreč pobliže ogledate nosilne elemente mostu, lahko vidite, da so sicer kot celota za sedaj še kar trdni, da pa so na mnogih mestih trhli, torej v propadanju. To bi morda lahko bilo opozorilo odgovornim, da bi začeli razmišljati o gradnji novega, betonskega mostu, kajti nobenega dvoma ni, da bo začel sedanji časoma pešati.

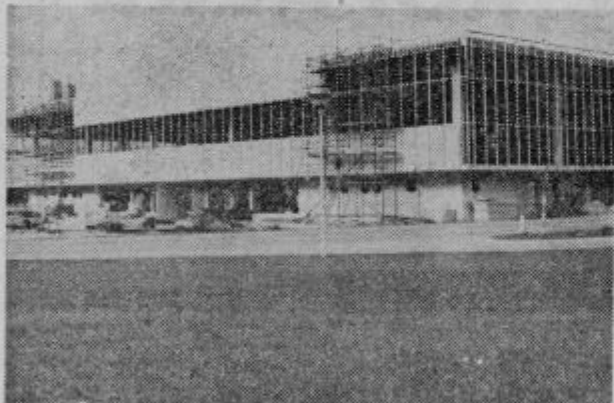
VELENJE: GASILCI VETERANI

Minulo nedeljo je bilo v Mengšu tekmovanje gasilcev veteranov. Sodelovali so tudi Velenjčani, ki so se zadnjih štirinajst dni marljivo pripravljali. Zasedli so drugo mesto s 437 točkami, tretji pa so bili gasilci Saleka, ki so zbrali 415 točk. Velenjska desetina veteranov je bila stara skupaj kar 591 let, najstarejši med njimi pa je bil Viktor Prevočnik, ki šteje že 78 let.

FOTO: LOJZE OJSTERSEK

ŠPORTNA HALA RASTE

Velenjska športna hala lepo napreduje. Dela so že v zaključni fazi. Žal pa moramo reči, da zaostajajo velenjski športniki in bo treba na področju dviga kakovosti športa narediti veliko več kot doslej.

FOTO: LOJZE OJSTERSEK

POTEPANJE PO ORIENTU (12)

RAJSKE TRI OAZE

Se vedno nisem dopotovala do prave Sahare, čeprav je izginila že vsa vegetacija. Kilometri rumene pokrajine, pokrite z bleščočim puščavskim peskom strašansko utrujajo. Enoličnost botruje dremavici, dokler ne zagledamo prve oaze. Sredi puščave ozeleneli otoček niso izrabili za naselje, ker je predragocen, da bi ga naselili. Služi jim za preživlja-

njost in se zlijem s puščavskim peskom v ništrc. Sem res morala prepotovati tako dolgo pot, da sem spoznala, kako majhen je človek spričo prostranosti, ki jo občutiš, ko stopiš na prava saharška tla? Zdaj verjamem, da Sahara zastupi vsakega, ki občuti v ustih njen slani okus.

Namenila sem se, da danes pišem o oazah. Ker tega ne znam, se bom poslužila vodičevih besed. Po noči, ki smo jo prespali v eni izmed teh treh oaz (ne spominjam se v kateri), v hotelu, kjer je bilo kljub klimatskim napravam tropsko vroče, se nam je v zgodnjih jutranjih urah pridružil tunizijski vodič — Berber.

Odet v rdeč burnus, ponosne hoje in skrivnostnega nasmeška, nas je popeljal v oazo. Ravnal je natanko tako, kot da nas uvaža v največjo skrivnost. Dolgo nas je pustil molče hoditi in iz roba še temne oaze smo prodirali v notranjost. Potem nas je ustavil in dejal, da se naj zavedamo, da stopamo v raj. Tako je tudi Mohamed imenoval oaze, ko

ZDENKA STOPAR

nje, saj to je tudi edino, kar jim življenje tu omogoča.

Pa sem tam! Ko bi mogla oazo opisati, jo ne znam. Ne prve v Gafsi, ne druge v Touzeuru, ne tretje in najlepše v Nefti. Iz te, zadnje, smo tudi v karavani pojezdili na kameleh v Saharo. Za eno uro, ob sončnem zahodu. In če mi je že zmanjkalo besed za oaze, ne premorem za sončni zahod v Sahari niti ene. Kar je ostalo, je želja, da z roba Neftite pojezdim v notra-

je iskal ustrezen izraz zanje.

Spet smo nadaljevali pot molče. Med visokimi palmovimi drevesi in gostimi listi ter bujnimi grozdi dateljnov, ki so v tistem času ravno zoreli, je bilo komaj videti koščke modrih cunj, skozi katere so prodirali sončni žarki. Prijeten hlad je vel iz tal, ki so bila prepredena z vodnimi kanali. Iz njih se je kadilo in voda, topla kot v naših slatinah, je ustvarjala skrivnostne meglice. Na dosegu roke so rasle banane, če pa si se povzpel na ograjo, si lahko z usti trgati dateljne.

Se danes ne vem, kako je moglo miniti tako hitro tistih nekaj ur, ki sem jih preživela v raju. Berberskemu vodiču, ime mu je bilo Bla, kar pomeni Dateljnov cvet, sem še danes hvaležna, da je znal biti ob skopi, a jedrnati razlagi, tudi tiho. Zavedal se je, da nas uvaža

v misterij, zato smo ga tudi resnično doživeli.

Zdaj razumem, kaj pomeni oaza popotniku v puščavi. Poleg življenja še rajsko lepoto in kraj, kjer umreti ne bi bilo težko.

Sanjski jutranji sprehod po oazi se je končal v realnem povratku »domov«. Pred nami je bilo 480 kilometrov in puščavski pesek je našel vsako špranjico, da smo ga kot spomin odnesli domov. Sedel je za steklo ure ali pa je rezal in ščemel v oči. Utrujen smo ga zvečer izmivali s teles.

Iz kotička v srcu pa ga ni bilo mogoče izprati. Tja se je poleg njega naselila še žalost, da naslednji dan odhajamo.

Na letališču sem šele občutila, kako težko je slovo od dežele, ki sem jo vzljubila v osmih dneh. To je bila ljubezen na prvi pogled in te se ne pozabi nikoli.

KONEC